

SÉANCES DU JEUDI 9 FÉVRIER 1995
 VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 9 FEBRUARI 1995

MATIN

SOMMAIRE:

CONGÉS:

Page 1125.

EXCUSÉS:

Page 1125.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi insérant un article 380quinquies dans le Code pénal et abrogeant l'article 380quater, alinéa 2, du même code.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Pataer, rapporteur, Van Belle, Mme Delcourt-Pêtre, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 1125.

Discussion et vote d'articles. — *Orateur*: M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 1128.

Projet de loi modifiant la loi du 24 juillet 1921 relative à la dépossession involontaire des titres au porteur.

Discussion générale. — *Orateur*: M. Tavernier, rapporteur, p. 1131.

Discussion et vote des articles, p. 1131.

Projet de loi relative au régime d'accise des boissons non alcoolisées.

Discussion générale et vote des articles, p. 1133.

Projet de loi relative au régime d'accise du café.

Discussion générale et vote des articles, p. 1134.

OCHTEND

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1125.

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 1125.

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet tot invoeging in het Strafwetboek van een artikel 380quinquies en tot opheffing van artikel 380quater, tweede lid, van hetzelfde wetboek.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Pataer, rapporteur, Van Belle, mevrouw Delcourt-Pêtre, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 1125.

Beraadslaging en stemming over artikelen. — *Spreker*: de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 1128.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder.

Algemene beraadslaging. — *Spreker*: de heer Tavernier, rapporteur, blz. 1131.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1131.

Ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van alcohol-vrije dranken.

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1133.

Ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van koffie.

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1134.

Projet de loi modifiant l'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et y insérant un article 74/4bis nouveau.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Pinoie, rapporteur, Pede, Tavernier, Pataer, Dufour, Verreycken, M. Vande Lanotte, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 1136.

Discussion et vote des articles, p. 1141.

À l'article 2: *Orateur*: M. le Président, p. 1141.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION (Discussion):

Proposition de résolution relative à la lutte contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'intolérance.

Orateurs: Mme Delcourt-Pêtre, MM. Verreycken, Erdman, p. 1129.

APRÈS-MIDI

SOMMAIRE:

CONGÉ:

Page 1145.

EXCUSÉS:

Page 1145.

MESSAGES:

Page 1145.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS:

Page 1145.

1. Conseil de l'Europe.
2. Parlement européen.
3. Cour d'arbitrage.
4. Cour des comptes.
5. Aide aux États étrangers.

COMPOSITION DE COMMISSIONS (Modifications):

Page 1147.

PÉTITIONS:

Page 1148.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Pages 1148 et 1168.

M. Cuyvers et consorts. — Proposition de loi instaurant la responsabilité pénale des personnes morales et prévoyant des sanctions adaptées applicables à celles-ci en cas d'infraction.

Ontwerp van wet tot wijziging van het artikel 74/2 van en tot invoering van een nieuw artikel 74/4bis in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Pinoie, rapporteur, Pede, Tavernier, Pataer, Dufour, Verreycken, de heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 1136.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1141.

Bij artikel 2: *Spreker*: de Voorzitter, blz. 1141.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Beraadslaging):

Voorstel van resolutie inzake de strijd tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid.

Sprekers: mevrouw Delcourt-Pêtre, de heren Verreycken, Erdman, blz. 1129.

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 1145.

VERONTSCHULDIGD:

Bladzijde 1145.

BOODSCHAPPEN:

Bladzijde 1145.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 1145.

1. Raad van Europa.
2. Europees Parlement.
3. Arbitragehof.
4. Rekenhof.
5. Hulp aan vreemde Staten.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES (Wijzigingen):

Bladzijde 1147.

VERZOEKSCRIFTEN:

Bladzijde 1148.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming):

Bladzijden 1148 en 1168.

De heer Cuyvers c.s. — Voorstel van wet tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, met aangepaste bedrijfsstraffen.

M. Goovaerts. — Proposition de loi modifiant et complétant les dispositions du Code civil relatives à la copropriété.

M. Monfils. — Proposition de loi relative à la demande d'interruption de vie.

M. Vermeiren et consorts. — Proposition de loi sur le référendum dans l'entreprise et dans le secteur public.

M. Cuyvers et Mme Dardenne. — Proposition de loi modifiant l'article 3 de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet anti-hormonal, à effet beta-adrénérique ou à effet stimulateur de production chez les animaux.

QUESTIONS ORALES:

Question orale de Mme Herzet au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la situation des victimes civiles de la guerre et des TDR (travailleurs déportés et réfractaires) ».

Orateurs: Mme Herzet, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 1148.

Question orale de M. De Loor, au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « l'état d'avancement du projet de privatisation des assurances contre les dégâts provoqués par les catastrophes naturelles ».

Orateurs: M. De Loor, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 1149.

Question orale de M. Cardoen au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la restructuration de La Poste et l'application de la législation linguistique ».

Orateurs: M. Cardoen, M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 1150.

Question orale de M. Van Belle au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « le contrôle des services fournis par les lignes téléphoniques 0900 et 077 ».

Orateurs: M. Van Belle, M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 1151.

Question orale de M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « la modernisation de la ligne ferroviaire 162 Namur-Luxembourg ».

Orateurs: M. Bougard, M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 1151.

Question orale de M. Appeltans au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur « l'absence d'une reproduction quelconque de l'évolution institutionnelle de la Belgique sur les valeurs postales ».

Orateurs: M. Appeltans, M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques, p. 1152.

Question orale de M. Dufour au ministre des Finances sur « la possibilité d'instaurer un impôt exceptionnel sur le patrimoine ».

Orateurs: M. Dufour, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 1153.

De heer Goovaerts. — Voorstel van wet tot wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de medeëigendom.

De heer Monfils. — Voorstel van wet betreffende het verzoek om levensbeëindiging.

De heer Vermeiren c.s. — Voorstel van wet betreffende het referendum in de ondernemingen en de overheidssector.

De heer Cuyvers en mevrouw Dardenne. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 3 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of produktiestimulerende werking.

MONDELINGE VRAGEN:

Mondelinge vraag van mevrouw Herzet aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de situatie van de burgerlijke oorlogsslachtoffers, de gedeporteerde werknemers en de werkweigerars ».

Sprekers: mevrouw Herzet, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 1148.

Mondelinge vraag van de heer De Loor aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de stand van zaken betreffende de voorgenomen privatisering van de verzekering van schade door natuurrampen ».

Sprekers: de heer De Loor, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 1149.

Mondelinge vraag van de heer Cardoen aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de herstructurering van De Post en de toepassing van de taalwetgeving ».

Sprekers: de heer Cardoen, de heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 1150.

Mondelinge vraag van de heer Van Belle aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de controle op de diensten verzorgd via de 0900 en de 077-telefoonlijnen ».

Sprekers: de heer Van Belle, de heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 1151.

Mondelinge vraag van de heer Bougard aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « de modernisering van spoorlijn 162 Namen-Luxembourg ».

Sprekers: de heer Bougard, de heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 1151.

Mondelinge vraag van de heer Appeltans aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over « het ontbreken van enige weergave van de Belgische institutionele evolutie op postwaarden ».

Sprekers: de heer Appeltans, de heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, blz. 1152.

Mondelinge vraag van de heer Dufour aan de minister van Financiën over « de mogelijkheid om een uitzonderlijke vermogensbelasting in te voeren ».

Sprekers: de heer Dufour, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 1153.

Question orale de Mme Van den Poel-Welkenhuysen au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « le traitement des dossiers de sinistres par le Fonds des calamités ».

Orateurs: Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vande Lanotte, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 1154.

Question orale de Mme Van der Wildt au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « la nouvelle insécurité juridique à propos du statut administratif et pécuniaire des secrétaires communaux ».

Orateurs: Mme Van der Wildt, M. Vande Lanotte, ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique, p. 1154.

Question orale de Mme Van Cleuvenbergen au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les agences locales pour l'emploi ».

Orateurs: Mme Van Cleuvenbergen, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 1155.

CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF DE BENELUX:

Page 1156.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 1156.

PROJETS DE LOI ET PROPOSITION DE RÉSOLUTION (Votes):

Projet de loi insérant un article 380quinquies dans le Code pénal et abrogeant l'article 380quater, alinéa 2, du même code.

Votes réservés, p. 1157.

Vote sur l'ensemble, p. 1157.

Proposition de résolution relative à la lutte contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'intolérance, p. 1158.

Projet de loi modifiant l'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et y insérant un article 74/4bis nouveau, p. 1158.

Projet de loi modifiant la loi du 24 juillet 1921 relative à la dépossession involontaire des titres au porteur, p. 1159.

Projet de loi relative au régime d'accise des boissons non alcoolisées, p. 1159.

Explications de vote: *Orateurs*: MM. Hatry, De Croo, p. 1160.

Projet de loi relative au régime d'accise du café, p. 1160.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Vermeiren au ministre des Finances sur « l'instauration d'une TVA sur la location de garages ».

Orateurs: MM. Vermeiren, Cannaerts, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 1161.

Interpellation de M. Maertens au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « le transport intracommunautaire d'animaux vivants de boucherie ».

Orateurs: MM. Maertens, Cuyvers, M. Bourgeois, ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture, p. 1163.

Mondelinge vraag van mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de afhandeling van schadedossiers door het Rampenfonds ».

Sprekers: mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen, de heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 1154.

Mondelinge vraag van mevrouw Van der Wildt aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de nieuwe rechtsonzekerheid omtrent het administratief en geldelijk statuut van gemeentesecretarissen ».

Sprekers: mevrouw Van der Wildt, de heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, blz. 1154.

Mondelinge vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen ».

Sprekers: mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 1155.

RAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE BENELUX-RAAD:

Bladzijde 1156.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 1156.

ONTWERPEN VAN WET EN VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Stemmingen):

Ontwerp van wet tot invoeging in het Strafwetboek van een artikel 380quinquies en tot opheffing van artikel 380quater, tweede lid, van hetzelfde wetboek.

Aangehouden stemmingen, blz. 1157.

Stemming over het geheel, blz. 1157.

Voorstel van resolutie inzake de strijd tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid, blz. 1158.

Ontwerp van wet tot wijziging van het artikel 74/2 van en tot invoeging van een nieuw artikel 74/4bis in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, blz. 1158.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezittingen van de titels aan toonder, blz. 1159.

Ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken, blz. 1159.

Stemverklaringen: *Sprekers*: de heren Hatry, De Croo, blz. 1160.

Ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van koffie, blz. 1160.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Vermeiren tot de minister van Financiën over « het instellen van een BTW-heffing bij de verhuur van garages ».

Sprekers: de heren Vermeiren, Cannaerts, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 1161.

Interpellatie van de heer Maertens tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over « het intracommunautaire transport van levend slachtvee ».

Sprekers: de heren Maertens, Cuyvers, de heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw, blz. 1163.

PROJETS DE LOI (Dépôt):

Page 1168.

Projet de loi portant approbation de la Convention n° 171 concernant le travail de nuit adoptée à Genève, le 26 juin 1990 par la Conférence internationale du travail lors de sa 77e session.

Projet de loi portant des dispositions fiscales et financières.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt):

Page 1168.

M. Goossens. — Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

MM. Moens et Seeuws. — Proposition de loi modifiant l'article 4 du décret impérial du 30 décembre 1809 concernant les fabriques des églises.

M. Valkeniers. — Proposition de loi portant scission de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

M. Monfils. — Proposition de loi modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail en vue d'assurer une meilleure prévention des faits de pédophilie.

M. Lenfant. — Proposition de loi relative à la réglementation de la vente des stupéfiants en vue de l'usage personnel.

INTERPELLATIONS (Demandes):

Page 1168.

M. Monfils au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « l'attitude qu'adoptera le Gouvernement fédéral à l'égard de la convention de bioéthique qui vient d'être votée par le Conseil de l'Europe ».

M. Cuyvers au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « le point de vue de la Belgique dans les débats sur la convention en matière de bioéthique et sur les trois protocoles y annexés du Conseil de l'Europe ».

M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'avenir de la médecine hospitalière dans notre pays ».

M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « le projet d'élections sociales chez les médecins ».

M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « l'instauration d'un numerus clausus pour les dispensateurs de soins ».

M. Vaes au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « sa prise de position relative au gouvernement des juges à l'occasion de la suspension de l'arrêté du Gouvernement wallon réglant l'ouverture de la tenderie ».

ONTWERPEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1168.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag nr. 171 betreffende nachtarbeid, aangenomen te Genève, op 26 juni 1990 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar 77e zitting.

Ontwerp van wet houdende fiscale en financiële bepalingen.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening):

Bladzijde 1168.

De heer Goossens. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De heren Moens en Seeuws. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 4 van het keizerlijk decreet van 30 december 1809 betreffende de kerkbesturen.

De heer Valkeniers. — Voorstel van wet tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Monfils. — Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten met het oog op een betere bescherming tegen pedofiele handelingen.

De heer Lenfant. — Voorstel van wet houdende regeling van de verkoop van verdovende middelen voor eigen gebruik.

INTERPELLATIES (Verzoeken):

Bladzijde 1168.

De heer Monfils tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « het standpunt dat de federale Regering zal innemen ten opzichte van het verdrag inzake bio-ethiek, dat onlangs door de Raad van Europa is aangenomen ».

De heer Cuyvers tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de Belgische standpunten in de discussie rond het verdrag inzake bio-ethiek en de bijhorende drie protocollen van de Raad van Europa ».

De heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de toekomst van de ziekenhuisgeneeskunde in ons land ».

De heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over « de geplande sociale verkiezingen bij de artsen ».

De heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over « het afremmen van het aantal zorgverstrekkers ».

De heer Vaes tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « zijn uitlatingen omtrent 'le gouvernement des juges' naar aanleiding van de schorsing van het besluit van de Waalse Regering betreffende de opening van de vogeljacht ».

SÉANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRÉSIDENTIE DE M. MOUTON, PREMIER VICE-PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER MOUTON, EERSTE ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 h 5 m.
De vergadering wordt geopend om 10 h 5 m.

CONGÉS — VERLOF

MM. Goovaerts, pour devoirs professionnels; Baudson, pour d'autres devoirs; Borin et Decléty, pour raison de santé, demandent un congé.

Verlof vragen: de heren Goovaerts, wegens ambtsplichten; Baudson, wegens andere plichten; Borin en Decléty, om gezondheidsredenen.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

MM. Kuijpers, Van Thillo, pour d'autres devoirs; et Valkeniers, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Kuijpers, Van Thillo, wegens andere plichten, en Valkeniers, in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

ONTWERP VAN WET TOT INVOEGING IN HET STRAFWETBOEK VAN EEN ARTIKEL 380QUINQUIES EN TOT OPHEFFING VAN ARTIKEL 380QUATER, TWEEDE LID, VAN HETZELFDE WETBOEK

Algemene beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI INSÉRANT UN ARTICLE 380QUINQUIES DANS LE CODE PÉNAL ET ABROGEANT L'ARTICLE 380QUATER, ALINÉA 2, DU MÊME CODE

Discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot invoeging in het Strafwetboek van een artikel 380quinquies en tot opheffing van artikel 380quater, tweede lid, van hetzelfde wetboek.

Nous abordons l'examen du projet de loi insérant un article 380quinquies dans le Code pénal et abrogeant l'article 380quater, alinéa 2, du même code.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pataer (SP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het wetsontwerp dat we nu bespreken heeft als voornaamste bedoeling minderjarigen beter te beschermen tegen bepaalde vormen van reclame voor diensten van seksuele aard.

De commissie voor de Justitie heeft aan dit ontwerp twee vergaderingen gewijd om het tenslotte eenparig goed te keuren. Deze eenparigheid impliceert nochtans niet dat er niet over werd gediscussieerd, zoals blijkt uit het geschreven verslag van onze besprekingen.

Maar eerst iets over de algemene draagwijdte. Het ontwerp heeft tot doel een einde te maken aan de publicatie van bepaalde advertenties in de media, waarbij diensten van seksuele aard worden aangeboden, en voornamelijk aan de reclame voor diensten aangeboden via de info-kiosk-telefoonlijnen, momenteel de 077-nummers. Het gaat dus om de zogenoemde «sex-lijnen» of «roze» telefoons.

Het probleem met deze lijnen is dat ze gemakkelijk toegankelijk zijn voor minderjarigen en dat voornoemde advertenties zich soms expliciet richten tot een minderjarig publiek of gewag maken van diensten aangeboden door minderjarigen of door personen van wie wordt beweerd dat ze minderjarig zijn.

Om dit verschijnsel, dat door velen als negatief wordt ervaren, te bestrijden, zouden er in de eerste plaats maatregelen kunnen worden genomen op technisch vlak. Met het oog daarop werd een zogenoemde ethische commissie opgericht door de minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, teneinde met Belgacom onderhandelingen te voeren om de toegang tot de 077-lijnen te beperken. Belgacom heeft zich er reeds toe verbonden aan de «sex-lijnen» een specifiek nummer voor te behouden teneinde de verwarring met andere info-kiosk-lijnen uit te sluiten.

In zijn inleidende uiteenzetting heeft de minister van Justitie de gronden van zijn wetgevend initiatief toegelicht. Dit initiatief moet zeker worden gezien tegen de achtergrond van internationale richtlijnen, zoals de aanbeveling van 9 september 1991 van het Ministercomité van de Raad van Europa en artikel 34 van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind. In beide gevallen wordt aangedrongen op het ontmoedigen en voorkomen van seksuele exploitatie van jongeren beneden de 18 jaar.

Aangezien de ondoeltreffendheid van maatregelen tegen advertenties die gericht zijn op minderjarigen, of waarin diensten door minderjarigen worden aangeboden, blijkt een algemeen verbod ter zake noodzakelijk.

Krachtens het voorgestelde artikel 380quinquies van het Strafwetboek wordt gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van 200 frank tot 2 000 frank, hij die op een of andere manier, direct of indirect, reclame maakt voor een aanbod van diensten van seksuele aard met een direct of indirect winst oogmerk, indien die reclame specifiek is gericht op minderjarigen of indien zij gewag maakt van diensten aangeboden door minderjarigen, of door personen van wie wordt beweerd dat zij minderjarig zijn, zelfs indien hij zijn aanbod verheelt onder bedekte bewoordingen. In het Frans klinkt het mooier: *dissimulée sous des artifices de langage*.

Die strafmaat wordt verzwaaard indien bedoelde reclame tot doel of tot gevolg heeft prostitutie of ontucht van een minderjarige of zijn exploitatie voor seksuele doeleinden te vergemakkelijken.

In een tweede paragraaf van het voorgestelde artikel wordt dan de reclame geïsoleerd voor diensten van seksuele aard bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel. Hier wordt geen onderscheid gemaakt tussen meerderjarigen of minderjarigen vanuit de vaststelling dat minderjarigen al te gemakkelijk toegang hebben tot de «sex-lijnen» en dat precies daarom de reclame daarvoor, in het algemeen, aan banden moet worden gelegd.

In een derde paragraaf wordt vervolgens de reclame beteugeld voor gelijk welke vorm van prostitutie of seksuele exploitatie. Deze bepaling is in feite een overname van het huidige artikel 380quater, tweede lid, van het Strafwetboek. De Raad van State had dit gesuggereerd teneinde anomalieën te voorkomen. Zodoende worden in een enkel artikel alle bepalingen samengebracht die verband houden met de bestraffing van de verboden vormen van reclame op het stuk van prostitutie, ontucht, seksuele uitbuiting of het aanbieden van diensten van seksuele aard.

Bij de algemene bespreking van het ontwerp bleek een vrij grote consensus te bestaan met betrekking tot de doelstellingen van het ontwerp. In de marge werd wel opgemerkt dat een gelijktijdige behandeling van de aangekondigde wetsontwerpen tot bestrijding van de mensenhandel, kinderpornografie en pedofilie, toch wel verkieslijk ware geweest. Ook werd er aandacht besteed aan de problematiek van de persmisdriven, met mogelijke uitlopers naar een assisenprocedure. Er was wel overeenstemming over het feit dat de betwiste advertenties in geen geval als persmisdriven kunnen worden beschouwd.

In de verdere discussie werd stilgestaan bij het onderscheid tussen reclame en informatie, waarbij het winstcriterium steeds de doorslag zal geven. Precies met betrekking tot het winst oogmerk ontspon er zich een discussie, geconcretiseerd in een amendement, rond de vraag of de diensten van seksuele aard die zonder winst oogmerk worden aangeboden niet eveneens dienen te worden geïsoleerd. Daarbij werd concreet gedacht aan het fenomeen van bepaalde sekten die minderjarigen wensen in te wijden in bepaalde seksuele praktijken. De commissie was niet bereid dit idee over te nemen omdat daardoor de hele discussie wordt opengegooid over de plaats van de seksualiteit in een sterk evoluerende maatschappij.

Overigens werd eraan herinnerd dat de bestaande strafwetgeving voldoende bepalingen bevat om de pedofilie en de aanranding van de eerbaarheid te bestraffen. De commissie was van oordeel dat in de voorgestelde tekst een voldoende evenwicht was gevonden tussen, enerzijds, de bescherming van de moraliteit en, anderzijds, het recht op informatie en vrije meningsuiting en een erkenning van de belangrijke plaats die de seksualiteit in onze maatschappij heeft ingenomen, met inbegrip van onze beeldcultuur. Er moet in elk geval worden vermeden — dit was ook het oordeel van de minister — dat in het vervolgingsbeleid te veel aandacht gaat naar de schemerzones, waardoor de rechtspraak ons soms voor verrassende uitspraken kan plaatsen. De hoofdbedoeling is en blijft de evidente delicten in de seksueel-commerciële sfeer aan te pakken.

Voorts werd van gedachten gewisseld met het oog op een duidelijker begrip van de tekst. Dat heeft geleid tot enkele taalkundige verbeteringen in de Nederlandse tekst, zoals het gebruik van de woorden «specifiek gericht op», waar sprake is van «reclame gericht op» minderjarigen.

Bij de bespreking van de tweede paragraaf van het voorgestelde artikel, waarin wordt gehandeld over de reclame voor diensten aangeboden via telecommunicatiemiddelen, werd nog benadrukt

dat de beteugeling van dit aanbod niet alleen is ingegeven door morele, maar ook door financiële overwegingen. De kosten voor dergelijke erotische gesprekken lopen immers erg hoog op en kunnen het gezins- of bedrijfsbudget soms ongewild sterk bezwaren. Een amendement om ook andere mediakanalen hierbij te viseren, werd uiteindelijk ingetrokken teneinde de beperkte draagwijdte van het ontwerp niet in het gedrang te brengen.

Ondanks het wederrechtelijk karakter van de reclame voor zogenaamde lichaamsverzorging, tiert die welig in heel wat kranten en tijdschriften en wordt nauwelijks bestraft. Daarom ontstond er een discussie over de zin van het behoud van artikel 380quater, ingelast in de vorm van een derde paragraaf in artikel 380quinquies.

Een lid stelde openlijk de vraag of het niet hypocriet is een dergelijke bepaling in de strafwet te behouden als ze in de praktijk toch niet wordt toegepast. Het feit dat de parketten niet meer bij machte zijn alle strafbepalingen systematisch te doen naleven, schept een gevoel van onzekerheid waardoor de scheidingslijn tussen wat toegestaan en verboden is, vervaagt. Als het parket dan toch optreedt, komen er negatieve reacties omdat het publiek ervan overtuigd is geraakt dat bepaalde gedragingen niet meer worden vervolgd.

De minister kon de commissie ervan overtuigen deze bepalingen toch te behouden. Hij vondt dat de schrapping ervan heel negatief zou overkomen op een moment dat strijd moet worden geleverd tegen de mensenhandel in al zijn aspecten.

Door de opneming van die derde paragraaf in artikel 380quinquies van het Strafwetboek, wordt het huidige artikel 380quater, tweede lid, overbodig en daarom wordt het dan ook via artikel twee van dit ontwerp geschrapt.

Het wetsontwerp werd eenparig aangenomen door de commissieleden. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Belle.

De heer Van Belle (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, dit ontwerp wil in de eerste plaats de exploitatie van minderjarigen en de toegang van minderjarigen tot sex-lijnen tegengaan, een doelstelling dat elk rechtgeaard persoon kan onderschrijven.

De open samenleving van vandaag en de seksuele ontvoogding van de jongste decennia hebben een nieuwe en bloeiende economische sector in het leven geroepen, namelijk de seksindustrie. De tijd is voorbij dat de Belgen even over de landsgrens moesten om te genieten van bepaalde aardse geneugten die tot dan niet in de eigen woonplaats, of slechts zeer verborgen, te beleven waren. Momenteel staat jong en oud niets meer in de weg om hier te lande aan zijn of haar seksuele trekken te komen.

Dat deze expansie vroeg of laat tot uitwassen zou leiden, was al vlog duidelijk. De seksindustrie is een keiharde business geworden. Alle mogelijkheden worden geëxploiteerd om grof geld te verdienen. Bovendien is de seksindustrie nu ook in onze huiskamers binnengedrongen. Naar de pornografische literatuur die overal te koop is, zijn er ook de bewegende TV- en videobeelden die niets meer onbedekt laten. De burger van vandaag moet niet meer op straat om zijn seksuele horizon te verruimen. Alle mogelijkheden zijn binnen handbereik.

Een van de meest succesvolle «diensten van seksuele aard» zijn de fameuze sex-lijnen of roze-telefoonlijnen waar de oproeper via het bekende 077-nummer zijn wildste fantasieën auditief kan beleven. Dit entertainment, bedoeld voor volwassenen, ligt ook gemakkelijk in het bereik van minderjarigen. Nieuwsgierige adolescenten moeten maar even de krantenadvertenties raadplegen en een nummer draaien om een stem te horen die ze gedurende een aantal dure minuten in hogere sferen brengt.

Onafgezien van de louter technische maatregelen die reeds werden getroffen om de minderjarigen een dergelijke communicatie te ontfangen, apprecieert de VLD de bezorgdheid van de minister voor deze problematiek. De morele integriteit van de jeugd beschermen is inderdaad een noodzaak. Het loslaten van alle seksuele remmen kan, voor zover dat voor volwassenen al niet het geval is, voor minderjarigen zeker verstrekkende gevolgen hebben. Zoals seks in de huidige advertenties naar voren komt, heeft die alleen maar met geld te maken. Het zou van een ernstige

geestelijke verarming getuigen, wanneer wij dit beeld bij de jongeren bevestigen, laat staan stimuleren. De ontluikende seksualiteit moet integendeel in een ruimer sociaal en educatief perspectief worden geplaatst. Ook daar ligt een taak voor de overheid, de school, de ouders en de media.

Het ontwerp van wet dat wij vandaag bespreken, mag dan ook niet worden gezien als het ultieme middel om bepaalde excessen aan banden te leggen. Het is enkel een repressief middel om aan één bepaalde situatie het hoofd te bieden. Het mag er zeker niet toe leiden dat bepaalde rechten en vrijheden, zoals het recht op informatie of op zelfontplooiing, aan banden worden gelegd. Evenmin mag het een aantasting van het privé-leven inhouden. Voor de VLD is dit ontwerp slechts de specificatie van een sanctie ter vrijwaring van de morele integriteit van minderjarigen.

Het in praktijk brengen van deze maatregel zal bovendien niet gemakkelijk blijken. Zullen de uitzonderingen die in de toelichting worden opgesomd, niet vlug de klassieke achterpoortjes van de wet vormen? Enige legistische ervaring heeft ons geleerd dat een uitzondering op de regel, in bepaalde omstandigheden in ons land vlug tot regel wordt verheven. In dat geval verwordt dit ontwerp van wet tot een staaltje van hypocrisie: de warmbloedige advertenties zullen misschien verdwijnen of iets discreter worden geformuleerd, maar schrandere jongens en meisjes zullen toch snel weer de 077-nummers terugvinden. Misschien vinden zij een dergelijke speurtocht best spannend.

Met deze bedenkingen wil ik enkel illustreren dat niet alles in wetten en regels kan worden gegoten. Andere factoren spelen een veel sterkere rol. Een degelijke seksuele opvoeding, zowel thuis als op school, biedt ongetwijfeld meer garanties dan de uitbreiding van een strafmaatregel. Daarom is het belangrijk de 077-maatregel van vandaag tot zijn juiste proporties te herleiden. Die zijn hoe dan ook eerder bescheiden. Desalniettemin zal de VLD-fractie dit ontwerp van wet goedkeuren. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Delcourt.

Mme Delcourt-Pêtre (PSC). — Monsieur le Président, le projet de loi insérant un article 380quinquies dans le Code pénal et abrogeant l'article 380quater du même Code pourrait, à première vue, apparaître comme un texte secondaire au regard des préoccupations qui ont orienté l'action du Gouvernement et qui ont animé les discussions parlementaires au cours de ces derniers mois.

Avec ce texte, nous sommes loin, il est vrai, des importantes réformes qui, en matière de justice, ont marqué le cours de la présente législature. Ce projet est court, limité dans son objet et sans doute peu spectaculaire dans ses intentions. Que fait-il d'autre finalement que réécriter certaines dispositions du Code pénal relatives à l'incitation à la débauche, dispositions que l'on tient depuis longtemps pour un peu désuètes et que les parquets ne manifestent plus réellement l'intention d'appliquer?

Pourtant, ce projet est important parce que son adoption est susceptible d'apporter une contribution efficace aux efforts réalisés par tous ceux qui sont préoccupés et concernés à quelque titre que ce soit par la protection des enfants, qu'il s'agisse de leur intégrité physique ou morale.

La genèse de l'élaboration du présent projet de loi est sans doute inversement proportionnelle à la brièveté du texte que nous sommes appelés à voter.

Depuis de nombreux mois, voire plusieurs années, les milieux associatifs actifs dans la protection de l'enfance — équipes SOS Enfants, association AMADE, ONE, Kind en Gezin — ont stigmatisé le danger que représente, pour les mineurs d'âge, l'usage extrêmement aisé des messageries roses dont l'accès est ouvert à tout abonné du téléphone. Ils ont souligné combien cette possibilité d'accès porte préjudice à l'action qu'ils mènent contre les abus sexuels, la pédophilie, la maltraitance et la prostitution des enfants.

Ces associations se sont fait l'écho des inquiétudes exprimées par les parents dont les enfants entraient en contact avec les correspondants ou, tout au moins, les répondants reliés aux

fameuses lignes «077». Ces parents n'apprenaient le fait qu'a posteriori, lors de la réception d'une facture de téléphone anormalement élevée, et se trouvaient totalement démunis pour prévenir d'autres usages des lignes roses, sauf à résilier leur abonnement auprès de la RTT ou de Belgacom ou à payer — il faut le vivre pour le croire — un supplément de taxe pour se voir interdire l'accès au préfixe 077.

Il est évidemment difficile de surveiller un enfant en permanence, difficile de lui interdire d'ouvrir un journal où les numéros des messageries roses s'étalent en toute impunité, à grands renforts de publicité tapageuse, et difficile de lui interdire tout usage du réseau téléphonique sur lequel ces messageries sont aussi accessibles que n'importe quel autre numéro.

Cette situation était choquante à plus d'un titre parce que les parents se trouvaient dans l'impossibilité de prévenir ce type de situation ou son renouvellement, parce qu'une telle situation reposait sur l'usage toléré d'un service public — lequel en retirait du reste autant de profits que les concepteurs de ces messageries — parce qu'aucun contrôle n'était exercé et ne pouvait être exercé sur la teneur des messages ou sur l'identité de leurs concepteurs — des sociétés-écrans le plus souvent —, parce que certaines publicités pour lignes érotiques prenaient explicitement les jeunes pour cibles en utilisant même des voix jeunes et parce qu'enfin et surtout, il est apparu de manière certaine que les messageries roses étaient utilisées pour promouvoir des réseaux de prostitution enfantine et de pédophilie.

Le projet de loi qui nous est soumis est significatif parce qu'il résulte de l'interpellation d'associations au monde politique, de la prise de conscience du problème par celui-ci et d'une réponse par voie législative, le résultat d'un travail parlementaire et de l'action du Gouvernement, en l'occurrence du ministre de la Justice. Au moment où se manifeste la crise de confiance des citoyens vis-à-vis du monde politique, il faut souligner le caractère positif du travail accompli dans ce dossier.

À cet égard, je continue à regretter qu'en dépit des interpellations que j'avais faites à l'intention de M. le ministre des Communications de l'époque, aucune initiative concrète ne fut prise par Belgacom, laquelle invoqua son impossibilité à intervenir sur le contenu des messages «info-kiosque». Mais, on connaît par ailleurs le bénéfice important réalisé par Belgacom sur les lignes «info-kiosque».

Fort heureusement, le ministre de la Justice a parfaitement saisi l'enjeu et l'ampleur du problème. Il a reçu les milieux associatifs et parlementaires concernés, les a écoutés et a pris l'initiative d'aborder la question par la voie qui était la sienne, c'est-à-dire la modification des dispositions du Code pénal relatives à la corruption de la jeunesse et à la prostitution.

Le présent texte n'a pas pour objet de supprimer les messageries roses. Mais il incrimine les publicités sur la base desquelles ces messageries se font connaître et se développent. Le libellé des dispositions en projet est rédigé en termes suffisamment larges pour englober toute forme de publicité, quelle qu'elle soit, relative à des offres à caractère sexuel et à but de lucre.

M. Pataer a d'ailleurs très bien rendu compte des débats qui se sont tenus en commission à propos des questions soulevées par le caractère lucratif. Le texte vise, en effet, aussi bien le producteur que le distributeur. On peut escompter qu'il aura pour effet de freiner considérablement la diffusion auprès des mineurs des informations relatives aux lignes érotiques. De même, j'ose croire qu'à défaut d'avoir pris leurs responsabilités, les distributeurs qui diffusaient ce genre de messages auront désormais à cœur de respecter la nouvelle législation répressive.

Enfin, je note que le texte dépasse la seule protection des mineurs, en ce qu'il incrimine toute forme de publicité pour des offres de services à caractère sexuel et lucratif. On pourrait penser, a priori, qu'en ce qui concerne les adultes, ceux-ci sont à même de prendre leurs responsabilités et que, dans l'état actuel de la situation de notre société sur le plan des mœurs, la prohibition générale des publicités relatives aux services à caractère sexuel serait l'indice d'une répression trop stricte, sinon réactionnaire.

Mais il apparaît impossible et irréaliste de protéger les mineurs sans prévoir la suppression générale des publicités de type érotique, d'autant plus qu'aujourd'hui, ce type de publicité n'est pas réservé à un seul type de média. À cet égard, un récent numéro de l'hebdomadaire *Le Vif/L'Express* avait à nouveau stigmatisé l'utilisation de la presse écrite par les réseaux de prostitution.

Je ne puis donc que souligner l'intérêt du nouvel article inséré dans le Code pénal et l'excellent travail réalisé à ce propos par les juristes qui s'y sont impliqués. Tout au plus devons-nous exprimer le souhait que les parquets auront à cœur d'en garantir l'application, en restaurant une politique efficace de répression en matière d'incitation à la débauche des mineurs. Il ne s'agit pas d'une notion rétrograde car la protection des victimes de la prostitution et la protection de l'enfance sont en jeu. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à M. Wathelet, Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, je voudrais simplement me réjouir du travail de la commission, de l'excellent rapport de M. Pataer et des interventions à cette tribune qui confirment le vote unanime en commission de la Justice du Sénat.

Je tiens également à remercier les commissaires d'avoir permis le traitement rapide de ce projet, ce qui me permettra de le soumettre à la Chambre dans les meilleurs délais. Ce projet est d'ores et déjà inscrit à l'ordre du jour de la commission de la Justice de la Chambre de la semaine prochaine.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In het Strafwetboek wordt een artikel 380quinquies ingevoegd, luidende:

« Art. 380quinquies. § 1. Met gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met geldboete van tweehonderd frank tot tweeduizend frank wordt gestraft hij die op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maakt of doet maken, uitgeeft, verdeelt of verspreidt voor een aanbod van diensten van seksuele aard met een direct of indirect winst oogmerk, indien die reclame specifiek gericht is op minderjarigen of indien zij gewag maakt van diensten aangeboden door minderjarigen of door personen van wie wordt beweerd dat zij minderjarig zijn, zelfs indien hij zijn aanbod verheelt onder bedekte bewoordingen.

Indien de in het eerste lid bedoelde reclame tot doel of tot gevolg heeft, direct of indirect, dat prostitutie of ontucht van een minderjarige of zijn exploitatie voor seksuele doeleinden wordt vergemakkelijkt, is de straf drie maanden tot drie jaar gevangenisstraf en geldboete van driehonderd frank tot drieduizend frank.

§ 2. Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank wordt gestraft hij die op enigerlei wijze, direct of indirect, reclame maakt of doet maken, uitgeeft, verdeelt of verspreidt voor diensten van seksuele aard met een direct of indirect winst oogmerk, die worden aangeboden bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel, zelfs indien hij zijn aanbod verheelt onder bedekte bewoordingen.

§ 3. In de gevallen die niet zijn omschreven in de paragrafen 1 en 2, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank, hij die door enig reclamemiddel, zelfs indien hij de aard van zijn aanbod of zijn vraag verheelt onder bedekte bewoordingen, kenbaar maakt dat hij zich aan prostitutie overgeeft, de prostitutie van anderen vergemakkelijkt of wenst in betrekking te komen met iemand die zich aan ontucht overgeeft.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die door enig reclamemiddel aanzet, door de toespelings die erop wordt gemaakt, tot de seksuele exploitatie van minderjarigen of meerderjarigen, of van zulke reclame gebruik maakt naar aanleiding van een aanbod van diensten. »

Article premier. Un article 380quinquies, rédigé comme suit, est inséré dans le Code pénal:

« Art. 380quinquies. § 1er. Sera puni d'un emprisonnement de deux mois à deux ans et d'une amende de deux cents francs à deux mille francs, quiconque, quel qu'en soit le moyen, fait ou fait faire, publie, distribue ou diffuse de la publicité, de façon directe ou indirecte, même en en dissimulant la nature sous des artifices de langage, pour une offre de services à caractère sexuel ayant un but lucratif direct ou indirect, lorsque cette publicité s'adresse spécifiquement à des mineurs ou lorsqu'elle fait état de services proposés soit par des mineurs, soit par des personnes prétendues telles.

La peine sera d'un emprisonnement de trois mois à trois ans et d'une amende de trois cents francs à trois mille francs lorsque la publicité visée à l'alinéa 1er a pour objet ou pour effet, directs ou indirects, de faciliter la prostitution ou la débauche d'un mineur ou son exploitation à des fins sexuelles.

§ 2. Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cent francs à mille francs, quiconque, quel qu'en soit le moyen, fait ou fait faire, publie, distribue ou diffuse de la publicité, de façon directe ou indirecte, même en en dissimulant la nature sous des artifices de langage, pour une offre de services à caractère sexuel ayant un but lucratif direct ou indirect, lorsque ces services sont fournis par un moyen de télécommunication.

§ 3. Dans les cas qui ne sont pas visés aux §§ 1er et 2, sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de cent francs à mille francs, quiconque aura, par un moyen quelconque de publicité, même en dissimulant la nature de son offre ou de sa demande sous des artifices de langage, fait connaître qu'il se livre à la prostitution, qu'il facilite la prostitution d'autrui ou qu'il désire entrer en relation avec une personne se livrant à la débauche.

Sera puni des mêmes peines, quiconque, par un moyen quelconque de publicité, incitera, par l'allusion qui y est faite, à l'exploitation de mineurs ou de majeurs à des fins sexuelles, ou utilisera une telle publicité à l'occasion d'une offre de services. »

Mme Herzet propose l'amendement que voici:

« In fine du § 2 de l'article 380quinquies proposé, remplacer les mots « lorsque ces services sont fournis par un moyen de télécommunication » par les mots « lorsque ces services sont proposés ou fournis par un moyen quelconque de télécommunication ou par tout autre support médiatique. »

« In § 2 van het voorgestelde artikel 380quinquies, de woorden « diensten van seksuele aard ... die worden aangeboden bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel » te vervangen door de woorden « diensten van seksuele aard ... die worden voorgesteld of aangeboden bij wege van een of ander telecommunicatiemiddel of bij wege van een beeld- of geluidsdrager. »

Cet amendement est-il appuyé? (*Plusieurs membres se lèvent.*)

Cet amendement étant régulièrement appuyé, il fera partie de la discussion.

La parole est à M. Wathelet, Vice-Premier ministre.

M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, je demande le rejet de cet amendement. En effet, le texte tel qu'il a été adopté par la commission nous paraît suffisamment large pour atteindre l'objectif visé par Mme Herzet.

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article premier sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel één worden aangehouden.

Art. 2. Artikel 380quater, tweede lid, van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 2. L'article 380^{quater}, alinéa 2, du même code est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION RELATIVE À LA LUTTE CONTRE LE RACISME, LA XÉNOPHOBIE, L'ANTISÉMITISME ET L'INTOLÉRANCE

Discussion

VOORSTEL VAN RESOLUTIE INZAKE DE STRIJD TEGEN RACISME, XENOFOBIE, ANTISEMITISME EN ONVERDRAAGZAAMHEID

Bespreking

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion de la proposition de résolution relative à la lutte contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'intolérance.

Aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie inzake de strijd tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid.

La parole est à Mme Delcourt.

Mme Delcourt-Pètre (PSC). — Monsieur le Président, à l'occasion du quarante-neuvième anniversaire de la libération des camps d'Auschwitz, les présidents ou représentants de l'Union européenne avaient adopté une déclaration commune visant à promouvoir toutes les actions contribuant à développer la démocratie, toujours inachevée, en accentuant l'esprit de solidarité, de tolérance et de défense des droits de l'homme.

L'Union européenne se prononçait clairement contre le racisme, la xénophobie, l'incitation à la violence et l'antisémitisme.

La commission de la Justice du Sénat a proposé qu'une résolution soit prise qui signifie clairement son adhésion à ce texte et la volonté du Sénat d'y contribuer pleinement. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, dit voorstel van resolutie waarover blijkbaar zelfs de indianen beschaamd zijn vermits ze het hier niet wensen te verdedigen, is een uiting van droefenis en van spijt. Het Europese alibi kan daarbij niet worden ingeroepen. De indianen lijken inderdaad hoogst bedroefd omdat de grote massa helemaal niet wakker ligt van al de uitwassen die de indianen menen te bespeuren. Zelfs de «golf van aanslagen» zoals in de aanhef van het voorstel staat, is de invulling van een wensdroom van een bepaalde groep, die ik de smeltkroeslobby noem. Pas wanneer deze vandaag onbestaande «golf van aanslagen» toch aan de goegemeente kan worden verkocht, kan dezelfde smeltkroeslobby het eigen bestaan rechtvaardigen. Ik herhaal, de massa wordt niet beroerd door vermeende bedreigingen, door ver buiten hun belang opgeklopte incidentele gebeurtenissen die de thesissen van de «golf van aanslagen» moeten voeden.

De voorbije verkiezingen toonden nog een andere mislukking aan van de smeltkroeslobby die dit voorstel inspireerde. De kiesresultaten onderstrepen dat de kiezer niet onder de indruk kwam van de malafide pogingen om al de aangeklaagde uitwassen in de kar van het Vlaams Blok te laden. Het manoeuvre was zo afschuwelijk doorzichtig dat de kiezer — die altijd gelijk heeft, behalve wanneer hij voor het Vlaams Blok stemt — de lobby weglachte.

Wij zullen de gezwoolen tekst van deze resolutie dus behandelen zoals wij ook de wet van 30 juli 1981 en de recentste wijziging ervan behandelden: wij zullen tegenstemmen omwille van de

achterliggende antidemocratische bedoelingen. Een partij moet hier worden bezwadderd. Een partij moet ongegrond worden beticht. Van één partij moet worden gezegd dat zij «het schoentje moet aantrekken indien het past». Een partij, één uiting van het democratische kiesrecht die volgens de indianen te dankbaar wordt aangegrepen door de kiezers, moet worden gebrandmerkt, gestigmatiseerd. Daarom is dit voorstel van resolutie een duidelijke aanfluiting van elk democratisch denken.

Deze socialistische achterhoedegevechten, vertaald in een voorstel van resolutie dat een «Belgisch maccarthysme» in het leven wil roepen, uitgedragen en gepropageerd door een smeltkroesmissionaris, de dominicaan Leman, zullen het gezonde verstand van de Vlaamse kiezers niet beïnvloeden. Vanuit een ivoren toren van machtsarrogantie zijn socialisten op zoek naar een nieuwe vluchtheuvel, een nieuwe reddingsboei. Het bankroet van alle regimes die zich beriepen op socialisme moet worden opgevangen. Ik noem ze: het nationaal-socialisme, het marxisme, het communisme, het «Pol Pot-isme», het maoïsme, het ulbrichtisme, het karadzicisme van vandaag nog, zovele doorpriekte socialistische ballonnen. Het leed van de getroffen volkeren, de moord op talloze politieke tegenstanders die elk van deze fanatieke socialistische denksporen kenmerkten en kenmerken, zijn daarbij de meest dramatische vastleggingen. Tegelijk kenmerkt dat leed het socialisme als een denkspoor dat geen uitweg kan bieden, als een slecht bestuursstelsel en, zoals vandaag nog blijkt uit het voorstel van resolutie, als een onverdraagzame ideologie.

Vandaag worden in volksbuurten, waar geen socialisten meer aanwezig zijn, grappen verteld die niet meer doordringen tot de politici, die zich bewegen binnen de muren van neerbuigende minachting. Een van deze grappen wil ik dit — overigens dunbevolkte — halfroend niet onthouden. Een man stapt een Antwerps politiekantoor binnen en meldt dat hij een diefstal wil aangeven. Hij zegt aan de agent van dienst dat zijn duur Marokkaans uurwerk werd gestolen. Als extra tip zegt hij erbij dat de dief een Zwitsers was. De agent vraagt de aangever of deze zich niet vergist en of het geen Zwitsers uurwerk was en een Marokkaanse dief. Waarop de bestolene reageert met de opmerking: «Dat hebt gij gezegd...»

Wat is er bijzonder aan dit verhaal? Dat dergelijke grappen tot enkele jaren geleden vooral te beluisteren waren in Oost-Duitsland en in de andere landen onder communistische dictatuur. Zij vormden de enige uitlaatklep voor een bevolking die de legitimiteit van de bestuurders weglachte. De wetgever en de socialistische dictatuur kauwden de bevolking voor hoe zij moest denken. De bevolking reageerde hierop systematisch met misprijzen en met grappen. De grens tussen gezaghebbend en lachwekkend werd volgens de bevolking duidelijk overschreden door de politici. Hetzelfde fenomeen zal zich ook hier voordoen indien in het Parlement steeds opnieuw pogingen worden ondernomen om het vrije denken van de bevolking te manipuleren, te sturen en om de mensen voor te kauwen hoe zij moeten leven, bewegen en denken en wat zij mogen geloven.

Met hetzelfde misprijzen dat het volk manifesteerde tegen de communistische dictaturen achter het IJzeren Gordijn, zullen wij tegen dit voorstel van een onverdraagzame en antidemocratische resolutie stemmen. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Erdman.

De heer Erdman (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben mede-indiener van dit voorstel van resolutie, dat in de commissie voor de Justitie in een serene sfeer werd behandeld.

Aankankelijk meende ik na het uitstekend verslag van mevrouw Delcourt geen uiteenzetting te moeten houden omdat ik de — misschien ijdele — hoop koesterde dezelfde sereniteit te vinden in dit halfroend, ook al is het dan weinig bevolkt.

In feite begon ik mij ongerust te maken, rekening houdend met de recente evolutie in de denkpatronen van sommigen, die menen de tolk te zijn van de gedachten die bij het volk leven. Tegelijkertijd misprijzen zij wat vandaag eensluidend door alle democraten van de hele wereld wordt gehuldigd en geëerd.

Aldus zijn de maskers definitief gevallen en is er klaarheid ontstaan omtrent de houding die sommigen nu meer dan ooit tentoon spreiden. Hun uiteindelijk doel blijft de democratie te onder-

graven door het gebruik van andere methodes, al trachten ze het nu voor te stellen alsof die methodes worden gebruikt om henzelf aan te vallen. Voor het verspreiden van dergelijke waanideeën zijn zij alleen verantwoordelijk.

Ik wens dan ook niet in de val van een dergelijk debat te trappen. De eerbied voor de slachtoffers aan wie met deze resolutie wordt herinnerd en de hulde die gebracht wordt aan hen die zich reeds jarenlang inzetten om ervoor te zorgen dat dit nooit meer kan gebeuren, zijn mij te dierbaar om met misprijzen op misprijzen te antwoorden. (*Applaus.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion, je la déclare close.

Daar niemand meer het woord vraagt in de beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten.

La proposition de résolution est ainsi rédigée:

Le Sénat,

— Profondément indigné par la vague d'attentats xénophobes, racistes et antisémites qui sévissent dans plusieurs pays européens,

— Convaincu que l'Europe ne pourra se faire qu'en respectant les valeurs fondamentales de la démocratie qui sont les droits de l'homme, la tolérance et le droit à la différence,

— Encouragé par la réaction massive du public dans beaucoup de pays européens, dont la Belgique, en faveur de l'acceptation et du respect des différentes cultures existantes,

— Soulignant le rôle essentiel que les médias peuvent jouer pour présenter une société ouverte et tolérante et pour s'opposer aux préjugés et à la haine raciale,

— Se félicitant de la décision prise par le Sommet des chefs d'Etat et de gouvernement des pays membres du Conseil de l'Europe à Vienne les 8 et 9 octobre 1993 d'engager une politique de lutte contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'intolérance et d'adopter à cet effet une déclaration ainsi qu'un plan d'action,

— Se référant à la proposition de loi adoptée récemment par le Sénat tendant à modifier la loi du 30 juillet 1981 relative à la répression de certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie,

Condamne de la manière la plus ferme le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme ainsi que l'intolérance et toutes les formes de discrimination religieuse, philosophique ou ethnique,

S'associe pleinement à la déclaration commune sur le racisme et la xénophobie adoptée par des présidents de parlement de l'Union européenne à l'occasion de l'anniversaire de la libération d'Auschwitz le 27 janvier 1994 dont le texte suit:

Déclaration commune sur le racisme et la xénophobie adoptée par des présidents ou représentants des parlements de l'Union européenne à l'occasion de l'anniversaire de la libération d'Auschwitz — 27 janvier 1994

Nous, soussignés:

1. Exprimons notre commune condamnation inconditionnelle de toutes formes de racisme et xénophobie, et de toute incitation à la violence extrémiste, au racisme et à l'antisémitisme;

2. Condamnons les mouvements extrémistes dans les États membres de l'Union européenne qui, exploitant de manière abusive l'actuelle situation économique, tentent de diriger les tensions sociales contre les immigrés, réfugiés et minorités;

3. Faisons appel aux États membres de l'Union européenne pour qu'ils appliquent, avec rigueur, toute la législation disponible et qu'ils mettent en œuvre toutes les mesures pratiques existantes pour combattre le racisme, la xénophobie et l'intolérance religieuse, philosophique ou ethnique, en veillant particulièrement que la sécurité de tous les citoyens autochtones et étrangers soit assurée au maximum;

4. Pensons que, partout où aucune législation ou mesures de ce type n'existent pas encore au niveau national, elles devraient être introduites et appliquées aussi vite que possible;

5. Faisons appel aux institutions européennes, dans le respect du principe de subsidiarité pour qu'elles prennent toutes les mesures spécifiques pour mettre en œuvre la déclaration commune du Parlement européen, du Conseil et de la Commission du 11 juin 1986, et des dispositions du Traité de l'Union européenne concernant le respect des droits humains fondamentaux;

6. Faisons appel aux États membres de l'Union européenne pour encourager une action positive destinée en particulier à accroître la prise de conscience des jeunes et à soutenir les campagnes de sensibilisation à tous les niveaux en Europe, en particulier dans les écoles et à travers les médias;

7. Nous engageons à maintenir et à augmenter nos efforts avec nos gouvernements afin de susciter des décisions concrètes et décisives contre toutes tendances de discrimination, de racisme et de xénophobie dans la Communauté; nous demandons aux ministres concernés de veiller à la meilleure coordination possible de leurs politiques d'immigration et d'asile;

8. Confirmons notre détermination, en tant que représentants des parlements de l'Union européenne démocratiquement élus, à travailler ensemble dans un esprit de solidarité pour défendre nos principes communs de démocratie, de droits de l'homme et de tolérance, et pour apporter un progrès réel et durable dans nos efforts visant à éradiquer toutes formes de racisme et de xénophobie à tous les niveaux au sein de notre société;

9. Nous engageons à utiliser tous les moyens disponibles, dans le cadre des traditions spécifiques de nos parlements respectifs, pour donner une expression concrète à cette déclaration;

10. Nous engageons à porter cette déclaration à l'attention des gouvernements des États membres et des institutions de l'Union européenne.

De Senaat,

— Diep verontwaardigd over de golf van aanslagen van xenofobie, racistische en antisemitische aard die verschillende landen van Europa teistert,

— Overtuigd dat Europa alleen tot stand kan komen wanneer de fundamentele democratische waarden als daar zijn de mensenrechten, verdraagzaamheid en het recht op het anders-zijn, worden geëerbiedigd,

— Aangemoedigd door de massale publieke reactie in een aantal landen, waaronder België, ten gunste van de aanvaarding van en het respect voor de verschillende bestaande culturen,

— Wijzend op de essentiële rol die de media spelen bij de berichtgeving over een open en verdraagzame samenleving en in de strijd tegen vooroordelen en rassenhaat,

— Zijn tevredenheid uitsprekend over de beslissing van de Top van staats- en regeringsleiders van de lidstaten van de Raad van Europa in Wenen, op 8 en 9 oktober 1993, om de strijd aan te binden tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid en te dien einde een verklaring alsmede een actieplan aan te nemen,

— Verwijzend naar het onlangs door de Senaat aangenomen wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden,

Veroordeelt ten krachtigste racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid alsmede alle vormen van godsdienstige, levensbeschouwelijke of etnische discriminatie,

Sluit zich ten volle aan bij de gemeenschappelijke verklaring inzake racisme en xenofobie aangenomen door voorzitters van de parlementen van de Europese Unie bij de verjaardag van de bevrijding van het kamp van Auschwitz op 27 januari 1994, waarvan de tekst hierna volgt:

Gemeenschappelijke verklaring inzake racisme en xenofobie aangenomen door voorzitters of vertegenwoordigers van de parlementen van de Europese Unie bij de verjaardag van de bevrijding van Auschwitz — 27 januari 1994

De ondergetekenden:

1. Veroordelen gezamenlijk en onvoorwaardelijk iedere vorm van racisme en xenofobie, alsook iedere ophitsing tot extremistisch geweld, racisme en antisemitisme;

2. Veroordelen de extremistische stromingen in de lidstaten van de Europese Unie die de bestaande economische omstandigheden als voorwendsel hanteren om sociale spanningen te focaliseren op migranten, vluchtelingen en minderheden;

3. Doen een oproep tot de lidstaten van de Europese Unie opdat zij de thans geldende wetgeving in haar geheel rigoreus toepassen en alle beschikbare praktische maatregelen nemen om racisme, xenofobie, alsook godsdienstige, levensbeschouwelijke of etnische onverdraagzaamheid te bestrijden, en er daarbij nauwlettend op toezien dat de veiligheid van alle autochtonen en allochtonen maximaal wordt gewaarborgd;

4. Zijn van oordeel dat overal waar een dergelijke wetgeving of dergelijke maatregelen op het nationale niveau nog niet bestaan, die er zo snel mogelijk moeten komen en toepassing krijgen;

5. Doen een oproep tot de Europese instellingen opdat zij met naleving van het subsidiariteitsbeginsel alle passende maatregelen nemen om uitvoering te geven aan de gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement, van de Raad en van de Commissie van 11 juni 1986 en aan de bepalingen van het Verdrag over de Europese Unie die betrekking hebben op de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten;

6. Doen een oproep tot de lidstaten van de Europese Unie om positieve initiatieven te bevorderen die meer bepaald de jongeren bewuster willen maken en hun steun toe te zeggen aan sensibiliseringscampagnes op ieder niveau in Europa, inzonderheid in de scholen en via de media;

7. Verbinden zich ertoe samen met hun regeringen hun inspanningen voort te zetten en te verruimen om tot concrete en ingrijpende beslissingen te komen ter bestrijding van iedere neiging tot discriminatie, racisme en xenofobie in de Gemeenschap; verzoeken de betrokken ministers hun immigratie- en asielbeleid zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen;

8. Bevestigen als vertegenwoordigers van de democratisch verkozen parlementen van de Europese Unie hun vaste wil tot samenwerking in een geest van solidariteit om hun gemeenschappelijke beginselen inzake democratie, mensenrechten en verdraagzaamheid te verdedigen en om een duurzame en concrete vorm te geven aan hun inspanningen om iedere uiting van racisme en xenofobie in alle maatschappelijke geledingen uit te roeien;

9. Verbinden zich ertoe alle middelen die in het kader van de specifieke tradities van hun respectieve parlementen beschikbaar zijn, aan te wenden om deze verklaring in daden om te zetten;

10. Verbinden zich ertoe deze verklaring ter kennis te brengen van de regeringen van de lidstaten en de instellingen van de Europese Unie.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur la proposition de résolution.

We stemmen later over het voorstel van resolutie.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 24 JULI 1921 OP DE ONGEWILDE BUITENBEZITSTELLING VAN DE TITELS AAN TOONDER

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 24 JUILLET 1921 RELATIVE À LA DÉPOSSESSION INVOLONTAIRE DES TITRES AU PORTEUR

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 24 juillet 1921 relative à la dépossession involontaire des titres au porteur.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Tavernier (Agalev), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1921 is vrij technisch, maar werd toch grondig besproken in de commissie. Eigenlijk past dit ontwerp immers in het kader van de wetgeving die spaarders tegen diefstal, verlies of vernietiging van hun titels aan toonder wil beschermen.

Deze wet maakt het mogelijk dat de spaarder die van zijn titels buiten bezit werd gesteld, de uitoefening van zijn rechten terugkrijgt en dat de houder te goeder trouw in alle opzichten wordt beschermd tegen onterecht verzet.

Het evenwicht tussen de bescherming van de buitenbezitgestelde spaarder en de bescherming van de houder te goeder trouw is vaak verbroken wanneer de gevorderde effecten bestaan uit titels uitgegeven zonder coupon of met coupons die naar keuze kunnen worden gekapitaliseerd of geïnd.

Dit ontwerp streeft ernaar dit evenwicht te herstellen en is daarin mijns inziens ook geslaagd.

Vaak verneemt de houder dat tegen zijn titel verzet is aangetekend op het ogenblik van de inning van de coupons. Het wetsontwerp beoogt nu precies de bezitter te beschermen door te beletten dat dergelijke titels zonder waarde worden verklaard vóór de terugbetalingsdatum.

Alle commissieleden gingen akkoord met de geest van het wetsontwerp, maar toch rezen er een aantal problemen.

Een commissielid, daarin gevolgd door andere commissieleden, wierp op dat het probleem van de ongewilde buitenbezitstelling steeds scherper wordt naargelang de gemiddelde leeftijd van de houders van titels stijgt. Daarbij wordt ook vastgesteld dat, wanneer een of meer effecten hun vervaldag hebben bereikt, sommige emittenten in de praktijk niet bereid zijn om een intrest te betalen voor de periode vanaf de vervaldag tot de dag van opvraging van het kapitaal of de interesten. Hun argument daarbij is dat de bedragen niet opnieuw zijn belegd.

De meeste commissieleden wilden deze anomalie opheffen en ervoor zorgen dat de van zijn titels buitenbezitgestelde houder toch aanspraak kan maken op een bepaalde vergoeding, een bepaalde intrest.

Na enige discussie werd om die reden bij artikel 2 een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 2bis ingediend, strekkende tot een aanvulling bij artikel 19 van de wet van 24 juli 1921, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991. Dit regeringsamendement luidde: « Wanneer de zoekgeraakte titels teruggevonden en in beslag genomen zijn vóór het waardeverlies, komt de eigendom van deze obligaties aan hem die verzet aantekende of aan de derde houder, erkend, in der minne of bij vonnis, als de enige rechthebbende van de zoekgeraakte titels. »

Op dit amendement werd een subamendement dat de Nederlandse tekst verbeterde, aangenomen.

Voorts heeft de commissie éénparig beslist om de termijn van vier jaar tijdens dewelke de houder geen intrest ontvangt en alle betalingen worden geblokkeerd, toch te behouden.

Een laatste punt van discussie betrof de datum van de inwerkingtreding van het ontwerp van wet. Er was immers een probleem gerezen aangezien de administratie die de wetteksten reeds maanden tevoren had voorbereid, meende dat het ontwerp vóór 1 december 1994 door de Wetgevende Kamers zou zijn goedgekeurd. De Regering had een amendement ingediend waarbij artikel 6 vervangen werd door de bepaling: « Artikel 3, 2°, van deze wet heeft uitwerking op 1 januari 1995. » Na discussie nam de commissie echter eenparig een eigen amendement aan: « Deze wet treedt in werking op 1 januari 1995. » (Applaus.)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In de Nederlandse tekst van artikel 13, eerste lid, van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, worden de woorden «financiële instelling» vervangen door de woorden «financiële bemiddelaar».

Article premier. Dans le texte néerlandais de l'article 13, premier alinéa, de la loi du 24 juillet 1921 relative à la dépossession involontaire des titres au porteur, modifié par la loi du 22 juillet 1991, les mots «financiële instelling» sont remplacés par les mots «financiële bemiddelaar».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In de Nederlandse tekst van artikel 18 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, worden de woorden «financiële instellingen» vervangen door de woorden «financiële bemiddelaars».

Art. 2. Dans le texte néerlandais de l'article 18 de la même loi, modifié par la loi du 22 juillet 1991, les mots «financiële instellingen» sont remplacés par les mots «financiële bemiddelaars».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Artikel 19 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, wordt aangevuld met een derde lid:

«Wanneer de zoekgeraakte titels teruggevonden en in beslag genomen zijn vóór het waardeverlies, komt de eigendom van deze obligaties toe aan degene die verzet heeft aangetekend of aan de derde houder die in der minne of bij vonnis erkend is als de enige rechthebbende van de zoekgeraakte titels.»

Art. 3. L'article 19 de la même loi, modifié par la loi du 22 juillet 1991, est complété par un troisième alinéa rédigé comme suit:

«Lorsque les titres adirés ont été retrouvés et saisis avant la perte de valeur, la propriété de ces obligations est acquise à celui, de l'opposant ou du tiers-porteur, qui a été reconnu, à l'amiable ou par jugement, comme étant l'ayant droit légitime des titres adirés.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. In artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid wordt vervangen als volgt:

«Behalve wanneer er tegenspraak is geweest, verliest de titel die gedurende vier jaar onafgebroken werd vermeld in het bulletin, van rechtswege alle waarde. De periode van vier jaar loopt vanaf de eerste januari na de eerste bekendmaking in het bulletin.»

2° Het vijfde lid wordt vervangen als volgt:

«De titel verliest echter op zijn vroegst zijn waarde twee jaar na de eerste januari die volgt op de vervaldag ervan, indien het gaat om:

1° Een titel, van de rechtstreekse of onrechtstreekse schuld van de Staat, van de Gemeenschappen of van de Gewesten;

2° Een titel, zonder coupon, of waarvan de coupons naar keuze van de houder op de intrestvervaldag geïnd of gekapitaliseerd worden.»

3° Het artikel wordt aangevuld met een zesde lid, luidende:

«Indien titels waartegen verzet is aangetekend deel uitmaken van een van de in het vijfde lid beschreven categorieën, verwittigt de uitgevende instelling het Kantoor daarvan zodra ze de in artikel 3 bedoelde kennisgeving heeft ontvangen.»

Art. 4. À l'article 24 de la même loi, modifié par la loi du 22 juillet 1991, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le premier alinéa est remplacé par ce qui suit:

«Hormis les cas où il y a eu contradiction, le titre mentionné, sans interruption, au bulletin pendant quatre années perd de plein droit toute valeur. La période de quatre ans court à compter du 1er janvier qui suit la première publication au bulletin.»

2° Le cinquième alinéa est remplacé par ce qui suit:

«Toutefois, la perte de valeur ne peut prendre effet, au plus tôt, qu'à dater de deux années à compter du 1er janvier qui suit la date d'échéance du titre, lorsqu'il s'agit:

1° D'un titre de la dette directe ou indirecte de l'État, des Communautés ou des Régions;

2° D'un titre émis sans coupons ou dont les coupons sont, au choix du porteur, encaissés à l'échéance d'intérêt ou capitalisés.»

3° L'article est complété par un sixième alinéa rédigé comme suit:

«Lorsque des titres frappés d'opposition font partie d'une des catégories décrites au cinquième alinéa, l'émetteur en avertit l'Office dès qu'il a reçu la notification prévue à l'article 3.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Artikel 25 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, wordt vervangen als volgt:

«Op 1 december van elk jaar, maakt het Kantoor de lijst bekend van al de titels, welke vanaf 1 januari daaropvolgend hun waarde verliezen met toepassing van artikel 24.

Uiterlijk op 15 januari van elk jaar geeft het Kantoor een bulletin uit, waarin de titels die effectief vanaf 1 januari van dat jaar hun waarde verloren hebben, met een afzonderlijk teken worden vermeld.

Het Kantoor geeft bovendien een cumulatieve vijfjaarlijkse lijst uit van de titels die hun waarde hebben verloren. De coupons komen daar éénmaal op voor. De titels komen ambtshalve op twee opeenvolgende vijfjaarlijkse lijsten voor.

Op aanvraag van de uitgevende instelling, worden ze na deze termijn nog vermeld, tot de verjaring van de vordering die voortvloeit uit de titel.

In afwachting van de publikatie op de vijfjaarlijkse lijst, komen de waardeloos verklaarde titels als zodanig voor in het bulletin.»

Art. 5. L'article 25 de la même loi, modifié par la loi du 22 juillet 1991, est remplacé par ce qui suit:

«Le 1er décembre de chaque année, l'Office publie la liste de tous les titres qui perdront leur valeur à partir du 1er janvier suivant, par application de l'article 24.

Le 15 janvier au plus tard de chaque année, l'Office publie un bulletin où sont distingués les titres qui ont effectivement perdu leur valeur depuis le 1er janvier de cette année.

L'Office publie, en outre, une liste cumulative quinquennale des titres qui ont perdu leur valeur. Les coupons y figurent une fois. Les titres figurent d'office dans deux listes quinquennales consécutives.

À la demande de l'émetteur, ils y sont encore mentionnés ultérieurement jusqu'à la prescription de la créance qu'incarne le titre.

Dans l'attente de la publication dans la liste quinquennale, les titres déclarés sans valeur figurent comme tels au bulletin.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. In artikel 27 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 juli 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid wordt opgeheven.

2° Het tweede lid, dat het eerste lid wordt, wordt vervangen als volgt:

«De uitgevende instelling geeft kennis van elke tegenspraak aan degene die verzet aangetekend heeft en gelijktijdig aan het Kantoor uiterlijk de tweede dag daarna. Dit geschiedt bij aangetekende brief.»

Art. 6. À l'article 27 de la même loi, modifié par la loi du 22 juillet 1991, sont apportées les modifications suivantes :

1° Le premier alinéa est abrogé.

2° Le deuxième alinéa, qui devient le premier alinéa, est remplacé par ce qui suit :

« L'émetteur avise simultanément l'opposant et l'Office de toute contradiction au plus tard le surlendemain. Il le fait par lettre recommandée. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Deze wet treedt in werking op 1 januari 1995.

Art. 7. La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1995.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET ACCIJNSSTELSEL VAN ALCOHOLVRIJE DRANKEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI RELATIVE AU RÉGIME D'ACCISE DES BOISSONS NON ALCOOLISÉES

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken.

Nous abordons l'examen du projet de loi relative au régime d'accise des boissons non alcoolisées.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Weyts, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article premier. § 1er. Les boissons non alcoolisées mises à la consommation dans le pays, sont soumises à un droit d'accise fixé comme suit :

1° Eaux minérales naturelles, eaux de source, eaux de consommation gazeifiées ou non, soutirées en bouteilles ou autrement conditionnées pour être vendues ou livrées comme eaux de boisson : 200 francs par hectolitre ;

2° Boissons rafraîchissantes ou limonades et autres boissons non alcoolisées : 300 francs par hectolitre.

§ 2. Le volume des boissons passibles des droits d'accise fixés par le § 1er est exprimé en hectolitres et litres, les fractions de litre étant négligées.

Artikel 1. § 1. De alcoholvrije dranken die hier te lande in verbruik worden gesteld zijn onderworpen aan een als volgt vastgestelde accijns :

1° Natuurlijk mineraal water, bronwater, consumptiewater gashoudend of niet dat in flessen is afgetapt of anderszins is verpakt om als drinkwater te worden verkocht of geleverd : 200 frank per hectoliter ;

2° Frisdranken of limonade en andere alcoholvrije dranken : 300 frank per hectoliter.

§ 2. Het volume van de dranken te belasten met de bij § 1 vastgestelde accijzen, wordt uitgedrukt in hectoliter tot op een liter nauwkeurig, waarbij delen van een liter worden verwaarloosd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. La fabrication dans le pays de produits visés à l'article 1er, de même que leur détention en régime suspensif des droits d'accise autre qu'en régime douanier communautaire, ne peuvent avoir lieu que dans un entrepôt fiscal dont les conditions d'ouverture et de fonctionnement sont fixées par le ministre des Finances.

Art. 2. De vervaardiging hier te lande van de in artikel 1 bedoelde produkten, evenals het voorhanden hebben ervan onder schorsing van accijns, anders dan onder een communautaire douaneregeling, kan slechts plaatsvinden in een belastingentrepot onder de door de minister van Financiën vast te stellen voorwaarden inzake oprichting en werking van het entrepot.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Aux conditions fixées par le ministre des Finances, exonération de l'accise est accordée pour les produits visés à l'article 1er :

1° Expédiés sous régime suspensif d'un entrepôt fiscal vers un autre entrepôt fiscal ;

2° Expédiés vers un autre État membre de la Communauté économique européenne ;

3° Exportés à destination de pays tiers à la Communauté économique européenne ou livrés pour une destination y assimilée ;

4° Devenus impropres à la consommation et détruits sous surveillance administrative.

Art. 3. Onder de door de minister van Financiën te stellen voorwaarden wordt ontheffing van accijns verleend voor de in artikel 1 bedoelde produkten die :

1° Onder schorsingsregeling worden verzonden van een belastingentrepot naar een ander belastingentrepot ;

2° Worden verzonden naar een andere lidstaat van de Europese Economische Gemeenschap ;

3° Worden uitgevoerd ter bestemming van een derde land, ten opzichte van de Europese Economische Gemeenschap of geleverd voor een daarmede gelijkgestelde bestemming ;

4° Ongeschikt geworden zijn voor menselijk gebruik en onder ambtelijk toezicht worden vernietigd.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le ministre des Finances est autorisé :

1° À prendre toutes mesures pour assurer la perception du droit d'accise établi par l'article 1er, et pour régler la surveillance des établissements où les boissons visées au même article sont captées, fabriquées, préparées ou débitées ;

2° À prescrire l'apposition de marques fiscales pour justifier du paiement du droit d'accise ;

3° À spécifier les produits compris sous les appellations eaux de boissons, boissons rafraîchissantes ou limonades et autres boissons non alcoolisées, en vue de la perception du droit d'accise fixé par l'article 1er.

Art. 4. De minister van Financiën is gemachtigd :

1° Alle maatregelen te treffen om de heffing van de bij artikel 1 gevestigde accijns te verzekeren en om de bewaking te regelen van de inrichtingen waar de in dat artikel genoemde dranken worden opgevangen, gefabriceerd, bereid of geschonken ;

2° Het aanbrengen van fiscale merktekens voor te schrijven ten blijk van de betaling van de accijns ;

3° De produkten te specificeren die, met het oog op de heffing van de bij artikel 1 vastgestelde accijns, als drinkwater dan wel als frisdrank of limonade en andere alcoholvrije dranken zijn aan te merken.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. § 1er. Toute manœuvre quelconque ayant pour but de soustraire les produits imposables à l'application du droit d'accise, est punie d'une amende égale au décuple du droit fraudé, sans qu'elle puisse être inférieure à 10 000 francs dans chaque cas.

Si le montant des droits fraudés ne peut être établi, le contrevenant est passible d'une amende de 25 000 à 100 000 francs.

En cas de récidive, les amendes prévues aux alinéas 1er et 2 sont doublées.

Dans les cas suivants, indépendamment des peines énoncées ci-dessus, le délinquant encourt un emprisonnement de un à quatre mois et la confiscation des appareils ou ustensiles employés pour la fraude ainsi que des matières employées ou destinées à la fabrication et des produits fabriqués est toujours prononcée:

1° Lorsque les produits tombant sous l'application de l'article 1er, § 1er, de la présente loi, sont fabriqués sans déclaration préalable ou soustraits à la prise en charge prescrite en vue d'assurer la perception du droit;

2° Quand la fraude est pratiquée, soit dans une fabrique clandestine, soit dans une usine régulièrement établie, mais ailleurs que dans les locaux dûment déclarés.

§ 2. Toute contravention aux mesures prises par le ministre des Finances en vertu de l'article 4 est punie d'une amende de 5 000 à 50 000 francs.

§ 3. Indépendamment des amendes prévues par le présent article, le paiement des droits fraudés est toujours exigible.

Art. 5. § 1. Alle onverschillig welke praktijken die ten doel hebben de belastbare produkten te onttrekken aan de toepassing van de accijns, worden gestraft met een geldboete gelijk aan tien maal het ontdoken recht, zonder voor elk geval beneden 10 000 frank te mogen blijven.

Indien het beloop van de ontdoken rechten niet kan worden vastgesteld, moet de overtreder een geldboete van 25 000 tot 100 000 frank betalen.

Bij herhaling, worden de in het eerste en tweede lid voorziene geldboeten verdubbeld.

Ongeacht de reeds genoemde straffen, wordt de overtreder in de volgende gevallen gestraft met gevangenzetting van één tot vier maanden en wordt steeds verbeurdverklaring uitgesproken van roestellen of gereedschap waarmee het bedrog gepleegd is alsmede van de stoffen welke tot het vervaardigen gediend hebben of daartoe bestemd waren:

1° Wanneer de onder toepassing van artikel 1, § 1, van deze wet vallende produkten worden vervaardigd zonder voorafgaande aangifte of onttrokken aan de aanschrijving voorgeschreven om de heffing van het recht te verzekeren;

2° Wanneer het bedrog gepleegd wordt, hetzij in een geheime inrichting, hetzij in een regelmatig gevestigde fabriek, doch elders dan in de daartoe aangegeven lokalen.

§ 2. Overtreding van de maatregelen, door de minister van Financiën getroffen krachtens artikel 4, wordt gestraft met een geldboete van 5 000 tot 50 000 frank.

§ 3. Afgezien van de in dit artikel voorgeschreven geldboeten kan de betaling van de ontdoken rechten steeds worden geëist.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Les dispositions de la loi générale sur les douanes et accises sont applicables aux droits d'accise établis par l'article 1er.

Art. 6. De bepalingen van de algemene wet inzake douane en accijnzen, zijn toepasselijk op de bij artikel 1 gevestigde accijns.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. L'article 1er de l'arrêté royal du 29 décembre 1992 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées et du café est confirmé pour la période pendant laquelle il a été en vigueur.

Art. 7. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en van koffie wordt bekrachtigd voor de periode dat het uitwerking had.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Sont abrogés:

1° L'arrêté royal n° 44 du 28 septembre 1939 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées confirmé par la loi du 16 juin 1947 et modifié par les lois des 29 juin 1966, 6 juillet 1978 et 22 décembre 1989 et par l'arrêté royal du 29 décembre 1992 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées et du café;

2° L'article 1er de l'arrêté royal du 29 décembre 1992 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées et du café.

Art. 8. Opgeheven worden:

1° Het koninklijk besluit nr. 44 van 28 september 1939 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken bekrachtigd bij de wet van 16 juni 1947 en gewijzigd door de wet van 29 juni 1966, 6 juli 1978 en 22 december 1989 en door het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en van koffie;

2° Artikel 1 van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en van koffie.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET ACCIJNSSTELSEL VAN KOFFIE

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI RELATIVE AU RÉGIME D'ACCISE DU CAFÉ

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van koffie.

Nous abordons l'examen du projet de loi relative au régime d'accise du café.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Weyts, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

L'article premier est ainsi rédigé:

Article 1er. § 1er. Lorsqu'il est mis à la consommation dans le pays, le café, décaféiné ou non, est soumis à un droit d'accise fixé comme suit:

1° Café non torréfié: 8 francs le kg net;

2° Café torréfié: 10 francs le kg net;

3° Extraits de café, solides ou liquides: 28 francs le kg de matière sèche.

§ 2. En vue de l'application anticipée des droits établis par le § 1er dont les produits ou préparations à base d'extraits de café ou contenant du café pourraient être passibles à raison de leur teneur en café, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prescrire que ces produits sont soumis auxdits droits d'accise.

§ 3. Le Roi saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution du § 2 du présent article.

Artikel 1. § 1. Van koffie, al dan niet cafeïnevrij, die hier te lande in verbruik wordt gesteld, wordt een accijns geheven die wordt vastgesteld als volgt:

1° Ongebrande koffie: 8 frank per kg nettogewicht;

2° Gebrande koffie: 10 frank per kg nettogewicht;

3° Extracten van koffie, in vaste vorm of vloeibaar: 28 frank per kg droog extract.

§ 2. Met het oog op de vervroegde toepassing van de in § 1 vastgestelde accijns waarmede produkten of preparaten op basis van koffie-extracten of bevattende koffie zouden kunnen worden belast volgens het erin aanwezige koffiëgehalte, kan de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit bepalen dat deze produkten aan bedoelde accijns onderworpen zijn.

§ 3. De Koning zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van § 2 van dit artikel genomen besluiten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. La détention des produits visés à l'article 1er en régime suspensif des droits d'accise autre qu'en régime douanier communautaire, ne peut avoir lieu que dans un entrepôt fiscal dont les conditions d'ouverture et de fonctionnement sont fixées par le ministre des Finances.

Art. 2. Het onder schorsing van accijns voorhanden hebben van de in artikel 1 bedoelde produkten, anders dan onder een communautaire douaneregeling, kan slechts plaatsvinden in een belastingentrepot onder de door de minister van Financiën te stellen voorwaarden inzake oprichting en werking van het entrepot.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Sont exonérés du droit d'accise aux conditions fixées par le ministre des Finances:

1° Le café, torréfié ou non, et les extraits de café expédiés sous régime suspensif d'un entrepôt fiscal vers un autre entrepôt fiscal;

2° Le café, torréfié ou non, et les extraits de café, soit expédiés vers un autre État membre de la Communauté économique européenne, soit exportés à destination de pays tiers à la Communauté économique européenne ou livrés pour une destination assimilée à une exportation;

3° Le café utilisé pour la fabrication de produits et préparations à base d'extraits de café ou contenant du café, soit expédiés vers un autre État membre de la Communauté économique européenne, soit exportés à destination d'un pays tiers à la Communauté économique européenne ou livrés pour une destination assimilée à une exportation;

4° Le café destiné à des usages industriels autres que la torréfaction et la préparation d'extraits de café;

5° Le café impropre à la consommation et détruit dans les installations de l'entrepoteur agréé sous la surveillance de l'administration.

Art. 3. Onder de door de minister van Financiën te stellen voorwaarden wordt ontheffing van accijns verleend voor:

1° Koffie, al dan niet gebrand, en koffie-extracten, die onder schorsing van accijns worden verzonden van een belastingentrepot naar een ander belastingentrepot;

2° Koffie, al dan niet gebrand, en koffie-extracten, hetzij verzonden naar een andere lidstaat van de Europese Economische Gemeenschap, hetzij uitgevoerd ter bestemming van een derde land ten opzichte van de Europese Economische Gemeenschap of geleverd voor een met uitvoer gelijkgestelde bestemming;

3° Koffie aangewend voor de vervaardiging van produkten of preparaten op basis van koffie-extracten of bevattende koffie, hetzij verzonden naar een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap, hetzij uitgevoerd ter bestemming van een derde land ten opzichte van de Europese Economische Gemeenschap of geleverd voor een met uitvoer gelijkgestelde bestemming;

4° Koffie, bestemd voor ander industrieel gebruik dan het branden of de vervaardiging van koffie-extracten;

5° Koffie, ongeschikt voor menselijke consumptie die onder toezicht van de administratie wordt vernietigd in de inrichting van de entrepothouder.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Le ministre des Finances arrête:

1° Les mesures propres à assurer le recouvrement des droits établis par ou en exécution de l'article 1er;

2° Les mesures de surveillance des usines ou installations où des produits visés à l'article 1er, sont stockés, transformés ou revendus.

Art. 4. De minister van Financiën bepaalt:

1° De maatregelen om de heffing van de bij artikel 1 vastgestelde accijns te verzekeren;

2° De maatregelen om de bewaking te regelen van de fabrieken en de inrichtingen waar produkten bedoeld in artikel 1 worden opgeslagen, verwerkt of verkocht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Toute manœuvre ayant pour résultat ou pour but de soustraire les produits imposables à l'application du droit d'accise établi par la présente loi est puni d'une amende égale au double des droits fraudés, avec minimum de 10 000 francs.

L'amende est doublée en cas de récidive.

Art. 5. Elke praktijk die tot gevolg of als doel heeft de belastbare produkten te onttrekken aan de toepassing van de bij deze wet gevestigde accijns, wordt gestraft met een geldboete van tienmaal de ontdoken rechten, met een minimum van 10 000 frank.

In geval van herhaling wordt de geldboete verdubbeld.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Toute infraction aux mesures prises en exécution des articles 2, 3 et 4 est punie d'une amende de 5 000 à 50 000 francs.

Art. 6. Iedere overtreding van de maatregelen genomen ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 wordt gestraft met een geldboete van 5 000 tot 50 000 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Indépendamment des amendes prévues par les articles 5 et 6, le paiement des droits fraudés est toujours exigible.

Art. 7. Onverminderd de boeten bepaald in de artikelen 5 en 6 zijn de ontdoken rechten steeds opvorderbaar.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. La loi générale sur les douanes et accises est applicable aux droits d'accise établis par la présente loi.

Art. 8. De algemene wet inzake douane en accijnzen is van toepassing op door deze wet ingevoerde accijns.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. L'article 2 de l'arrêté royal du 29 décembre 1992 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées et du café est confirmé pour la période pendant laquelle il a été en vigueur.

Art. 9. Artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en van koffie wordt bekrachtigd voor de periode dat het uitwerking had.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Sont abrogés:

1° La loi du 23 juillet 1981 instaurant une accise sur le café;

2° L'article 2 de l'arrêté royal du 29 décembre 1992 relatif au régime d'accise des boissons non alcoolisées et du café.

Art. 10. Opgeheven worden:

1° De wet van 23 juli 1981 waarbij een accijns op koffie werd ingesteld;

2° Artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en van koffie.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Chers collègues, je vous propose de suspendre nos travaux pendant une demi-heure en attendant l'arrivée du ministre de l'Intérieur, dont la présence est requise pour l'examen du projet de loi modifiant l'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et y insérant un article 74/4bis nouveau. (*Assentiment.*)

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

— La séance est suspendue à 11 heures.

De vergadering wordt geschorst om 11 uur.

Elle est reprise à 11 h 50 m.

Ze wordt hervat om 11 h 50 m.

M. le Président. — La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET ARTIKEL 74/2 VAN EN TOT INVOEGING VAN EEN NIEUW ARTIKEL 74/4BIS IN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 74/2 DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS ET Y INSÉRANT UN ARTICLE 74/4BIS NOUVEAU

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van het artikel 74/2 van en tot invoeging van een nieuw artikel 74/4bis in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et y insérant un article 74/4bis nouveau.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pinoie (SP), rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden behandelde op 17 januari jongstleden het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 74/2 van en tot invoeging van een nieuw artikel 74/4bis in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het ontwerp van wet heeft tot doel de strafrechtelijke sancties te verhogen en ze te verdubbelen in geval van herhaling, om maatschappijen die zwaar nalatig zijn door 5 passagiers en meer naar België te vervoeren die niet in het bezit zijn van de vereiste documenten, zwaarder te kunnen straffen. Tevens wordt het toepassingsgebied van artikel 74/2 uitgebreid tot de openbare of privé-vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of mini-bus verricht, met uitzondering van het grensverkeer. Artikel 2 voorziet in het invoegen van artikel 74/4bis, waarbij aan de overheid de mogelijkheid wordt gegeven een vervoermaatschappij een administratieve geldboete op te leggen voor elke illegale persoon die zij naar België vervoert.

De minister van Binnenlandse Zaken verantwoordt in zijn inleidende uiteenzetting de voorgestelde wijzigingen van wet.

Het aantal illegale vreemdelingen dat naar ons land wordt vervoerd, is niet gering. Het ontwerp raakt niet aan de beginselen van de huidige wet, maar het huidige beteugelingssysteem functioneert niet in de praktijk.

De vervoermaatschappijen waartegen een proces-verbaal werd opgesteld, kunnen niet worden vervolgd en het terugvorderen van de kosten stuit op ernstige problemen.

De regeling van administratieve boetes houdt in dat een onmiddellijk uitvoerbare administratieve geldboete kan worden opgelegd aan de vervoerder die passagiers, die niet over de vereiste inreisdocumenten beschikken, naar België vervoert.

Per illegale vreemdeling zal de vervoerder een administratieve geldboete van 150 000 frank dienen te betalen. Dit bedrag wordt terugbetaald indien de vreemdeling toch de toelating krijgt het grondgebied te betreden of zijn asielaanvraag ontvankelijk wordt verklaard.

De nieuwe regeling heeft vooral als voordeel dat men meteen zal kunnen optreden tegen netwerken, die zich erop toelagen vreemdelingen die niet over de vereiste documenten beschikken, naar België te vervoeren.

Tenslotte deelt de minister mede dat de Regering de bedoeling heeft om met de bonafide vervoerders die voorzorgsmaatregelen nemen om te voorkomen dat vreemdelingen zonder de vereiste documenten naar België worden vervoerd, protocollen te sluiten.

Twee hoofdprincipes zullen erin worden vastgelegd.

Een bonafide vervoermaatschappij dient geen administratieve geldboete te betalen zolang het protocol strikt wordt nageleefd, dus zolang zij de nodige voorzorgen neemt om te vermijden dat illegale vreemdelingen naar België worden vervoerd.

De kosten voor verblijf, gezondheidszorg en terugleiding blijven ten laste van de vervoerder.

De minister wenst de mogelijkheid om protocollen te sluiten niet uitdrukkelijk in de wet in te schrijven. Hij wil immers alles vermijden dat de indruk zou kunnen wekken dat het de Regering niet menens is.

Tijdens de algemene bespreking verklaren meerdere leden te kunnen instemmen met de strekking van het ontwerp. Ze rekenen erop dat het ontwerp het mogelijk zal maken op te treden tegen de onguire praktijken van hen die de goedgelovigheid uitbuiten van brave lieden aan wie ze de hemel op aarde beloven. Een discussie ontwikkelde zich over het al of niet aanpakken van de gewone wagens, daar het wetsontwerp wel het vervoer via de mini-bus aanpakt. De minister replekeert dat het georganiseerd vervoer over de weg veelal gebeurt met een mini-bus. Hij is er zich van bewust dat dit ook gebeurt met individuele wagens, maar het is onbegonnen werk hietegen op te treden.

Daarbij aansluitend antwoordt de minister op de vraag waarom het spoorwegvervoer niet onder de nieuwe regeling valt. Het is namelijk zo dat 99,9 pct. van de treinreizigers worden gecontroleerd aan de buitengrenzen van de landen die de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen hebben goedgekeurd. Dit is een systematische en efficiënte controle.

Daaropvolgend werden door meerdere leden vragen gesteld in verband met de te sluiten protocollen.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Verwijzend naar zijn inleiding verduidelijkt de minister nog eens waarom hij niet wenst dat de mogelijkheid om protocollen te sluiten in de wet wordt opgenomen. Hij verklaart dat de protocollen voorafgaandelijk zullen worden gesloten en niet nadat een inbreuk werd vastgesteld. Een vervoerder moet immers vooraf weten waaraan hij zich dient te houden.

Een protocol kan het bedrag van de administratieve geldboete verminderen en de vervoerder kan tegen de beslissing van de overheid en dus ook tegen de uitvoering van het protocol steeds in beroep gaan bij de rechtbank van eerste aanleg.

Daar de regeling van artikel 74/4bis de vervoerder in financiële moeilijkheden kan brengen, zijn enkele leden van mening dat het nuttig is een termijn op te leggen aan de rechter, die moet oordelen over het geschil tussen vervoerder en overheid. De minister verzet zich niet tegen een amendement dat een termijn bepaalt voor de uitspraak van de rechter. Toch verdedigt hij een andere oplossing, met name het consigneren van de som van de administratieve geldboete. Zodra dit gebeurt, wordt het vervoermiddel aan de vervoerder teruggegeven.

De artikelsgewijze bespreking leidt tot het eenparig aannemen van een drietal amendementen op artikel 2 van het ontwerp.

Het eerste amendement van de heer De Loor c.s. bepaalt dat de administratieve geldboete verminderd kan worden indien een protocol werd gesloten.

Een tweede amendement van de heer De Loor c.s. maakt het mogelijk dat het vervoermiddel, dat voor het vervoer wordt gebruikt, altijd kan ingehouden worden, zelfs wanneer de vervoerder er geen eigenaar van is.

Tenslotte bepaalt het amendement van de heer de Donnée dat de rechtbank van eerste aanleg uitspraak moet doen binnen een maand, te rekenen van de indiening van het verzoekschrift, zoals bedoeld in artikel 74/4bis, paragraaf 5, eerste lid.

Het geheel van het geamendeerde ontwerp van wet werd aangenomen met 18 stemmen, bij 1 onthouding.

Tot daar het verslag van de werkzaamheden van de commissie. De SP-fractie zal het ontwerp van wet goedkeuren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pede.

De heer Pede (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, het wetsontwerp houdende de wijziging van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, draagt de algehele goedkeuring weg van de

VLD-fractie. De wijzigingen die door dit wetsontwerp aan de wet van 15 december 1980 worden aangebracht zijn nodig omdat het beteugelingssysteem, vervat in artikel 74/2, niet de verhoopte resultaten heeft opgeleverd.

In de praktijk is immers gebleken dat het systeem niet functioneerde zoals werd verwacht. Wanneer een proces-verbaal tegen een vervoermaatschappij werd opgesteld, kan de vervolging niet plaatsvinden omdat een rechtspersoon niet kan worden gestraft voor een misdrijf. Gelet op de vaak zeer ingewikkelde vennootschapsstructuren, rijzen zelfs in verband met natuurlijke personen moeilijkheden om deze strafrechtelijk te vervolgen. Door het invoeren van een onmiddellijk uitvoerbare administratieve geldboete van 150 000 frank per illegale vreemdeling, met name de vreemdeling die niet over de vereiste reisdocumenten voor België beschikt, zal de vervoerder zeker meer worden afgeschrikt, te meer daar hij bij niet-betaling of bij het niet-consigneren van de boete bij de Deposito- en Consignatiekas, het vervoermiddel aan de ketting kan worden gelegd. De taak van de vervoerder bestaat erin de reisdocumenten, paspoort en visum, te controleren en alleen degenen te vervoeren die deze documenten kunnen voorleggen. De anderen moet hij weigeren. Hij kan daartoe zelfs afspraken maken met de grenspolitie, zoals ook nu al gebeurt.

Het doel van de wetswijziging is zeer duidelijk. Het ontwerp strekt ertoe het aantal illegale vreemdelingen dat naar ons land wordt vervoerd in aanzienlijke mate te verminderen. Men zal ook beter kunnen optreden tegen organisaties of netwerken die zich erop toeleggen illegale vreemdelingen naar België te vervoeren en zelfs trachten te illegaal tewerk te stellen. Wij zijn ervan overtuigd dat de beste antireclame tegen de netwerken erin bestaat erop toe te zien dat vreemdelingen die veel moeten betalen voor het vervoer, maar niet over de geldige reisdocumenten beschikken, snel worden teruggestuurd naar de plaats van vertrek, zodat de betrokkenen zich bedrogen voelen en hun wedervaren aan anderen voortvertellen.

Ook hier bestaat het gevaar dat de echte politieke vluchteling, die niet in het bezit is van geldige reisdocumenten, het slachtoffer wordt van de maatregelen opgenomen in het wetsontwerp en niet de gelegenheid krijgt als politiek vluchteling erkend te worden. Wij menen echter dat dit risico niet opweegt tegen de talrijke voordelen die het ontwerp biedt.

Het verheugt ons dat er in de commissie aan het wetsontwerp twee wijzigingen werden aangebracht die aanzienlijke verbeteringen zijn.

Ten eerste, aan het nieuwe artikel 74/4bis werd een paragraaf toegevoegd. Daar waar de Regering een verbintenis verkoos, wordt nu voorzien in het sluiten van protocolakkoorden. Deze zijn nodig omdat niet alle vervoermaatschappijen in gelijkaardige omstandigheden en onder dezelfde voorwaarden hun beroepsactiviteiten uitoefenen. Daardoor is het immers niet mogelijk identieke maatregelen uit te werken en verplichtingen op te leggen aan ieder van hen. In plaats van een intentieverklaring, wordt nu in een wettelijke basis voorzien waarbij een vermindering van de administratieve geldboete mogelijk wordt voor de bonafide vervoerder die met de minister een voorafgaand protocolakkoord heeft gesloten. Daarin moeten naargelang van de vervoermaatschappij, de constitutieve elementen van het delict worden verduidelijkt en precies worden weergegeven waarvoor de vervoerder instaat.

Ten tweede, er wordt een termijn van één maand opgelegd aan de rechtbank van eerste aanleg om uitspraak te doen over het verzoekschrift houdende beroep tegen de beslissing van de minister. Wij beseffen goed dat hierop geen sanctie staat, maar de maatregel houdt een aanbeveling in vanwege de wetgever.

Mijnheer de Voorzitter, de VLD-fractie zal, hoewel zij ervan overtuigd is dat men deze maatregelen reeds lang had dienen te nemen, het ontwerp van wet goedkeuren. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Tavernier.

De heer Tavernier (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, de Agalev-Écolo-fractie staat vrij aarzelend tegenover het wetsontwerp. Enerzijds gaan wij ermee akkoord dat netwerken die te kwader trouw mensen naar België brengen niet kunnen blijven

bestaan en streng moeten worden aangepakt. Anderzijds vrezen wij dat het wetsontwerp voor een deel zijn doel voorbijschiet. Het zal immers ook een ontraderend effect hebben op degenen die personen vervoeren die terecht aanspraak willen maken op het statuut van politiek vluchteling.

Eigenlijk worden de vervoermaatschappijen ertoe gedwongen zelf een soort beoordelingssysteem in te voeren, waardoor ze zich ook al in een betere positie plaatsen om een protocol met de minister te sluiten. Overigens moeten wij vaststellen dat sommige fracties in dit geval bereid zijn hun principieel verzet tegen administratieve boetes op te geven.

Dit alles geeft de indruk dat dit wetsontwerp zich inschrijft in een xenofobe tijdgeest. Als onderdeel van het gevreesde Fort Europa — of het door sommigen gewenste Fort Europa — wenst of durft België zijn verantwoordelijkheid in de internationale vluchtelingenstroom niet op zich te nemen.

Om die redenen zullen Agalev en Écolo zich bij de stemming over dit ontwerp onthouden. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pataer.

De heer Pataer (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de SP-fractie gaat akkoord — zij het niet zonder enige kritische beschouwingen — met dit ontwerp dat een efficiënter optreden beoogt tegen netwerken die er zich op toelagen vreemdelingen, die niet over de vereiste documenten beschikken, naar België te vervoeren om ze er bijvoorbeeld illegaal tewerk te stellen.

In de eerste plaats wil ik pleiten voor een zo correct mogelijk woordgebruik. In de aanhef van de inleidende uiteenzetting van de minister voor de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, weergegeven in het uitstekende verslag van de heer Pinoie, lezen we « dat het aantal illegale vreemdelingen dat naar ons land wordt vervoerd » niet gering is. Deze formulering doet ons toch de wenkbrauwen fronsen. Die vreemdelingen zijn immers niet per definitie illegaal. Vooral nog is, bijvoorbeeld, een asielzoeker niet illegaal wanneer hij onmiddellijk na zijn aankomst in ons land, zelfs zonder de nodige inreisdocumenten, zijn asielaanvraag indient. Hij wordt pas illegaal wanneer, nadat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput, definitief wordt beslist dat hij niet als vluchteling wordt erkend, waardoor zijn verblijfsrecht in België dan ook ophoudt. In de wetenschap dat de minister daarvan perfect op de hoogte is, stel ik voor niet te spreken van vervoer, van illegale vreemdelingen, maar hooguit van illegale invoer van vreemdelingen.

Een tweede bedenking betreft de mogelijke uitholling van het zogenoemde *non-refoulement*-principe van artikel 33 van het Verdrag van Genève. Het is juist dat dit principe alleen toepasbaar is op degenen die het land zijn binnengekomen of binnengekomen en niet op personen die in het buitenland verblijven en naar België wensen te komen. De situatie van een vreemdeling die met een of ander vervoermiddel tot vlak bij de Belgische grens is gekomen, kan nochtans moeilijk worden gelijkgesteld met de situatie van een vreemdeling die het plan koestert om naar België te vluchten of uit te wijken, maar dit plan nog geen begin van uitvoering heeft gegeven.

Het kan ook moeilijk worden betwist dat bijvoorbeeld de luchthaven waarvan men vertrekt een soort grens vormt en dat een maatregel waarbij een asielzoeker de kans wordt ontnomen of bemoeilijkt om zijn land te verlaten, voor hem precies dezelfde gevolgen heeft als de maatregel waardoor hij naar zijn land wordt teruggestuurd.

Wanneer de minister in zijn toelichting bij het ontwerp verklaart dat de vervoerder niet wordt opgedragen een persoon terug te drijven, maar dat hij enkel de toegang van vreemdelingen zonder de vereiste documenten tot het vervoermiddel dient te weigeren, dan komt de minister zelf tot de conclusie dat daardoor de betrokkene verplicht is te blijven in het land waar hij reeds verblijft. Blijkbaar dan toch met alle gevolgen van dien.

Ik ben het met de minister eens dat de beste antireclame tegen de netwerken van vervoerders die doelbewust vreemdelingen ronsselen, erin bestaat ervoor te zorgen dat vreemdelingen zonder geldige documenten of met niet-geldige documenten, waarvoor ze toch veel geld hebben moeten betalen, snel worden teruggestuurd. Aldus bedrogen mensen zullen zeker geneigd zijn hun wedervaren

verder te vertellen en op die manier hun lotgenoten ontmoedigen om op dezelfde wijze tewerk te gaan. De antireclame heeft dan toch ook duidelijk als effect dat de bedrogen vreemdelingen eraan zijn voor hun moeite zonder veel kans op een eventuele restitutie van het vele reisgeld.

Bovendien moeten wij ook steeds oog hebben voor de mogelijke negatieve gevolgen verbonden aan de invoering van zwaardere sancties ten opzichte van de vervoerders. Die sancties zouden wel eens kunnen resulteren in een belangrijke toename van de mensensmokkel langs meer sluiske wegen en van de handel in valse of gestolen reis- en identiteitsdocumenten. Wij zullen er dus hard moeten op toezien dat een steviger aanpak van illegale circuits niet nog meer illegaliteit doet ontstaan.

De minister beseft zonder twijfel dat de vlucht van asielzoekers uit hun land steeds te maken heeft met de onwil of de onmogelijkheid van hun overheid om hen tegen vervolging te beschermen. Het spreekt dan ook voor zich dat die vluchtelingen bijzonder moeilijk of vaak in het geheel niet aan een geldig paspoort kunnen geraken, wat nochtans een vereiste is om een inreisvisum te bekomen. Overigens is er een reëel gevaar dat de nieuwe regeling het wantrouwen van sommige ambtenaren tegenover asielzoekers nog zal vergroten.

Ik hoorde al echo's van ambtelijke reacties tegenover vreemdelingen die met een geldig paspoort om asiel verzochten, in de trant van: « U kunt geen vluchteling zijn, want met dat paspoort hebt u zonder problemen de emigratiedienst van uw land kunnen passeren, wat bewijst dat u niet door uw regering wordt gezocht. » Een asielzoeker met een vals paspoort ziet zijn aanvraag als vanzelfsprekend ongegrond afgewezen omwille van bedrieglijke verklaringen. Aan vreemdelingen die met alle mogelijke bewijsstukken in de hand om asiel verzoeken, zou wel eens kunnen worden geantwoord dat zoiets niet normaal is, aangezien vluchtelingen hals over kop moeten vluchten en niet de tijd hebben om voor al dat materiaal te zorgen.

Tenslotte wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om aan te dringen op een betere informatie aan het Parlement over het vluchtelingenbeleid en meer in het algemeen op het stimuleren van het parlementaire debat over deze problematiek. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de dialoog tussen de beleidsverantwoordelijken en het Parlement iets ruimer was toen het vreemdelingenbeleid nog onder Justitie ressorteerde. Zo werden bijvoorbeeld de eerste drie jaarverslagen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen uitvoerig voorgesteld en toegelicht in de senaatscommissie voor de Justitie en werden die zelfs als parlementaire stukken gedrukt en verspreid. De drie volgende jaarverslagen daarentegen werden niet aan de bevoegde commissie voorgesteld en evenmin als officiële stukken van het Parlement gepubliceerd. In dezelfde lijn pleit ik ervoor dat de centra voor opvang van asielzoekers en van uitgeprocedeerden of illegale vreemdelingen toegankelijker worden voor de leden van de commissie voor de Justitie en van de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden. Deze openheid van zaken zou een aantal misverstanden kunnen wegnemen en een wederzijds begrip vergroten.

Wij zullen binnenkort ongetwijfeld de gelegenheid hebben een meer fundamenteel debat over het vluchtelingenbeleid te voeren, namelijk bij de bespreking van het wetsontwerp dat de minister reeds heeft aangekondigd. Wij hopen dat dit eerst in de Senaat zal worden behandeld.

M. le Président. — La parole est à M. Dufour.

M. Dufour (Écolo). — Monsieur le Président, le projet relatif à la pénalisation des transporteurs routiers s'ajoute à toute une série de mesures qui, d'une part, ont pour avantage de bétonner l'Europe mais qui, d'autre part, présentent le désavantage énorme de créer de plus en plus de situations qui se situent pratiquement à la limite d'une violation des droits de l'homme.

Monsieur le ministre, il y a plusieurs façons de préparer l'histoire. Il y a celle qui consiste à commémorer des faits vieux de cinquante ans pour dénoncer certains types de nationalismes, de replis sur soi et de scandaleuses épurations ethniques. On peut aussi décorer de bons petits vieux qui, voici cinquante ans et plus,

ont pris le risque de dénoncer certains faits, de désobéir aux ordres et, parfois, de cacher des ressortissants juifs ou tziganes. Mais on peut également préparer le monde de demain et articuler les flux migratoires du XXIe siècle.

Monsieur le ministre, quand vous avez pris la charge du ministère de l'Intérieur, nous avons connu un intense moment d'espérance, étant donné votre passé. Peut-être la Belgique allait-elle franchir le pas qui consiste à préparer ses citoyens à certaines ouvertures? Dans cette même enceinte, voici peu, vous avez déclaré que, tôt ou tard, nous devrions à nouveau examiner la question des réfugiés.

Le problème des transporteurs routiers ne touche pas que les réfugiés. Il concerne des personnes entrées de façon illégale dans notre pays, des victimes de la loi Gol, mais aussi des gens qui ont été déboutés par nos administrations.

Ce qui me paraît dangereux au niveau du «bétonnage» de notre pays, de la peur ou de la résistance à la différence inculquées à l'opinion publique, c'est le recours fréquent à un slogan très médiatique qui ressemble un peu à une chasse à l'homme. Les aéroports ont été cadenassés; les routes subissent le même sort; à présent, les minibus sont également concernés.

Je crains, monsieur le ministre, que la plupart des citoyens belges, confrontés à des problèmes personnels dus à la crise ou à la pauvreté, ne finissent par s'accommoder d'une certaine notion de répression a priori. Pourtant, chaque fois que nous contrôlons un convoi de cinq personnes, nous pourrions penser qu'il représente une petite famille — les parents et trois enfants — de Kurdes, de Zaïrois ou de musulmans. Il ne s'agit donc pas là d'importants transits.

Ces demandeurs d'asile, dont certains ont été déboutés, sont-ils véritablement responsables de leur situation? Selon moi, en recourant à certaines techniques, on justifie davantage encore le recours à des polices plus ou moins privées. De nombreux douaniers avaient déjà été affectés à toutes sortes de répressions. Dans les aéroports, les compagnies aériennes joueront un rôle de police pour savoir qui est demandeur d'asile, qui ne l'est pas et qui est catalogué «inad». Les braves responsables des transports routiers vont aussi à leur tour constituer une sorte de police privée et devront pouvoir comprendre, entre les mots, ce que disent ces gens, puisque, vous le savez comme moi, peu d'entre eux parlent le français ou le néerlandais. Ces responsables devront également se familiariser avec toute une série de papiers, de cachets et de passeports, de formules et de formulaires.

Dans ces conditions, je crains que l'on ne soit confronté à de nouvelles bavures qui contribueront à dénigrer toutes ces personnes qui ne sont pas en ordre administrativement, sans que ce soit toujours de leur faute. En effet, dans un récent numéro du MRAX, je puis lire que la Belgique est parfois très lente à accorder des visas et qu'elle peut être responsable de leur absence sur certains passeports.

En arrière-fond de la politique de bétonnage de l'Europe, il existe probablement un objectif ou un prétexte de lutte contre le travail au noir. À cet égard, je dirai que si nous ne pouvons cautionner ce travail, il conviendrait de fouetter les vrais responsables, lesquels sont bien souvent plus proches du pouvoir. Je suis quotidiennement confronté à des administrations communales qui ont très mal géré les lenteurs administratives et non-inscriptions et à d'autres administrations du niveau fédéral — qui relèvent de votre département, monsieur le ministre — où les études sur le fond n'ont toujours pas été menées. Si ces tâches avaient été bien effectuées, le nombre de gens rejetés dans les méandres de la débrouille et, en fin de parcours, dans la délinquance, faute de travail, même au noir, serait moins élevé.

Ainsi, progressivement, se sont vérifiés dans les faits les propos de M. Bossuyt: «La règle, c'est le refus; l'acceptation, c'est l'exception.» Nous assistons à un véritable jeu de monopole — des annexes 26bis, 26ter, des discours et autres — qui fait en sorte que les demandeurs d'asile sont rapidement assimilés à toute une série d'illégaux alors que, comme vous l'aviez laissé espérer — mais ce sera l'objet d'un autre débat —, nous pourrions avoir un autre regard sur cette clandestinité.

Les transporteurs vont être sanctionnés par ces nouvelles mesures, monsieur le ministre. Pour ma part, je pense qu'elles seront inopérantes, qu'elles renforceront l'apparition de nouvelles

formes de magouilles et qu'elles tomberont bien à point en période préélectorale pour encore laisser croire aux gens qu'une solution a été trouvée. Nos populations ont peut-être besoin d'être rassurées face à la différence, mais comment justifier le contrôle de toute entrée ou sortie d'un pays aussi petit que le nôtre, surtout si l'on doit tenir compte des nécessités d'une plus grande mobilité dans les zones frontalières? Le problème aura été déplacé des grandes villes vers des zones comme Roubaix-Mouscron, Arlon-Luxembourg ou encore Visé-Maastricht.

Plutôt que de continuer à essayer de pénaliser tous ceux qui transportent des personnes dont les papiers ne sont pas en ordre, j'aurais préféré, monsieur le ministre, une humanisation de ces problèmes très complexes. Comme vous devez le savoir, Ecolo appelle à une régularisation administrative de tous ceux qui résident déjà dans notre pays et préconise l'instauration d'un droit de séjour temporaire pour des personnes soumises à d'autres statuts et à propos desquelles un débat est prévu ce jour au sein de notre assemblée.

Par votre projet, monsieur le ministre, vous en avez décidé autrement. J'attirerai toutefois votre attention sur les effets pervers qui en résultent déjà et qui s'aggraveront encore davantage à l'avenir. Ils pousseront les Belges démocrates — en tout cas les francophones — à se rebeller contre ce Gouvernement qui use de méthodes fortement répressives, pour ne pas employer d'autres mots. Ce projet de loi a un effet psychologique pervers. À la lecture de certains journaux qui impriment de gros titres, on aura tendance à hypothéquer les démarches honnêtes des demandeurs d'asile qui, une fois sur deux, ne disposent pas de papiers en règle. Plusieurs intervenants l'ont d'ailleurs souligné avant moi.

En fin de parcours, nous retrouverons des centres fermés, nous constaterons des refoulements, des bavures. Dernièrement, j'ai épinglé des cas tels que ceux de Menzabe, de Tunda, de Tekadiamons, etc. Il ne s'agit généralement pas de personnes seules, mais accompagnées de femme et enfants.

Monsieur le ministre, en Wallonie, chaque expulsion provoque la réaction des comités de soutien qui reprochent leur caractère injuste. Il s'agit en effet de familles intégrées dans la société, dont les enfants sont scolarisés. La population ne comprend pas l'acharnement du Gouvernement à refuser sans nuance l'accueil de ces demandeurs d'asile. Ne peut-on table sur le bon sens des populations belges qui veulent se mobiliser pour accueillir ces réfugiés?

Je rappellerai, pour terminer, qu'aujourd'hui encore des familles avec enfants, comme la famille Duzce, d'origine kurde, la famille Gayib Nuri de Yezidi, le Zaïrois Lunzayiladio Mayola, ou encore la famille roumaine Olaru-Buricel, sont entièrement dépendantes de cette répression qui peut s'abattre sur elles à tout moment puisqu'à chaque déplacement sur notre territoire, elles risquent d'être prises et placées dans un centre fermé. Leurs déplacements seront rendus de plus en plus difficiles si la sanction sur les transporteurs entre en vigueur.

Monsieur le ministre, j'espère que votre prochaine intervention ne consistera pas à réprimer des socialistes, des chrétiens ou d'autres personnes humaines qui auront eu le courage d'accueillir, de loger et de nourrir des personnes sans statut, qui refusent d'entrer dans la délinquance. (Applaudissements.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, uiteraard kan ik enkel mijn instemming betuigen met elke strijd tegen illegale immigratie. De legale volksverhuizers zorgen reeds voor meer dan voldoende overlast, om er ook nog eens een illegale stroom bij te nemen.

Het bestrijden van illegale immigratie is echter hoofdzakelijk een opdracht voor de overheid. Het is de overheid die bijvoorbeeld een zogenaamd «bevel tot het verlaten van het grondgebied» niet enkel moet afleveren en zich dan de handen in onschuld mag wassen, maar die dat ook moet doen uitvoeren.

Wanneer vandaag de vervoerders worden gevisieerd, dan wentelt de overheid haar verantwoordelijkheid ten dele af. Enerzijds zorgt zij voor het wagenwijd openstellen van alle grenzen, voor het uitzenden van signalen naar de landen van herkomst der

illegalen dat de naturalisatie hier ongelooflijk eenvoudig is, voor het niet-uitvoeren van de bevelen tot verlaten van het grondgebied en, anderzijds, dreigt zij met maatregelen tegen de privé-vervoerders die nalaten een eigen politievervangend controlekorps op te richten. Deze maatregel is enkel bedoeld tegen de privé-vervoerders, want het opleggen van boeten aan gesubsidieerde overheidsinstellingen en vervoermaatschappijen is een doorzichtige vestzak-broekzakoperatie die niemand afschrikt.

De minister van Justitie antwoordde mij op een schriftelijke vraag dat de bevelen tot het verlaten van het grondgebied om meerdere redenen niet afdwingbaar zijn, waardoor ze de facto kunnen worden herdoopt als « bevelen tot onderduiken in de illegaliteit ». Het zijn bevelen ook tot het verwerven van bestaansmiddelen vanuit dezelfde illegaliteit, met andere woorden via criminele weg. De overheid creëert enerzijds dus illegalen en bestraft anderzijds privé-vervoerders.

Er bestaan bedrijven en netwerken in de landen van herkomst van de illegalen die schatten verdienen aan het uitvoeren van mensen, aan het stuntelige vervalsen van documenten. Deze winstgevende bedrijvigheid, deze mensenhandel wordt mede mogelijk gemaakt door de welkomsignalen die de Belgische overheid blijft uitzenden en waardoor ook vandaag nog mensen zichzelf en hun ganse familie of dorpsgemeenschap arm lenen om toch maar naar hier te kunnen vertrekken. Dezelfde verhuizers, hier ondergedoken na ontvangst van het bewuste « bevel tot onderduiken », voelen zich verplicht om geld te zenden naar de achtergeblevenen, ten einde hun vertrek te rechtvaardigen. Hoe dat geld wordt verdiend, zal de ontvangers een zorg zijn. Het enige dat zij afleiden uit het geld-ontvangen is opnieuw dat België een land van melk en honig is, waar iedereen rijk kan worden. In de landen van herkomst worden dan ook de sterkste verhalen verteld over het beleid van onze overheid. Wie hier wordt opgepakt, vertellen de poenscheppers van de mensenhandel-netwerken, krijgt een papertje en moet dan gewoon terug onderduiken, telkens weer, telkens opnieuw. Dat deze werkwijze onvoorstelbaar ontmoedigend is voor onze ordediensten zal duidelijk zijn. Hoe kan men iemand motiveren om de illegaliteit te bestrijden wanneer diens inspanningen niet worden gevolgd door een daadwerkelijke, uitgevoerde, uitwijzing?

Wij menen dus dat de bestrijding van de illegale immigratie, die marktontwrichtend en criminaliteitsbevorderend werkt, best wordt aangepakt door: de bevelen tot verlaten van het grondgebied daadwerkelijk zelf uit te voeren, en niet te beperken tot het afleveren van een — voor de betrokkenen — onleesbaar document; het aanvatten van gesprekken met de landen van herkomst van de meeste illegalen, ter beteugeling ter plaatse van de schandelijke netwerken van mensenhandelaars; het aanpakken van vervoerders en tewerkstellers, waarbij een mogelijkheid moet worden gezocht om ook openbare vervoerders en tewerkstellers voor hun verantwoordelijkheid te plaatsen.

Enkel indien in die volgorde wordt gewerkt, zal de overheid aantonen dat zij haar verantwoordelijkheid niet ontvlucht en niet afschuift op de privé-vervoerders. Nu blijft echter de indruk bestaan dat de volgorde wordt omgekeerd en dat enkel een paraplu wordt opgestoken, die door de malafide netwerkers zal worden geïnterpreteerd als een aansporing tot het voortzetten van hun verwerpelijke handwerk.

Omdat het enerzijds bemoedigend is dat de illegale immigratie wordt aangepakt, doch gezien de overheid de maatregelen niet neemt die zij eerst zou moeten nemen, zullen wij ons bij de stemming over deze wetswijziging onthouden. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik betreurt dat in de openbare vergadering niet een even ernstig debat werd gevoerd als in de commissie. Ik kan enkel vaststellen dat de vooroordelen worden bevestigd.

In de eerste plaats wordt er geen onderscheid gemaakt tussen illegale immigranten en vluchtelingen. Het moet nochtans voor iedereen duidelijk zijn dat er in Zaventem en op andere luchthavens 2 000 mensen het land zonder de vereiste inreisdocumenten

binnenkomen die geen asiel vragen. Indien zij beslissen geen asiel te vragen, worden zij beschouwd als illegale immigranten en wordt er verondersteld dat zij wensen terug te keren naar hun vaderland.

In het nieuwe systeem zorgen wij er nog steeds voor dat deze vreemdelingen de kans krijgen om terug te keren, maar de persoon door wie zij naar hier werden gebracht, wordt bestraft. Niemand die op een illegale vervoerswijze het land binnenkomt, zal het recht worden ontzegd om asiel te vragen.

Mijnheer Dufour, u hield een toespraak in sloganske stijl, en dat betreurt ik. U verklaarde dat iedereen zal worden bestraft die in België vijf mensen vervoert. In de tekst van het ontwerp gaat het echter over internationaal vervoer voor het binnenbrengen van mensen. Er staat niet in de wet dat degenen die in België zelf illegaal vervoeren, zullen worden gestraft. Indien u kritiek wil geven op de repressieve aanpak, lees dan eerst de tekst, maar doe geen veronderstellingen. Indien u het commissieverslag had gelezen, had u ongetwijfeld gemerkt dat dit ontwerp van wet maatregelen inhoudt om de georganiseerde netwerken te bestrijden, die mensen naar hier brengen en hen doen geloven dat zij hier kunnen blijven. De mensen die in Zaventem geen asiel vragen, werden door deze netwerken bedrogen. Ons doel is degenen die bedrog plegen, effectief aan te pakken. Ik beschouw dit niet als een repressief systeem, maar vind het correct en normaal. Op dat vlak moeten we ons geen slecht geweten laten aanpraten.

Mijnheer Verreycken, u hebt in uw uiteenzetting gezegd wat we allemaal moeten doen en dat doen we inderdaad ook. U vindt dat we contact moeten opnemen met de mensen ter plaatse. Wij hebben een ambassadeur voor het migratiebeleid die telkens wanneer er problemen zijn met de terugzending van illegale immigranten, ter plaatse gaat om afspraken te maken en duidelijk te maken dat zo iets niet kan. U zegt dat wij illegale tewerkstelling moeten bestraffen. Ik heb zelf nog een voorstel daarover ingediend, dat werd goedgekeurd. U zegt dat we mensen zo veel mogelijk moeten terugsturen. Wij proberen dat inderdaad te doen en wij hebben daarvoor gesloten centra opgericht. Eerst jubelt u dat wij een aspect van uw politiek zouden uitvoeren, maar als er dan werkelijk een centrum wordt opgericht, bent u de eerste om ter plaatse een protestcomité op te richten en een betoging te organiseren, zoals in Brugge, om te beletten dat het centrum er komt. Het moet maar ergens anders worden ingeplant, aan de grens bijvoorbeeld en daar zal men het dan waarschijnlijk in zee willen vestigen. Men moet dus iets doen, maar liefst niet bij ons. Dat is absoluut hypocriet en u durft uw eigen voorstellen niet eens aan de mensen uit te leggen.

Wie moet worden verwijderd, proberen wij op menselijke manier het land te doen verlaten. Wij proberen de landen van herkomst op een internationaal correcte wijze aan te spreken, als ze niet doen wat ze moeten doen. Wij proberen op een sociaal-gerechterlijke manier illegale tewerkstelling te bestraffen en privé-maatschappijen die illegalen het land binnenbrengen, op een juridisch betere manier aan te pakken. De internationale spoorvervoersmaatschappijen hebben daarvoor al een eigen politiedienst. Er is een spoorwegpolitie om dit te controleren. Deze maatschappijen moeten we geen boetes opleggen. Zij betalen reeds zorgvuldig en zij kregen de versterking van rijkswachters die de controle voor de Schengenlanden op zich nemen. Indien u een kijkje zou nemen als de TGV in Brussel aankomt, zou u weten waarover we praten.

Ik benadruk dat in de commissie een inhoudelijk grondig debat werd gevoerd. We zijn er daar in geslaagd een grondige discussie te voeren. Jammer genoeg wordt er vandaag met vage ideologische begrippen gewerkt, boven de hoofden van de mensen, om in elk geval het eigen gelijk te bewijzen, zoals dat zo vaak gaat in vreemdelingenzaken. (Applaus.)

M. le Président. — La parole est à M. Dufour.

M. Dufour (Écolo.) — Monsieur le Président, je sais que, par définition, une loi est faite pour être respectée mais conviendrait aussi qu'il en va parfois tout autrement de son interprétation. J'en veux pour preuve la loi qui oblige les communes à inscrire des candidats réfugiés. Cette loi n'est pas respectée et le Gouvernement ne sanctionne pas les communes en cause.

Cette situation amène les personnes qui pourtant le souhaiteraient à renoncer à s'inscrire puisque le fait d'introduire cette demande aboutit plus rapidement encore à l'expulsion. C'est ainsi que l'on crée des mécanismes de défense par rapport à la loi. À mes yeux, il est regrettable de ne pas aborder conjointement la question des transports et le problème des formules à trouver pour une certaine humanisation, pour une régularisation de la situation de ceux qui, forcément, sortent du cadre de la loi.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de Voorzitter, ik heb één kleine opmerking. Ik heb niet gesproken over open of gesloten centra of over de opvang van illegale vreemdelingen. Ik heb enkel verwezen naar het antwoord van de minister van Justitie die verklaarde dat bevelen tot het verlaten van het grondgebied niet afdwingbaar zijn en niet worden uitgevoerd. Zo'n bevel tot het verlaten van het grondgebied dwingt de vreemdeling ertoe onder te duiken en te verdwijnen in de illegaliteit. Op die anomalie heb ik gewezen. Ik heb op de vraag ter zake geen antwoord gekregen.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging, verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In artikel 74/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1987, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden «met een geldboete van 1 000 frank» vervangen door de woorden «met een geldboete van 3 000 frank»;

2. In paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 5° toegevoegd, luidend als volgt:

«De openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht — met uitzondering van grensverkeer — en die, ter gelegenheid van een zelfde reis, ten minste 5 passagiers die niet in het bezit zijn van de in artikel 2 voorgeschreven stukken, naar België vervoert, zonder voorzorgen genomen te hebben om zich ervan te vergewissen of die passagiers in het bezit zijn van die stukken»;

3. In paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 6° toegevoegd, luidend als volgt:

«De openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht — met uitzondering van grensverkeer — en die, ter gelegenheid van een zelfde reis naar een derde land, ten minste 5 passagiers naar België vervoert die geen houder zijn van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn, zonder voorzorgen genomen te hebben om zich ervan te vergewissen of die passagiers in het bezit zijn van die stukken»;

4. Een paragraaf 3 wordt toegevoegd, luidend als volgt:

«Indien binnen een jaar te rekenen van de datum van het proces-verbaal, een nieuwe overtreding wordt vastgesteld, wordt het in paragraaf 1, eerste lid, vermelde bedrag verdubbeld.»

Article 1er. L'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 15 juillet 1987, est modifié comme suit:

1. Au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots «d'une amende de 1 000 francs» sont remplacés par les mots «d'une amende de 3 000 francs»;

2. Au paragraphe 1er, alinéa 1er, un point 5° est inséré, libellé comme suit:

«Le transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus — à l'exception du trafic frontalier — qui, à l'occasion d'un même

voyage, transporte à destination de la Belgique 5 passagers au moins, qui ne sont pas en possession des documents prévus par l'article 2, sans avoir pris des précautions pour s'assurer que ces passagers soient en possession de ces documents»;

3. Au paragraphe 1er, alinéa 1er, un point 6° est inséré, libellé comme suit:

«Le transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus — à l'exception du trafic frontalier — qui, à l'occasion d'un même voyage vers un pays tiers, transporte à destination de la Belgique 5 passagers au moins, qui ne sont pas porteurs des documents requis pour entrer dans ce pays tiers, sans avoir pris des précautions pour s'assurer que ces passagers soient en possession de ces documents»;

4. Un paragraphe 3 est ajouté, libellé comme suit:

«En cas où, dans le délai d'un an à compter de la date du procès-verbal, une nouvelle infraction est constatée, le montant prévu au paragraphe 1er, alinéa 1er, est doublé.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 2 luidt:

Art. 2. Een artikel 74/4bis wordt ingevoegd luidend als volgt:

«Art. 74/4bis. § 1. De minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde kan een administratieve geldboete van 150 000 frank opleggen aan:

1° De openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

2° De openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

3° De openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht — met uitzondering van grensverkeer — voor elke passagier die hij naar België vervoert, die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven stukken;

4° De openbare of private luchtvervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

5° De openbare of private zeevervoerder voor elke passagier die hij naar België brengt ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn;

6° De openbare of private vervoerder die internationaal vervoer van personen per autobus, autocar of minibus verricht — met uitzondering van grensverkeer — voor elke passagier die hij naar België vervoert ter gelegenheid van een reis naar een derde land en die geen houder is van de stukken die voor toegang tot dat derde land vereist zijn.

De administratieve geldboete kan worden verminderd overeenkomstig een protocolakkoord dat voorafgaandelijk wordt afgesloten tussen de vervoerder en de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde.

De minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde bepaalt in het proces-verbaal waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, het bedrag van de administratieve geldboete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangehouden of lasthebbers wordt opgelegd.

§ 2. Het bedrag van de administratieve geldboete wordt teruggegeven, indien de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde aan de vreemdeling die niet in het bezit is van de in artikel 2 voorgeschreven documenten, en die aan de grens gevraagd heeft als vluchteling erkend te worden, de toelating geeft om 's lands grondgebied te betreden.

Het bedrag van de administratieve geldboete wordt eveneens teruggegeven indien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen conform artikel 63/3 van deze wet beslist dat de betrokkene wordt toegelaten tot binnenkomst in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling.

§ 3. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger in gebreke blijft de administratieve geldboete onmiddellijk te betalen of te consigneren, kan de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde beslissen tot inhouding van het vervoermiddel dat voor het vervoer werd gebruikt of van een ander vervoermiddel toebehorend aan dezelfde vervoerder.

De kosten en de risico's die gepaard gaan met het inhouden van het vervoermiddel vallen ten laste van de vervoerder.

§ 4. Het vervoermiddel blijft ingehouden totdat:

1° De vervoerder of diens vertegenwoordiger de administratieve geldboete betaalt;

2° De vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete consigneert bij de Deposito- en Consignatiekas;

3° De rechtbank van eerste aanleg beslist dat de administratieve geldboete niet verschuldigd is;

4° De minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde de toestemming geeft om het vervoermiddel vrij te geven voor vertrek.

§ 5. De vervoerder die de beslissing van de minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.

Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep van de vervoerder ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven of wordt het ingehouden vervoermiddel vrijgegeven voor vertrek.

De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 6. Indien de vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg doorgezonden aan de administratie van Belasting over de toegevoegde waarde, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.

§ 7. Indien de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat. »

Art. 2. Un article 74/4bis est inséré, libellé comme suit:

« Art. 74/4bis. § 1er. Le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences ou son délégué peut infliger une amende administrative de 150 000 francs au :

1° Transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

2° Transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

3° Transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus — à l'exception du trafic frontalier — pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2;

4° Transporteur aérien public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour entrer dans ce pays tiers;

5° Transporteur maritime public ou privé, pour tout passager qu'il amène en Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour entrer dans ce pays tiers;

6° Transporteur, public ou privé, de personnes assurant des liaisons routières internationales par autobus, autocar ou minibus — à l'exception du trafic frontalier — pour tout passager qu'il transporte à destination de la Belgique à l'occasion d'un voyage vers un pays tiers, qui n'est pas porteur des documents requis pour entrer dans ce pays tiers.

L'amende administrative peut être réduite conformément à un protocole d'accord préalablement conclu entre le transporteur et le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses attributions, ou son délégué.

Le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou son délégué, fixe le montant de l'amende administrative dans le procès-verbal par lequel l'infraction est constatée.

La décision par laquelle une amende administrative est infligée est immédiatement exécutoire, nonobstant tout recours.

La personne morale est civilement responsable du paiement de l'amende administrative infligée à ses administrateurs, ses membres du personnel dirigeant et exécutif, ses préposés ou mandataires.

§ 2. Le montant de l'amende administrative est restitué, lorsque le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou son délégué, autorise l'étranger, qui ne possède pas les documents prévus par l'article 2 et qui a demandé à la frontière d'être reconnu comme réfugié, à entrer sur le territoire du pays.

Le montant de l'amende administrative est également restitué lorsque le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides décide, conformément à l'article 63/3 de la présente loi, que l'intéressé est provisoirement autorisé à entrer dans le royaume en qualité de candidat-réfugié.

§ 3. Si le transporteur ou son représentant reste en défaut de payer ou de consigner immédiatement l'amende administrative, le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou son délégué, peut décider la retenue du moyen de transport utilisé pour le transport ou d'un autre moyen de transport appartenant au même transporteur.

Les frais et risques entraînés par la retenue du moyen de transport sont à charge du transporteur.

§ 4. Le moyen de transport reste retenu jusqu'au moment où :

1° Le transporteur ou son représentant paye l'amende administrative;

2° Le transporteur ou son représentant consigne la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations;

3° Le tribunal de première instance décide que l'amende administrative n'est pas due;

4° Le ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou son délégué, donne l'autorisation de débloquent le moyen de transport de sorte qu'il puisse repartir.

§ 5. Le transporteur qui conteste la décision du ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses compétences, ou de son délégué, forme appel, à

peine de déchéance, dans un délai d'un mois de la notification de la décision devant le tribunal de première instance par voie de requête.

Si le tribunal de première instance déclare recevable et fondé le recours du transporteur, la somme payée ou consignée est restituée ou le moyen de transport retenu est débloqué de sorte qu'il puisse repartir.

Le tribunal de première instance doit statuer dans le mois du dépôt de la requête visée au premier alinéa.

Le texte du premier alinéa est reproduit dans la décision par laquelle une amende administrative est infligée.

§ 6. Si le transporteur reste en défaut de payer l'amende, la décision du fonctionnaire compétent ou la décision coulée en force de chose jugée du tribunal de première instance est notifiée à l'administration de la Taxe sur la valeur ajoutée, de l'Enregistrement et des Domaines en vue du recouvrement du montant de l'amende administrative.

§ 7. Si le transporteur ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des dépôts et consignations et que celui-ci n'a pas introduit de recours auprès du tribunal de première instance dans le délai susmentionné, la somme consignée est dévolue à l'État.»

Dames en heren, in artikel 2 van dit ontwerp van wet moeten enkele tekstverbeteringen worden aangebracht.

Zo dienen in het tweede lid van paragraaf 2 in de Nederlandse tekst de woorden «van deze wet» te worden geschrapt. In de Franse tekst moeten de woorden «de la présente loi» eveneens vervallen.

In dezelfde paragraaf moet na de woorden «beslist dat de betrokkene» het woord «voorlopig» worden toegevoegd. De Franse tekst is correct.

Tenslotte moeten in paragraaf 6 de woorden «doorgezonden aan» worden vervangen door «ter kennis gebracht van». Ook hier is de Franse tekst correct.

Is de Senaat het eens met deze tekstverbeteringen?

Le Sénat est-il d'accord sur ces corrections de pure forme? (*Assentiment.*)

Dan breng ik het aldus gewijzigd artikel 2 in stemming.

Je mets aux voix l'article 2 ainsi modifié.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Dames en heren, onze agenda voor vanmorgen is afgewerkt.

Notre ordre du jour de ce matin est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw vanmiddag om 15 uur.

Le Sénat se réunira cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(*De vergadering wordt gesloten om 12 h 45 m.*)

(*La séance est levée à 12 h 45 m.*)

SÉANCE DE L'APRÈS-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRÉSIDENCE DE M. MOUTON, PREMIER VICE-PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER MOUTON, EERSTE ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 heures.
De vergadering wordt geopend om 15 uur.

CONGÉ — VERLOF

M. Anthuenis, pour devoirs professionnels, demande un congé.
Verlof vraagt: de heer Anthuenis, wegens ambtsplichten.
— Ce congé est accordé.
Dit verlof wordt toegestaan.

EXCUSÉS — VERONDERSCHULDIGD

MM. Kuijpers, Van Thillo, pour d'autres devoirs; Bock et Valkeniers, à l'étranger, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Kuijpers, Van Thillo, wegens andere plichten; Bock en Valkeniers, in het buitenland.

— Pris pour information.
Voor kennisgeving aangenomen.

BOODSCHAPPEN — MESSAGES

De Voorzitter. — Bij boodschappen van 2 februari 1995 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat, zoals zij ter vergadering van die dag werden aangenomen, de ontwerpen van wet:

1° Houdende zevende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1994 — Sectie 31 — « Landbouw »;

Par messages du 2 février 1995, la Chambre des représentants transmet au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance de ce jour, les projets de loi:

1° Portant septième ajustement du budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1994 — Section 31 — « Agriculture »;
— Verwezen naar de commissie voor de Landbouw en Mid-denstand.

Renvoi à la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes.

2° Betreffende de voorkoming van de verontreiniging van de zee door schepen;

2° Relative à la prévention de la pollution de la mer par les navires;

— Verwezen naar de verenigde commissies voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu en de Infrastructuur.

Renvoi aux commissions réunies de la Santé publique et de l'Environnement et de l'Infrastructure.

3° Tot invoeging van een artikel 93bis in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

3° Insérant un article 93bis dans la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994;

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

4° Tot bestraffing van het ontkennen, onderschatten, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd.

4° Tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale.

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Bij boodschap van 2 februari 1995 zendt de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat terug, zoals het ter vergadering van die dag werd gewijzigd het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

Par message du 2 février 1995, la Chambre des représentants renvoie au Sénat, tel qu'il a été amendé en sa séance de ce jour, le projet de loi portant modification de la loi du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins.

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Raad van Europa — Conseil de l'Europe

De Voorzitter. — Bij brief van 2 februari 1995 zendt de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken aan de Voorzitter van de Senaat, over het verslag aan de Belgische Regering betreffende het bezoek (van 14 tot 23 november 1993) van het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (CPT) in België, zoals door dit comité aangenomen op 10 juni 1994.

Par lettre du 2 février 1995, le Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques transmet au Président du Sénat, le rapport au Gouvernement de la Belgique relatif à la visite

effectuée (du 14 au 23 novembre 1993) par le Comité européen pour la prévention de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants (CPT) en Belgique, tel qu'adopté par ce comité le 10 juin 1994.

— Neergelegd ter griffie.

Dépôt au greffe.

Europees Parlement — Parlement européen

De Voorzitter. — Bij brief van 7 februari 1995 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden:

1. Een resolutie over het Witboek Europees Sociaal beleid — Toekomstige acties voor de Unie;

Par lettre du 7 février 1995, le président du Parlement européen a transmis au Sénat:

1. Une résolution sur le Livre blanc sur la politique sociale — Une voie à suivre pour l'Union.

2. Een resolutie over de werkzaamheden van de Paritaire Vergadering ACS-EU in 1994;

2. Une résolution sur les travaux de l'Assemblée paritaire ACP-EU en 1994;

3. Een resolutie over het elfde jaarlijks verslag van de Commissie aan het Europees Parlement over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht — 1993,

3. Une résolution sur le onzième rapport annuel de la Commission au Parlement européen sur le contrôle de l'application du droit communautaire — 1993,

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 16 tot 20 januari 1995.

adoptées au cours de la période de session du 16 au 20 janvier 1995.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Renvoi à la commission des Relations extérieures.

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. De beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van:

1° De wet van 20 mei 1994 inzake de rechtstoestanden van het militair personeel;

2° De wet van 20 mei 1994 houdende statuut van de militairen korte termijn (rolnummers 782, 793, 795 tot 799, samengevoegde zaken);

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. Les recours en annulation totale ou partielle de:

1° La loi du 20 mai 1994 relative aux statuts du personnel militaire;

2° La loi du 20 mai 1994 relative aux statuts du personnel militaire court terme (numéros du rôle 782, 793, 795 à 799, affaires jointes);

2. Het beroep tot vernietiging van de artikelen 23, 24 en 25 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 4 mei 1994 betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 809);

2. Le recours en annulation des articles 23, 24 et 25 du décret de la Communauté flamande du 4 mai 1994 relatif à la société anonyme « Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen », introduit par le Conseil des ministres (numéro du rôle 809);

3. Het beroep tot vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 1 juni 1994 houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers,

alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, ingediend door de Raad van de Franse Gemeenschapscommissie (rolnummer 812).

3. Le recours en annulation du décret de la Communauté flamande du 1er juin 1994 modifiant le décret du 19 juillet 1973 réglant l'emploi des langues en matière de relations sociales entre employeurs et travailleurs, ainsi qu'en matière d'actes et de documents d'entreprises, prescrits par la loi et les règlements, introduit par l'Assemblée de la Commission communautaire française (numéro du rôle 812).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. De prejudiciële vraag betreffende artikel 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag, gesteld door het Arbeidshof te Bergen (rolnummer 803);

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. La question préjudicielle concernant l'article 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties, posée par la Cour du travail de Mons (numéro du rôle 803);

2. De prejudiciële vraag betreffende artikel 42 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en budgettaire bepalingen, gewijzigd bij artikel 38 van de wet van 7 december 1988, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Brussel (rolnummer 810).

2. La question préjudicielle concernant l'article 42 de la loi du 28 décembre 1983 portant des dispositions fiscales et budgétaires, modifié par l'article 38 de la loi du 7 décembre 1988, posée par le Tribunal correctionnel de Bruxelles (numéro du rôle 810).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 3/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake het beroep tot vernietiging van de artikelen 376 en 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de VZW Photo & Video Association en anderen (rolnummer 614);

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 3/95, rendu le 2 février 1995, en cause du recours en annulation des articles 376 et 401 de la loi ordinaire du 6 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduit par l'ASBL Photo & Video Association et autres (numéro du rôle 614);

2. Het arrest nr. 4/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake het beroep tot vernietiging van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Rhône-Poulenc Agro en anderen (rolnummer 626);

2. L'arrêt n° 4/95, rendu le 2 février 1995, en cause du recours en annulation des articles 369 à 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduit par la SA Rhône-Poulenc Agro et d'autres (numéro du rôle 626);

3. Het arrest nr. 5/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 376 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Bic Benelux (rolnummer 632);

3. L'arrêt n° 5/95, rendu le 2 février 1995, en cause du recours en annulation partielle de l'article 376 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduit par la SA Bic Benelux (numéro du rôle 632);

4. Het arrest nr. 6/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake de beroepen tot vernietiging van artikel 383 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Roularta Media Group, de NV Vlaamse Uitgeversmaatschappij en anderen en de NV Rossel & Cie en anderen (rolnummers 635, 655 en 656);

4. L'arrêt n° 6/95, rendu le 2 février 1995, en cause des recours en annulation de l'article 383 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduits par la SA Roularta Media Group, la SA «Vlaamse Uitgeversmaatschappij» et autres et la SA Rossel & Cie et autres (numéros du rôle 635, 655 et 656);

5. Het arrest nr. 7/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake de beroepen tot vernietiging van de artikelen 369 tot 375 en van de artikelen 391 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Solvay en anderen en de NV Bru Chevron en anderen (rolnummer, 639, 649);

5. L'arrêt n° 7/95, rendu le 2 février 1995, en cause des recours en annulation des articles 369 à 375 et des articles 391 à 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduits par la SA Solvay et autres et par la SA Bru Chevron et autres (numéros du rôle 639, 649);

6. Het arrest nr. 8/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake de beroepen tot vernietiging van de artikelen 377 en 378 en van de artikelen 391 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Ralston Energy Systems Benelux en anderen (rolnummers 640, 641);

6. L'arrêt n° 8/95, rendu le 2 février 1995, en cause des recours en annulation des articles 377 et 378 et des articles 391 à 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduits par la SA Ralston Energy Systems Benelux et autres (numéros du rôle 640, 641);

7. Het arrest nr. 9/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake de beroepen tot vernietiging van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur en van de artikelen 92 en 128 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Brasserie de Silly en door de NV Brasserie Dubuisson Frères en anderen (rolnummers 642, 643);

7. L'arrêt n° 9/95, rendu le 2 février 1995, en cause des recours en annulation des articles 369 à 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, et des articles 92 et 128 de la loi spéciale du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduits par la SA Brasserie de Silly et par la SA Brasserie Dubuisson Frères et autres (numéros du rôle 642, 643);

8. Het arrest nr. 10/95 uitgesproken op 2 februari 1995, in zake het beroep tot vernietiging van de artikelen 369 tot 375 en van de artikelen 386 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de NV Coca-Cola Beverages en anderen (rolnummer 654).

8. L'arrêt n° 10/95, rendu le 2 février 1995, en cause des recours en annulation des articles 369 à 375 et 386 à 401 de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduit par la SA Coca-Cola Beverages et autres (numéro du rôle 654).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification

Rekenhof — Cour des comptes

De Voorzitter. — Bij dienstbrief van 7 februari 1995 deelt het Rekenhof aan de Senaat mede dat het met toepassing van artikel 20 van de samengeordende wetten op de rijkscomptabiliteit, de aangepaste administratieve begroting van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel voor het begrotingsjaar 1994 heeft onderzocht en dat er geen opmerkingen dienen te worden gemaakt over de overeenstemming van dit document met de inhoud en de doelstellingen van de Algemene Uitgavenbegroting van datzelfde jaar, zoals aangepast met het wetsontwerp

nr. 1632/1 - 94/95 ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers op 7 december 1994, waaraan de bedoelde administratieve begroting als bijlage is gevoegd.

Par dépêche du 7 février 1995, la Cour des comptes communique au Sénat qu'elle a examiné, sur la base de l'article 20 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'État, le budget administratif ajusté du ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'année budgétaire 1994, et qu'elle n'a pas d'observations à formuler à propos de la conformité de ce document avec le contenu et les objectifs du budget général des Dépenses pour la même année, tel qu'ajusté par le projet de loi n° 1632/1 - 94/95 déposé à la Chambre des représentants le 7 décembre 1994, auquel le budget administratif précité est annexé.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Renvoi à la commission des Relations extérieures.

De Voorzitter. — Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Il sera donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Hulp aan vreemde Staten — Aide aux États étrangers

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 36 van de wet van 20 juli 1990 houdende economische en fiscale bepalingen, heeft de minister van Financiën, bij brief van 8 februari 1995, aan de Senaat een afschrift overgezonden van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 houdende financiële steun aan de betalingsbalans van Wit-Rusland.

En application de l'article 36 de la loi du 20 juillet 1990 portant des dispositions économiques et fiscales, le ministre des Finances a transmis au Sénat, par lettre du 8 février 1995, une copie de l'arrêté royal du 9 janvier 1995 portant octroi d'une assistance financière à la balance des paiements du Bélarus.

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Renvoi à la commission des Finances.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

Modifications

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen

M. le Président. — Le Bureau est saisi de demandes tendant à modifier la composition de certaines commissions:

1° À la commission des Relations extérieures:

M. Hofman remplacerait M. Henneuse comme membre effectif;

Bij het Bureau zijn voorstellen ingediend tot wijziging van de samenstelling van sommige commissies:

1° In de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen:

Zou de heer Hofman de heer Henneuse als effectief lid vervangen;

2° À la commission de la Défense:

M. Hofman remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

2° In de commissie voor de Defensie:

Zou de heer Hofman de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

3° À la commission de l'Enseignement et de la Science:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre effectif;

3° In de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als effectief lid vervangen;

4° À la commission de la Coopération au Développement:
Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre effectif;

4° In de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking:
Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als effectief lid vervangen;

5° À la commission de la Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre effectif;

5° In de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als effectief lid vervangen;

6° À la commission de la Vérification des Pouvoirs:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse;

6° In de commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse vervangen;

7° À la commission du Commerce extérieur:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

7° In de commissie voor de Buitenlandse Handel:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

8° À la commission de l'Infrastructure:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

8° In de commissie voor de Infrastructuur:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

9° À la commission de l'Agriculture et des Classes moyennes:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

9° In de commissie voor de Landbouw en de Middenstand:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

10° À la commission des Pétitions:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

10° In de commissie voor de Verzoekschriften:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

11° Au Comité d'avis chargé de questions européennes:

Mme Delannoy remplacerait M. Henneuse comme membre suppléant;

11° In het Adviescomité voor Europese aangelegenheden:

Zou mevrouw Delannoy de heer Henneuse als plaatsvervangend lid vervangen;

12° Au Comité d'avis pour l'émancipation de la femme:

Mme Delannoy remplacerait M. Deworme;

12° In het Adviescomité voor de emancipatie van de vrouw:

Zou mevrouw Delannoy de heer Deworme vervangen;

13° À la commission de contrôle des dépenses électorales et de la comptabilité des partis politiques:

M. van Weddingen remplacerait M. de Donnée comme membre effectif.

13° In de Controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen:

Zou de heer van Weddingen de heer de Donnée als effectief lid vervangen.

Pas d'opposition?

Geen bezwaar?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

VERZOEKSCHRIFTEN — PÉTITIONS

De Voorzitter. — Bij verzoekschrift uit Liedekerke zenden de burgemeester en de gemeentesecretaris een motie over, aangenomen tijdens de gemeenteraadszitting van 22 december 1994, betreffende maatregelen die kunnen bijdragen tot de verzoening onder de bevolking.

Par pétition établie à Liedekerke, le bourgmestre et le secrétaire communal transmettent une motion, adoptée lors de la réunion communale du 22 décembre 1994, concernant des mesures susceptibles de contribuer à la réconciliation de la population.

— Neergelegd ter griffie.

Dépôt au greffe.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen van wet.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions de loi.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen van wet met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions de loi à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen van wet in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

QUESTION ORALE DE MME HERZET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES SUR « LA SITUATION DES VICTIMES CIVILES DE LA GUERRE ET DES TDR (TRAVAILLEURS DÉPORTÉS RÉFRACTAIRES) »

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW HERZET AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « DE SITUATIE VAN DE BURGERLIJKE OORLOGSSLACHTOFFERS, DE GEDEPORTEERDE WERKNEMERS EN DE WERKWEIGERAARS »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Herzet au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « la situation des victimes civiles de la guerre et des TDR (travailleurs déportés et réfractaires) ».

La parole est à Mme Herzet.

Mme Herzet (PRL). — Monsieur le Président, en cette année du cinquantième anniversaire de la libération des camps, les travailleurs déportés et réfractaires, ainsi que les centres de recrutement de l'armée belge, ont sollicité votre aide au sujet de leurs revendications.

Je rappelle que les victimes de la guerre apportent 50 millions de marks annuellement à la balance des paiements par le bénéfice de leurs pensions, puisque celles-ci — défalquées des pensions belges — sont déclarées au fisc belge.

Les travailleurs déportés et réfractaires n'ont pas bénéficié, lors de la sortie de la loi visant à obtenir les statuts de reconnaissance nationale pour le travail obligatoire de la guerre 40-45, du même genre de publicité que celle faite par l'armée pour les prisonniers de guerre. Conséquence : nombreux sont ceux qui ont un dossier complet mais qui n'ont pas introduit leur demande de reconnaissance en temps voulu. Ne pourrait-on pas envisager la réouverture des délais d'introduction des demandes ?

Par contre, on parle d'une excellente mesure qui viserait à remplacer les cartes 50 p.c. accordées aux non-invalides de guerre, par une nouvelle carte portant les dénominations des sociétés de transport actuelles et ne portant plus de millésime. Bien qu'elles aient un intérêt évident pour ceux et celles — puisque les veuves représentent un tiers des personnes directement concernées — qui n'ont plus les moyens d'avoir une voiture, cette mesure semble être tombée aux oubliettes !

M. le Vice-Premier ministre pourrait-il me dire si elle est sur le point d'être examinée ?

M. le Président. — La parole est à M. Wathélet, Vice-Premier ministre.

M. Wathélet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques. — Monsieur le Président, je voudrais d'abord attirer l'attention de Mme Herzet sur le fait que les déportés et réfractaires au travail obligatoire en Allemagne ont, au même titre que les autres victimes du devoir patriotique — prisonniers politiques, prisonniers de guerre, résistants armés, etc. — bénéficié de sept lois de programmation, comportant des mesures prises en leur faveur, en exécution du protocole d'accord décennal 1975-1985, conclu le 7 novembre 1975 entre le Gouvernement et les associations patriotiques en vue de liquider le contentieux des victimes de guerre, toutes catégories confondues.

Ils ont également bénéficié d'une rallonge triennale — 1988-1990 — audit protocole de 1975.

Tous les crédits affectés à cette double programmation sont épuisés et les représentants des victimes de guerre visées, dont les mérites patriotiques ne sont nullement mis en doute pour autant, ne l'ignorent pas.

Les 50 millions de marks auxquels vous faites allusion visent un versement effectué à l'État belge par — selon un courrier de celle-ci du 2 septembre 1994 — la *Landersversicherungsanstalt Rhein-provinz* de Düsseldorf. La matière est étrangère aux mesures prises dans le cadre de la liquidation du contentieux des victimes de guerre que je viens d'évoquer.

Elle fait partie de celles — allocations, pensions et rentes — relevant de la compétence du ministère de la Prévoyance sociale et de l'Office national des pensions. Je me réfère à ce propos, à la réponse donnée à la question parlementaire n° 759 posée le 22 novembre 1994 par notre collègue M. Candries et publiée au bulletin des *Questions et Réponses* de la Chambre du 19 décembre suivant, pages 13887 et 13888.

Quant au volet fiscal invoqué, il s'agit vraisemblablement d'un problème en rapport avec une convention préventive de double imposition, conclue en son temps avec la République fédérale allemande. Cette problématique relève de la compétence de mon collègue des Finances.

Je puis à titre documentaire indiquer que cette matière a fait l'objet d'une question parlementaire n° 485, posée le 12 mars 1993 par notre collègue M. Vandendriessche et intitulée : « La pension de retraite octroyée par l'État allemand aux déportés du travail obligatoire de la guerre 1940-1945 est exclusivement impossible en Allemagne et exonérée en Belgique avec réserve de progressivité. » La réponse de mon collègue des Finances a été publiée au bulletin des *Questions et Réponses* de la Chambre n° 55 du 19 avril 1993, session ordinaire 1992, page 4915.

En ce qui concerne « la réouverture des démarches d'introduction des demandes », il convient de distinguer deux éléments.

Une demande en vue de l'obtention éventuelle d'une pension de dédommagement pension d'invalidité peut toujours être introduite actuellement par les déportés réfractaires au travail obligatoire en Allemagne et les CRABS auprès de l'administration des Victimes de la guerre, 31, square de l'Aviation à 1070 Bruxelles.

Quant aux demandes visant un statut de reconnaissance nationale — quel que soit le statut concerné —, il y a forclusion, la plus récente de ces forclusions remontant au 1er avril 1980.

Il n'est pas possible d'envisager la réouverture des délais en vue de l'obtention de l'un ou l'autre des quelque 17 ou 18 statuts de reconnaissance nationale, dans la mesure où l'article premier, dernier alinéa, du protocole d'accord de novembre 1975 que je viens d'évoquer dispose explicitement qu'« en raison du caractère définitif du cahier des revendications, il est renoncé à toute nouvelle ouverture des délais pour l'obtention d'un des statuts de reconnaissance nationale et par conséquent, à la création de nouvelles catégories de bénéficiaires ».

Toutes les parties concernées par ce protocole — Gouvernements successifs et associations patriotiques — sont liées par ce texte que je me dois d'invoquer chaque fois que l'engagement formel qu'il comporte, est remis en cause.

Enfin, les problèmes de renouvellement ou de remplacement de certaines cartes de réduction sur les divers transports publics sont de la compétence de mon collègue ayant les Communications dans ses attributions.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE LOOR AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE STAND VAN ZAKEN BETREFFENDE DE VOORGENOMEN PRIVATISERING VAN DE VERZEKERING VAN SCHADE DOOR NATUURRAMPEN»

QUESTION ORALE DE M. DE LOOR AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES SUR «L'ÉTAT D'AVANCEMENT DU PROJET DE PRIVATISATION DES ASSURANCES CONTRE LES DÉGÂTS PROVOQUÉS PAR LES CATASTROPHES NATURELLES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Loor aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de stand van zaken betreffende de voorgenomen privatisering van de verzekering van schade door natuurrampen».

Het woord is aan de heer De Loor.

De heer De Loor (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de voorbije weken werden sommige streken van ons land alweer geteisterd door zware overstromingen en werd er nogmaals schade aangericht.

Naar aanleiding van de bespreking in de commissie voor de Economische Aangelegenheden op 10 januari laatstleden van het wetsvoorstel inzake de verzekering tegen schade ingevolge overstroming en aardbeving, dat ik twee jaar geleden indiende, beloofden de verzekeraars vóór het einde van vorige maand de Vice-Eerste minister een voorstel te bezorgen.

Graag had ik van de Vice-Eerste minister vernomen, gezien de dringende noodzaak aan een oplossing voor de steeds maar weerkerende overstromingsrampen in ons land of hij inderdaad einde vorige maand het beloofde voorstel van de verzekeraars ontving en of hij, gezien de miserie waarmee de slachtoffers alweer worden geconfronteerd, bereid is dit probleem thans prioritair en werkelijk aan te pakken.

Krijgt de werkgroep die vroeger ook al eens werd geïnstalleerd nu opdracht binnen een bepaalde tijdslimiet concrete voorstellen en oplossingen uit te werken ?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathelet.

De heer **Wathelet**, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik ontving op 1 februari jongstleden van de verzekeraars inderdaad een nieuw voorstel voor een verzekering tegen natuurrampen. Het is een alternatief voor het vorige voorstel, dat op 8 februari 1994 in de senaatscommissie voor de Economische Aangelegenheden werd besproken.

Het is mijn bedoeling dit voorstel prioritair te behandelen. Zo heb ik op het voorstel reeds gereageerd en heb ik bij de verzekeraars aangedrongen op spoedige verduidelijkingen en aanvullingen bij een aantal essentiële punten. Het gaat hier om de tarieven, waarover de verzekeraars in hun voorstel niet spreken, over de eventuele differentiatie ervan en over moeilijk te plaatsen risico's. Ook de taak van de overheid, zowel wat het betalen als wat de beslissingen betreft, is niet volkomen duidelijk in het voorstel.

Zodra ik in het bezit ben van het antwoord van de verzekeraars, zal ik de interministeriële werkgroep samenroepen om op korte termijn een concreet voorstel uit te werken. De senaatscommissie zal onmiddellijk worden ingelicht over de oplossing waarvoor de Ministerraad heeft gekozen en dit alvorens het definitief ontwerp wordt opgesteld.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Loor voor een repliek.

De heer **De Loor** (SP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Eerste minister voor het positieve antwoord, waaruit zijn goede intenties blijken. Toch vind ik dat er een duidelijke tijdslijm moet worden vastgelegd. De mensen die met overstromingen te maken hebben, verwachten immers dat er met deze zaak eindelijk komaf wordt gemaakt en dat zij op een degelijke manier binnen een bepaalde tijdsspanne worden vergoed.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathelet.

De heer **Wathelet**, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ik verzeker de heer De Loor dat ik hiervoor alles in het werk zal stellen. De besprekingen met de verzekeraars zullen wellicht niet zo gemakkelijk zijn. Technisch gesproken is hun nieuw voorstel zeer interessant. Alles hangt echter af van de tarieven die zij zullen voorstellen. Als die tarieven te hoog zijn, dan kan hun voorstel onmogelijk worden verwezenlijkt. Indien zij echter redelijk zijn, dan kunnen wij snel tot een oplossing komen.

Er moet ook nog worden gediscussieerd over de rol van de overheid, maar ik kan natuurlijk niet beweren dat die discussie geen probleem zal opleveren.

Op de vraag of het voorstel economisch draagbaar is, een essentieel element, heb ik nog geen antwoord gekregen. Vandaar mijn bijkomende vragen aan de verzekeraars. Pas wanneer ik die gegevens in mijn bezit heb, zal ik naar de interministeriële werkgroep gaan. Ik zal de senaatscommissie op de hoogte houden van de vooruitgang in de besprekingen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CARDOEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE HERSTRUCTURERING VAN DE POST EN DE TOEPASSING VAN DE TAAIWETGEVING»

QUESTION ORALE DE M. CARDOEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LA RESTRUCTURATION DE LA POSTE ET L'APPLICATION DE LA LÉGISLATION LINGUISTIQUE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cardoen aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de herstructurering van De Post en de toepassing van de taalwetgeving».

Het woord is aan de heer Cardoen.

De heer **Cardoen** (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ingevolge de herstructurering van De Post, zou het aantal gewestelijke directies van twaalf tot vijf directies worden teruggebracht.

De gewestelijke directie Leuven, die Vlaams-Brabant omvat, zou mogelijk onder de bevoegdheid vallen van de gewestelijke directie Brussel-Hoofdstad en samengevoegd worden met Waals-Brabant en Brussel X.

Indien de postale regio Brussel heel Brabant zou omvatten, dan rijst er een probleem op het vlak van de taalwetgeving. De vooropgezette structuur is in strijd met de taalwetgeving die onverkort van toepassing blijft op het overheidsbedrijf «De Post», wet van 21 maart 1991 op de overheidsbedrijven en het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het taalstatuut van het personeel van de postdirectie Leuven kan geen wijziging ondergaan.

Op het ogenblik dat de provincie Vlaams-Brabant werd opgericht, zou De Post precies de omgekeerde beweging uitvoeren en het tweetalig gewest Brussel samenvoegen met eentalige gewesten.

Kan de Vice-Eerste minister mij meedelen hoe de herstructurering bij De Post er zal uitzien en hoever het staat met het taalkader dat ontegensprekelijk dient aangepast te worden aan de nieuwe situatie van De Post?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Di Rupo.

De heer **Di Rupo**, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, het autonome overheidsbedrijf De Post ontkent elk project van fusie inzake de organisatie van de gewestelijke directie tussen Vlaams-Brabant en Waals-Brabant.

Op 1 februari heeft De Post vijf directeurs-mandatarissen aangewezen. Eén van hen is bevoegd voor de gewestelijke directie van Brussel-Hoofdstad en Leuven, die een geografische eenheid vormen. De gewestelijke directie van Leuven, geplaatst onder de bevoegdheid van een eerste adviseur, behoudt haar specificiteit. Dit houdt dus geen wijziging in op het vlak van de toepassing van de taalwet. De reorganisatie brengt aldus geen nadeel mee voor de betrokken Nederlandstalige bevolking. De directeur-mandataris is immers een Nederlandstalige die tweetalig is.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cardoen voor een repliek.

De heer **Cardoen** (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Eerste minister voor zijn antwoord, maar ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag over het taalkader dat dient aangepast te worden aan de nieuwe situatie van De Post.

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Je n'ai pas connaissance de difficultés à cet égard. Quoi qu'il en soit, je poserai la question à l'entreprise autonome La Poste.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN BELLE AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE CONTROLE OP DE DIENSTEN VERZORGD VIA DE 0900 EN DE 077-TELEFOONLIJNEN»

QUESTION ORALE DE M. VAN BELLE AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LE CONTRÔLE DES SERVICES FOURNIS PAR LES LIGNES TÉLÉPHONIQUES 0900 ET 077»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Belle aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «de controle op de diensten verzorgd via de 0900 en de 077-telefoonlijnen».

Het woord is aan de heer Van Belle.

De heer Van Belle (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, vanochtend hebben wij gedebatteerd over de zogenaamde roze lijnen of de sekslijnen. In september 1994 werd door de Vice-Eerste minister de Ethische Commissie opgericht die tot doel heeft controle uit te oefenen op de aard van de diensten die via de commerciële telefoonlijnen werden aangeboden. Ernstige diensten die bijvoorbeeld inlichtingen geven over de Beurs, zouden worden aangeboden via de 0900-lijnen. Ludieke of erotisch getinte diensten moeten via de 077-lijnen bereikbaar zijn. De Ethische Commissie kon klachten in ontvangst nemen en behandelen, maar kon zelf geen controle op de aard van de geleverde diensten uitoefenen. De commissie ontving slechts drie onontvankelijke klachten. Ze is wegens haar beperktheid niet in staat om haar taak naar behoren te volbrengen.

Graag vernam ik van de Vice-Eerste minister of hij op de hoogte is van de problemen van de Ethische Commissie en welke maatregelen hij meent te moeten nemen om de controle op de aard van de telefonische diensten beter te organiseren.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Di Rupo.

De heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, de Ethische Commissie, ingesteld in 1994, heeft haar opdracht normaal uitgeoefend. Zij heeft een deontologische code uitgewerkt die sinds september 1994 door Belgacom wordt ingevoegd in alle contracten die gesloten worden inzake de infokiosk.

De scheiding tussen de «ernstige» lijnen, de 0900-lijnen, en de «niet-ernstige» lijnen, de 077-lijnen, is effectief sedert 1 september 1994. Bovendien wordt sinds februari 1994 de duur van de gesprekken automatisch beperkt tot 30 minuten. Deze maatregelen verduidelijken het feit dat het telefoonverkeer naar de 077-lijnen merkbaar is verminderd en dat geen enkele geldige klacht bij de commissie werd ingediend. Daarenboven wijs ik erop dat de gidsen, uitgegeven door de dochteronderneming van Belgacom in 1995, informatie over de deontologische code en de Ethische Commissie zullen bevatten.

Ik herinner er ook aan dat de Regering een wetsontwerp heeft ingediend dat het verbod beoogt van publiciteit voor telefoonlijnen met een seksueel karakter. Dit wetsontwerp werd deze voormiddag in de plenaire vergadering van de Senaat besproken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Belle voor een repliek.

De heer Van Belle (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, in tegenstelling tot wat de Vice-Eerste minister heeft verklaard, namelijk dat er geen klachten werden ingediend, werden er wel degelijk drie, weliswaar onontvankelijke, klachten ontvangen. De Ethische Commissie doet opmerken en betreurt dat de burgers niet weten dat er klacht kan worden ingediend. Graag vernam ik welk standpunt de Vice-Eerste minister ter zake inneemt.

Men beweert ook dat het gaat om «niet-ernstige» lijnen, maar iemand die de 077-lijn gebruikt is daarom nog niet «niet-ernstig».

Tenslotte wijs ik er nog op dat de Ethische Commissie vindt dat haar bevoegdheid te beperkt is om haar taak naar behoren te vervullen.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, acht u het niet wenselijk die bevoegdheid uit te breiden teneinde de controlemogelijkheden van de Ethische Commissie te verruimen?

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. BOUGARD AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «LA MODERNISATION DE LA LIGNE FERROVIAIRE 162 NAMUR-LUXEMBOURG»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUGARD AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «DE MODERNISERING VAN SPOORLIJN 162 NAMUR-LUXEMBOURG»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Bougard au Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques sur «la modernisation de la ligne ferroviaire 162 Namur-Luxembourg».

La parole est à M. Bougard.

M. Bougard (Écolo). — Monsieur le Président, le 31 janvier 1995, le trafic ferroviaire a été interrompu sur la ligne 162, entre les gares de Libramont et Marbehan, et la circulation des chemins de fer ne s'effectuait que sur une seule voie entre Libramont et Jemelle.

En cause, semble-t-il, l'état défectueux de l'infrastructure de la caténaire à hauteur de Verlaine, deux poteaux s'étant affaissés à la suite des pluies, les attaches des fils caténaires ont été sectionnées à deux endroits: Neufchâteau et Grupont.

Comme si tout cela ne suffisait pas, un rail sectionné à Haversin a également perturbé le trafic sur la ligne 162, ce même jour. Il serait inexact de prétendre que les intempéries exceptionnelles de ces dernières semaines sont les seules responsables des perturbations. Ces dernières années, les incidents se sont multipliés sur la ligne Namur-Luxembourg. On enregistre fréquemment des ruptures d'attelage de convois de marchandises, avec des conséquences parfois dramatiques, comme ce fut le cas en mai 1992, lors de l'accident d'Hatrival, sans compter les retards devenus chroniques pour les trains de voyageurs empruntant cette ligne.

Les défauts d'entretien dus au manque de moyens, les reports d'investissement entraînent une dégradation de l'offre de transport sur une ligne internationale qu'empruntent, par ailleurs, beaucoup de navetteurs de la province de Luxembourg.

Monsieur le Vice-Premier ministre, est-il exact que la défectuosité de l'infrastructure caténaire à Verlaine était connue depuis le mois de décembre 1993 et qu'aucune réparation importante n'a été entreprise?

Voici un an et demi, la SNCB estimait les nécessités budgétaires pour 1995, concernant la ligne 162, à plus de 400 millions. Quelle a effectivement été la somme débloquée pour 1995?

Un groupe de travail de la SNCB a été créé pour suivre la régularité de la ligne Bruxelles-Luxembourg et prendre les mesures ad hoc. Quelles décisions ce groupe de travail a-t-il prises?

Compte tenu de la situation financière — catastrophique — de la SNCB, quels sont les projets de modernisation de la ligne 162 actuellement programmés?

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, à la question posée par l'honorable membre, la SNCB, entreprise autonome, me communique la réponse suivante.

En décembre 1993, près de Verlaine, la pluie a engendré l'affaissement d'un talus, ce qui a déstabilisé un poteau caténaire. Celui-ci a été aussitôt renforcé par l'apport de béton.

En janvier 1995, les pluies ont occasionné un nouvel affaissement des talus. Pour y remédier, la SNCB a procédé au placement d'une console provisoire sur la voie vers Bruxelles et à une réduction de vitesse à 40 kilomètres à l'heure. Simultanément, la circulation a été suspendue sur la voie vers Arlon, l'affaissement de terrain nécessitant des travaux de génie civil relativement importants.

Le 31 janvier 1995, le pantographe défectueux d'un train a endommagé la caténaire entre Verlaine et Grupont, et ce indépendamment des difficultés techniques dont question ci-dessus.

En sa séance du 27 janvier dernier, le conseil d'administration de la SNCB a effectivement réservé une somme de 434 millions pour la modernisation de l'axe 3 Bruxelles-frontière luxembourgeoise.

Un groupe de travail multidisciplinaire présidé par le directeur du district sud-est s'est penché sur la situation des lignes 161 et 162, il a analysé la situation particulière de ces lignes à profil défavorable et soumises à de nombreuses fluctuations atmosphériques. Il a formulé des suggestions et des mesures à prendre à court, moyen et long terme. Les mesures à court terme, se situant essentiellement dans le domaine de la surveillance, de la régularité et de l'organisation du service, ont déjà été réalisées. Les mesures à moyen et à long terme concernent essentiellement la modernisation et l'équipement général de la ligne 162.

Le futur programme décennal 1996-2005 est en cours d'élaboration au sein de la SNCB. Ce plan tiendra compte de la situation financière de la société. Il n'est pas possible d'annoncer aujourd'hui les projets qui seront retenus pour la modernisation de la ligne 162, pas plus que pour les autres lignes. La SNCB m'assure toutefois qu'elle est particulièrement vigilante à l'égard de ce problème.

M. le Président. — La parole est à M. Bougard pour une réplique.

M. Bougard (Écolo). — Monsieur le Président, je remercie le Vice-Premier ministre pour la réponse que lui a communiquée l'entreprise autonome de la SNCB. Cette réponse n'est cependant pas satisfaisante parce qu'elle ne règle pas le problème de fond. D'ailleurs, les nouvelles orientations budgétaires décidées par la SNCB et qui sont révélées aujourd'hui dans la presse ne laissent rien présager de bon ni pour le personnel, ni pour les utilisateurs, ni pour l'offre de transport. Comme les autres ruraux et comme les autres utilisateurs des chemins de fer, les Luxembourgeois se demandent à quelle sauce ils seront mangés, comment ils seront sacrifiés sur l'autel de la mauvaise gestion de la SNCB.

Je voudrais illustrer mes propos par un exemple qui est loin — pardonnez-moi ce jeu de mots — d'être un scoop: la seule solution imaginée jusqu'à présent par la SNCB pour tenter de réduire les retards chroniques sur la ligne 162 consiste à adapter les horaires en allongeant de six minutes le temps du parcours officiel entre Bruxelles et Arlon. Le bon sens commandait de s'atteler à un entretien sérieux de la ligne. J'ai vraiment l'impression qu'en matière de transport ferroviaire, la Belgique est devenue le pays du père Ubu.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER APPELTANS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN OVERHEIDSBEDRIJVEN OVER «HET ONTBREKEN VAN ENIGE WEERGAVE VAN DE BELGISCHE INSTITUTIONELE EVOLUTIE OP POSTWAARDEN»

QUESTION ORALE DE M. APPELTANS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES SUR «L'ABSENCE D'UNE REPRODUCTION QUELCONQUE DE L'ÉVOLUTION INSTITUTIONNELLE DE LA BELGIQUE SUR LES VALEURS POSTALES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Appeltans aan de Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven over «het ontbreken van enige weergave van de Belgische institutionele evolutie op postwaarden».

Het woord is aan de heer Appeltans.

De heer Appeltans (VU). — Mijnheer de Voorzitter, de Filatelische Dienst van De Post beroemt er zich op dat de postzegels een goede weergave zijn van de geschiedenis van het land. Op het ogenblik komt vooral het koningshuis uitvoerig aan bod, maar in feite kan alles was als belangrijk wordt ervaren via afbeeldingen op postwaarden worden vereeuwigd. Om die reden wijst men vaak op de opvoedkundige waarde van het verzamelen van postzegels voor jongeren.

Voor zover mij bekend is, heeft De Post tot nu toe geen aandacht geschonken aan de diverse en toch belangrijke staats-hervormingen waardoor België definitief een federaal land werd. Het tot stand komen van de Gewesten en Gemeenschappen is van uitzonderlijk belang in de geschiedenis van ons land.

Graag vernam ik van de minister of hij het ermee eens is dat het als een tekortkoming moet worden beschouwd dat nog geen postwaarden werden gedrukt die de federalisering van het land uitbeelden. Wie verantwoordelijk is voor de gemaakte keuzes. Of hij bereid is een initiatief te nemen om dat tekort weg te werken. Of hij het mogelijk acht dat Vlaanderen en Wallonië eigen postzegels uitgeven, in samenspraak met De Post en in het kader van de eigenheid van de Gewesten en Gemeenschappen in dit land.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Di Rupo.

De heer Di Rupo, Vice-Eerste minister en minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven. — Mijnheer de Voorzitter, het is inderdaad juist dat er tot op heden geen postzegels werden uitgegeven die de federalisering van ons land uitbeelden.

Het postzegelprogramma wordt vastgelegd bij koninklijk besluit uitgevaardigd door de minister die bevoegd is voor De Post, op voorstel van de bestuursorganen van De Post en na advies van de Filatelische Commissie. Ik heb er steeds voor gezorgd — met respect voor haar autonomie — dat De Post de filatelie aan de werkelijkheid toetst, zo onder meer aan de evolutie van onze instellingen. Dit thema zal onder de aandacht van de bestuursorganen van De Post worden gebracht.

Ingevolge de ter zake geldende reglementering is de uitgifte van postzegels een federale bevoegdheid.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Appeltans voor een repliek.

De heer Appeltans (VU). — Mijnheer de Voorzitter, het doet mij genoegen dat de minister een initiatief zal nemen om de federalisering van het land op postwaarden te laten uitbeelden.

Ik heb nooit in twijfel willen trekken dat de uitgifte van postzegels tot de federale bevoegdheid behoort. Ik heb alleen de vraag gesteld of Vlaanderen, Wallonië en eventueel het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in samenspraak met de federale overheid, postwaarden kunnen uitgeven.

M. le Président. — La parole est à M. Di Rupo, Vice-Premier ministre.

M. Di Rupo, Vice-Premier ministre et ministre des Communications et des Entreprises publiques. — Monsieur le Président, ma suggestion consiste à attirer l'attention des organes autonomes de gestion de La Poste sur l'opportunité éventuelle d'émettre des

timbres sur un sujet comme la fédéralisation de notre pays, étant entendu que mes considérations précédentes en la matière restent entières.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. DUFOUR AU MINISTRE DES FINANCES SUR « LA POSSIBILITÉ D'INSTAURER UN IMPÔT EXCEPTIONNEL SUR LE PATRIMOINE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DUFOUR AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER « DE MOGELIJKHEID OM EEN UITZONDERLIJKE VERMOGENS-BELASTING IN TE VOEREN »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Dufour au ministre des Finances sur « la possibilité d'instaurer un impôt exceptionnel sur le patrimoine ».

La parole est à M. Dufour.

M. Dufour (Écolo). — Monsieur le Président, lors de mon interpellation sur la pauvreté, en octobre dernier, j'ai demandé, en vain, au Premier ministre quelle raison faisait obstacle à l'instauration d'un impôt exceptionnel sur le patrimoine des 30 p.c. de Belges les plus riches. Ils sont le plus souvent actifs dans les milieux de la finance, de la spéculation immobilière ou de la construction de bureaux et de parkings et l'on connaît les dégâts qu'ils occasionnent dans les villes les plus importantes de notre pays.

Étant donné que le rapport général sur la pauvreté sera le guide de la plupart des ministres — en tout cas, à en croire leurs déclarations — plusieurs organisations proches des SDF et des personnes défavorisées ou surendettées attendent une réponse claire de la part du Gouvernement à cette question.

Le professeur Franck plaide, lui aussi, en faveur d'un impôt exceptionnel sur le patrimoine des 30 p.c. de Belges les plus fortunés. Ceux-ci détiennent en effet 70 p.c. des richesses de notre pays. Cependant, les capitaux dont ils disposent sont proportionnellement moins lourdement taxés que les revenus provenant du travail.

C'est la raison pour laquelle je souhaiterais vous poser les questions suivantes, monsieur le ministre.

Y a-t-il une volonté politique au sein du Gouvernement pour changer cette situation en établissant un cadastre des fortunes ? Y a-t-il une volonté politique de lever un impôt exceptionnel sur le patrimoine des citoyens les plus riches, exception faite, bien entendu, du patrimoine historique, notamment architectural et naturel ?

Étant donné qu'en 1945, un impôt de solidarité national a été instauré, avec levée du secret bancaire, quelle est la raison qui empêche le Gouvernement de renouveler une telle opération ?

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, ainsi que je l'ai déjà indiqué en réponse à une question qui m'a été posée par M. le député Flahaut à la Chambre, le 9 novembre 1994, la proposition d'instaurer un impôt sur les grandes fortunes, reprise récemment par le professeur Franck, ne manque pas de logique intellectuelle. Personnellement, sur le plan des principes, une telle proposition ne me pose aucune difficulté. Toutefois, dans les faits, je crains que celle-ci soit impraticable, dangereuse pour la stabilité financière du pays, et se révèle beaucoup plus inéquitable qu'il n'y paraît à première vue.

En effet, pour avoir un impact significatif, un impôt exceptionnel sur la fortune devrait porter sur une partie non négligeable de la fortune des ménages les plus riches. Pour rapporter un montant suffisant, la taxe devrait donc frapper également les actifs financiers, la fortune mobilière. Or, celle-ci, comme chacun le sait, est anonyme, extrêmement mobile et, en partie, déjà détenue à l'étranger. Ne perdons pas de vue que nous ne sommes plus en

1945, c'est-à-dire à une époque où le contrôle des mouvements de capitaux était la règle. Aujourd'hui, c'est la liberté des mouvements de capitaux qui est la règle et nous n'avons plus la possibilité de la restreindre, en tout cas au sein de l'Union européenne.

Or, la mesure suggérée par l'honorable membre impliquerait le vote de dispositions légales, donc nécessairement un délai de plusieurs mois entre l'annonce de la mesure et son entrée en vigueur effective. Ce délai serait bien évidemment mis à profit pour organiser un exode massif et parfaitement légal des capitaux. Cette fuite de capitaux rendrait la mesure pratiquement sans effet, endommagerait irrémédiablement la crédibilité financière et monétaire de la Belgique, et, donc, renchérirait considérablement le coût de financement de l'État et de l'économie en général, ce qui aurait pour conséquence inévitable de réduire les moyens disponibles pour lutter contre la pauvreté.

Si, pour éviter ces inconvénients majeurs, on annonçait d'emblée que la taxe ne portera que sur la fortune immobilière, elle rapporterait beaucoup moins et serait plus inéquitable. En effet, elle toucherait la partie du patrimoine dont les revenus sont déjà davantage taxés, notamment à la suite des mesures prises dans le cadre du Plan global, et qui est aussi celle qui n'échappe pas aux droits de succession. Elle frapperait essentiellement les patrimoines moyens, moins habiles que les grosses fortunes à échapper à ce type d'impôt, et, parmi ces patrimoines moyens, elle ne toucherait pratiquement que ceux qui ont investi dans l'immobilier en Belgique. En revanche, elle laisserait intacts les patrimoines qui ont choisi d'autres lieux. Quel cadeau aux fraudeurs ! Et quelle injustice !

Par ailleurs, dans l'hypothèse où l'on déciderait de taxer uniquement les biens immobiliers, il conviendrait de résoudre un problème technique, à savoir la détermination équitable de la base d'imposition : revenu cadastral, valeur vénale ou autre.

En conclusion, il apparaît bien que la mesure proposée, si elle est certainement défendable sur le plan des principes, aurait, en pratique, des effets redistributifs imprévisibles et le plus souvent inéquitables. C'est un des paradoxes que relève Pierre Ronsanvalon dans son ouvrage récent *La nouvelle question sociale*. Après avoir rappelé que la conception traditionnelle de la gauche en matière fiscale a été « historiquement liée à une représentation dualiste de la société opposant les gros et les petits, les bourgeois et les prolétaires, les capitalistes et les classes laborieuses », il constate que « faute de penser la société réelle dans sa complexité, la gauche n'a pas été capable d'agir sur elle ».

Essayons de ne plus commettre la même erreur et de trouver les voies pratiques de l'indispensable solidarité.

M. le Président. — La parole est à M. Dufour pour une réplique.

M. Dufour (Écolo). — Monsieur le Président, à ma connaissance, d'autres pays ont essayé d'instaurer un tel impôt.

Par ailleurs, en ce qui concerne le délai, il suffit de prendre en considération les revenus déjà déclarés pour des exercices antérieurs.

Enfin, si une instabilité est liée à la fuite des capitaux, une autre peut l'être au TGV de la misère ! Tôt ou tard, il va donc falloir trancher.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, le Règlement ne nous autorise pas à prolonger ici cet intéressant débat, notamment sur le plan technique.

M. Dufour a fait allusion à la possibilité d'utiliser les revenus déjà déclarés. J'attire son attention sur la distinction à faire entre revenus et patrimoine. Il est effectivement possible de solliciter des efforts différents selon les catégories de revenus, mais nous avons une connaissance imparfaite de ces derniers. Ce principe a été mis en application dans le Plan global : la fiscalité sur les revenus tant mobiliers qu'immobiliers a été augmentée, mais en agissant ainsi, seuls les revenus sont touchés et non le patrimoine.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VANDEN POEL-WELKENHUYSEN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE AFHANDELING VAN SCHADEDOSSIERS DOOR HET RAMPENFONDS»

QUESTION ORALE DE MME VAN DEN POEL-WELKENHUYSEN AU MINISTRE DE L'INTÉRIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LE TRAITEMENT DES DOSSIERS DE SINISTRÉS PAR LE FONDS DES CALAMITÉS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de afhandeling van schadedossiers door het Rampenfonds».

Het woord is aan mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen.

Mevrouw Van den Poel-Welkenhuysen (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, na de zware overstromingen in 1993 werden door de Regering maatregelen in het vooruitzicht gesteld om enerzijds de schade zo snel mogelijk te vergoeden en anderzijds naar een structurele oplossing te zoeken zodat dergelijke schadegevallen geregeld zouden worden via, of tenminste conform, de gangbare praktijken in de privé-verzekeringswereld.

Nu zich amper één jaar later opnieuw een zware overstroming voordoet, constateer ik dat, zowel de vooropgestelde spoedige afhandeling van de schadedossiers, als het zoeken naar een structurele oplossing, achterwege blijven.

Desbetreffend zou ik van de minister een antwoord willen vernemen op volgende vragen.

Ten eerste, welke concrete maatregelen stelt de Regering voor om de oude en de nieuwe schadedossiers binnen een redelijke termijn af te handelen?

Ten tweede worden hiervoor extra middelen, bijkomend personeel of externe deskundigen aangetrokken?

Ten derde, is het al dan niet wenselijk nu reeds voorschotten uit te betalen aan de ergst getroffen slachtoffers?

Ten vierde, wordt een gesprek met de verzekeringsmaatschappijen in het vooruitzicht gesteld tot — eventueel bijkomende — dekking bij dergelijke rampen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, voor de dossiers van 1993 en 1994 zal een specifiek systeem worden ingevoerd, waarbij niet noodzakelijk op de expertise moet worden gewacht om voorschotten toe te kennen. Personen die een tweede maal werden getroffen, kunnen voorschotten krijgen, ook al is er nog geen expertise geweest.

Verder wordt het aantal experts aanzienlijk verhoogd. Het is, zoals dat vroeger het geval was bij stormschade, ook nu mogelijk een beroep te doen op privé-experts. Deze maatregelen moeten het mogelijk maken de dossiers van 1993 en 1994 binnen een relatief korte termijn af te handelen.

Voor de nieuwe dossiers werd beslist de erkenning van de ramp 95 sneller af te handelen. Vroeger gebeurde dat na drie maand, nu zal dat na drie weken zijn. Aldus winnen we iets meer dan twee maanden. Bovendien wordt de termijn om dossiers in te dienen van zes maanden teruggebracht op drie maanden. De behandeling van een dossier kan dus op ongeveer vier maanden aanvatten waar dat vroeger negen maanden in beslag nam. Dit betekent dus een tijdswinst van vijf maanden.

Ten einde ons ervan te vergewissen of deze concrete maatregelen effectief resultaat hebben, zullen we op de maandelijkse vergaderingen van het college van gouverneurs de dossiers opvolgen. Via de *task force* en de interdepartementale werkgroep zal worden nagegaan of de doelstellingen worden gerealiseerd.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VAN DER WILDT AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN AMBTENARENZAKEN OVER «DE NIEUWE RECHTSONZEKERHEID OMTRENT HET ADMINISTRATIEF EN GELDELIJK STATUUT VAN GEMEENTE-SECRETARISSEN»

QUESTION ORALE DE MME VAN DER WILDT AU MINISTRE DE L'INTÉRIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LA NOUVELLE INSÉCURITÉ JURIDIQUE À PROPOS DU STATUT ADMINISTRATIF ET PÉCUNIAIRE DES SECRÉTAIRES COMMUNAUX»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van der Wildt aan de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de nieuwe rechtsonzekerheid omtrent het administratief en geldelijk statuut van gemeentesecretarissen».

Het woord is aan mevrouw Van der Wildt.

Mevrouw Van der Wildt (SP). — Mijnheer de Voorzitter, de wet van 30 juli 1994, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 26 augustus 1994, wijzigt artikel 28, paragraaf 1, van de gemeentewet met betrekking tot de minimum- en maximumbarema's van de wedde van de gemeentesecretarissen. Hiermee werd na jarenlange discussie een positief signaal gegeven voor de herwaardering van de functie van deze belangrijke gemeentelijke ambtenaar.

Bij omzendbrief van 21 september 1994 beperkt de Vlaamse minister Kelchtermans deze federale wettelijke bepalingen inzake loopbaan- en weddeschaal en wordt de toepassing ervan verbonden aan de goedkeuring van het nieuw administratief en geldelijk statuut van het gemeentepersoneel. Ondanks de publikatie van de wet van 30 juli 1994 in het *Belgisch Staatsblad*, bezorgt de beslissing van de Vlaamse Regering een grote groep van gemeentesecretarissen een gevoel van rechtsonzekerheid.

De gelijkschakeling van de wettelijke graad van secretaris met deze van ambtenaar van niveau A als verantwoording voor een loopbaanspreiding van drieëntwintig jaar, mist juridisch elke grond. De functie van gemeentesecretaris valt ook niet onder de toepassing van de reglementering met betrekking tot het nieuwe personeelsstatuut. Het dossier van de weddeaanpassing kan hieraan dus niet worden gekoppeld.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen hij, als federaal minister bevoegd voor deze materie, zal nemen om spoedig een einde te maken aan deze rechtsonzekerheid?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Vande Lanotte.

De heer Vande Lanotte, minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken. — Mijnheer de Voorzitter, de bezoldigingsregeling van de gemeentesecretarissen werd inderdaad gewijzigd door de wet van 30 juli 1994. De weddeschalen werden gemiddeld met ongeveer 10 pct. verhoogd. De vaststelling van de weddeschalen moet nochtans binnen de wettelijk vastgestelde minima en maxima vallen. Hetzelfde geldt voor de vaststelling van het aantal jaren waarop de weddeverhogingen betrekking hebben en van de periode waarover zij worden gespreid. De wet bepaalt dat deze verhogingen over niet meer dan 26 jaar en niet minder dan 15 jaar mogen lopen. Er wordt dus heel wat ruimte gelaten aan de gemeenten. De wetgever heeft ervoor gekozen de carrière niet echt wettelijk vast te leggen, maar enkel de grenzen te bepalen. Er is dus geen enkele dwingende reden waarom dit thans wel zou moeten gebeuren. Het Vlaams Gewest heeft via een omzendbrief de aanbeveling gegeven om binnen deze grenzen, maatregelen te nemen. De verhogingen worden gekoppeld aan een carrière van 23 jaar, dus niet ver onder het maximum van 26 jaar. Bovendien worden zij ook gekoppeld aan de weddeschaalherziening voor het overige gemeentepersoneel.

Ik kan niet ingrijpen omdat de wetgever te veel ruimte heeft gelaten aan de gemeenten. Ik kan enkel de wet uitvoeren. Het toezicht wordt aan de Gewesten overgelaten. Indien Kamer en Senaat van oordeel zijn dat deze herziening onmiddellijk moet worden gerealiseerd, moet de wet worden aangepast, waardoor

van de verhoging een recht wordt gemaakt. Aangezien het hier ging om een parlementair initiatief, zal het initiatief ook nu van het Parlement moeten komen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW VAN CLEUVENBERGEN AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «DE PLAATSELIJKE WERKGELEGENHEIDSAGENTSCHAPPEN»

QUESTION ORALE DE MME VAN CLEUVENBERGEN AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LES AGENCES LOCALES POUR L'EMPLOI»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Van Cleuvenbergen aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen».

Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, nu de gemeenteraden zijn geïnstalleerd, worden overal beslissingen overwogen of uitgevoerd in verband met de PWA's.

Graag vernam ik de mening van de minister aangaande enkele knelpunten.

Ten eerste, is het zinvol dat een PWA een bijkomende ongevalverzekering afsluit voor werkzoekenden? Naar verluidt zou de verzekeringsuitkering onvoldoende zijn en in sommige gevallen lager liggen dan een werkloosheidsuitkering.

Ten tweede, werd er reeds een afspraak gemaakt met betrekking tot het te betalen uurloon in de fruit- en landbouwsector?

Ten derde, welke interpretatie wordt gegeven aan de notie van de proportionaliteit voor de samenstelling van de raad van bestuur?

Ten vierde, wordt er geen regeling uitgewerkt om de ARAB-reglementering voor dienstbetoon en huispersoneel aan te passen? Allicht zullen zeer veel PWA's onder deze regeling vallen.

Ten vijfde, zijn alle uitvoeringsbesluiten in verband met de PWA's nu genomen?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Mijnheer de Voorzitter, bij wijze van inleiding zal ik de actuele toestand van de PWA's schetsen. Op 1 februari 1995 hadden reeds 470 gemeenten een principe-beslissing genomen tot oprichten of transformatie van een PWA. Dit is op een totaal van 589 gemeenten ongeveer 80 pct. Op dezelfde datum pasten reeds 202 PWA's het nieuwe regime toe, dit wil zeggen dat zij ook PWA-cheques gebruikten. Op 8 februari, dus ongeveer een maand na de invoering van het gebruik van PWA-cheques, waren reeds 236 670 PWA-cheques aan de gebruikers afgeleverd. Het systeem kent dus eigenlijk een vlotte start en ik krijg ook vrij veel positieve reacties.

Ik zal nu op de precieze vragen antwoorden. Voor de arbeidsongevallenverzekering hebben wij in het nieuwe regime de regels overgenomen die voor het oude PWA-systeem golden. Dit betekent een dekking die analoog is aan deze voor werknemers met een arbeidscontract. Op het punt van het referteloon voor de berekening van de vergoedingen werd het systeem echter verbeterd. In geval van tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt de werkloosheidsuitkering verhoogd met 17 pct., daar men rekent met 365 in de plaats van 312 dagen. In geval van blijvende arbeidsongeschiktheid is het referteloon het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, wat in elk geval hoger ligt dan de werkloosheidsvergoeding. In beide gevallen is het bedrag dus hoger dan de werkloosheidsuitkering.

Het klopt dat de reglementering bepaalt dat het uurloon voor de land- en tuinbouwsector jaarlijks kan vastgesteld worden door de minister van Tewerkstelling en Arbeid na advies van het betrokken paritair comité en binnen de marge van 200 tot 250 frank. Ik heb het paritair comité gevraagd voor 1995 zo snel mogelijk advies te verlenen, maar ik heb dit advies nog niet gekregen. Ter informatie kan ik u zeggen dat in akkoord met het paritair comité het uurloon in 1994 werd vastgesteld op 220 frank. Dit was het gewone uurloon, nog voor de PWA's.

De proportionaliteit in de beheersorganen van de PWA's betekent dat deze zo moeten samengesteld zijn dat zij de meerderheid en minderheid van de gemeenteraad weerspiegelen. Het aantal leden van de raad van bestuur van een PWA, die worden aangewezen door de gemeenteraad, wordt bij wet beperkt tot 12. Dit betekent dat niet alle partijen in de raad van bestuur vertegenwoordigd kunnen zijn. In de wet zijn geen precieze regels ingeschreven om deze proportionaliteit te berekenen. De percentages van meerderheid en minderheid moeten gewoon terug te vinden zijn in de samenstelling van de raad van bestuur, maar niet alle partijen moeten erin vertegenwoordigd zijn. Sommige gemeenten gebruiken voor deze berekening het systeem-D'hondt, dat eveneens gebruikt wordt voor de samenstelling van de gemeenteraad, maar dat is niet verplicht.

Tijdens de uitoefening van de activiteiten is de werkloze beschermd door de gewone beschermingswetten: arbeidsduur, zondagsrust, nachtarbeid, veiligheid en gezondheid, het ARAB. Werklozen met activiteiten in het kader van een PWA vallen in principe onder het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming.

Op de laatste vraag kan ik bevestigend antwoorden. Alle uitvoeringsbesluiten die noodzakelijk zijn om de werking van de PWA's mogelijk te maken, zijn inderdaad genomen. Het is mijn bedoeling het systeem van de PWA's op de voet te volgen. Ik krijg ongeveer alle dagen een overzicht van de nieuw opgerichte PWA's, het aantal verkochte cheques, enzovoort. Indien wordt vastgesteld dat het systeem kan worden verbeterd of dat aanpassingen noodzakelijk zijn, zal ik niet nalaten de reglementering te vervolledigen.

Ik geef een voorbeeld. In sommige gemeenten zijn er niet veel langdurig werklozen, dit wil zeggen personen die meer dan drie jaar werkloos zijn. Ik sluit niet uit dat wij na bepaalde tijd zullen beslissen dat in bepaalde omstandigheden personen die twee jaar werkloos zijn, in aanmerking komen voor een aanbieding van het PWA. Nu is het echter nog te vroeg om de regeling aan te passen. De PWA's moeten ten minste in gang geschooten zijn. Pas na bepaalde tijd zullen wij zicht hebben op de vragen van de gebruikers en op de resultaten.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Van Cleuvenbergen voor een repliek.

Mevrouw Van Cleuvenbergen (CVP). — Mevrouw de minister, het advies aangaande het uurloon in de fruitsector moet er dringend komen, anders gaan daar binnenkort problemen rijzen.

Het voorbeeld dat u gaf over het soepel inspelen op de plaatselijke problemen, is zeer relevant. Dit sluit aan bij de afspraken die we hierover trouwens in de commissie voor de Sociale Zaken maakten. Wanneer dergelijke problemen rijzen, kunnen de gemeenten dus best contact met u opnemen, zodat u hierop vlug kan ingaan.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Smet.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Ik heb geruime tijd geleden het advies gevraagd van het paritair comité en aangedrongen op een spoedig antwoord. Ik weet niet wat er misloopt.

Het is inderdaad interessant reacties van de gemeenten te krijgen. Wij kunnen dan het systeem uitgaand van de problemen in de gemeenten evalueren en aanpassen.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

CONSEIL INTERPARLEMENTAIRE CONSULTATIF
DE BENELUXRAADGEVENDE INTERPARLEMENTAIRE
BENELUXRAAD

M. le Président. — La modification suivante est proposée dans la composition de la délégation du Sénat au Conseil interparlementaire consultatif de Benelux:

Membre suppléant: M. Hofman, en remplacement de M. Henneuse.

De volgende wijziging wordt voorgesteld in de samenstelling van de senaatsafvaardiging bij de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad:

Plaatsvervangend lid: de heer Hofman, ter vervanging van de heer Henneuse.

Pas d'opposition?

Geen bezwaar?

Je proclame donc M. Hofman membre suppléant du Conseil interparlementaire consultatif de Benelux.

Dan verklaar ik de heer Hofman verkozen tot plaatsvervangend lid van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad.

Il sera donné connaissance de cette désignation au président dudit conseil.

Van deze benoeming zal kennis worden gegeven aan de voorzitter van bedoelde raad.

ORDRE DES TRAVAUX

REGLING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, la commission du Travail parlementaire vous propose pour la semaine prochaine l'ordre du jour suivant.

Mercredi 15 février 1995 à 14 heures.

1. Projet de loi modifiant les articles 104 et 110 du Code des impôts sur les revenus 1992.

2. Proposition de loi visant à stimuler les investissements et les exportations en vue de créer de nouveaux emplois.

3. Projet de loi modifiant l'article 62 des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968, en vue d'autoriser explicitement l'utilisation d'appareils de détection des infractions au Code de la route fonctionnant sans la présence d'agents qualifiés.

4. Projet de loi portant neuvième ajustement du budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur ».

5. Projet de loi ajustant le budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1994 — Section « 14 — Affaires étrangères et Commerce extérieur ».

6. Projet de loi modifiant les dispositions actuelles dans les domaines pénal et disciplinaire ainsi que les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962.

Jeudi 16 février 1995, le matin à 10 heures.

1. Projet de loi portant approbation de l'accord de coopération portant création d'un comité consultatif de bioéthique, conclu à Bruxelles, le 15 janvier 1993, entre l'État, la Communauté flamande, la Communauté française, la Communauté germanophone et la Commission communautaire commune.

2. Interpellations:

a) De M. Monfils au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « l'attitude qu'adoptera le Gouvernement fédéral à l'égard de la convention de bioéthique qui vient d'être votée par le Conseil de l'Europe »;

b) De M. Cuyvers au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « le point

de vue de la Belgique dans les débats sur la convention en matière de bioéthique et sur les trois protocoles y annexés du Conseil de l'Europe »;

c) De M. Vaes au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « sa prise de position relative au Gouvernement des juges à l'occasion de la suspension de l'arrêté du Gouvernement wallon réglant l'ouverture de la tenderie ».

L'après-midi à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions.

2. Questions orales.

À partir de 16 heures: votes nominatifs.

3. Interpellations:

a) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'avenir de la médecine hospitalière dans notre pays »;

b) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « le projet d'élections sociales chez les médecins »;

c) De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « l'instauration d'un numerus clausus pour les dispensateurs de soins ».

Dames en heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor.

Woensdag 15 februari 1995 om 14 uur.

1. Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 104 en 110 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

2. Voorstel van wet strekkende tot nieuwe werkgelegenheid door bijkomende investeringen en bijkomende uitvoer.

3. Ontwerp van wet tot wijziging van artikel 62 van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, en houdende expliciete erkenning van onbemande toestellen voor de controle van verkeersovertredingen.

4. Ontwerp van wet houdende negende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993 — Sectie « 14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel ».

5. Ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1994 — Sectie « 14 — Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel ».

6. Ontwerp van wet houdende wijziging van de bestaande bepalingen op strafrechtelijk en tuchtrechtelijk gebied alsmede van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962.

Donderdag 16 februari 1995, 's ochtends om 10 uur.

1. Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord houdende oprichting van een raadgevend comité voor bio-ethiek, gesloten te Brussel op 15 januari 1993 tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

2. Interpellaties:

a) Van de heer Monfils tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « het standpunt dat de federale Regering zal innemen ten opzichte van het verdrag inzake bio-ethiek, dat onlangs door de Raad van Europa is aangenomen »;

b) Van de heer Cuyvers tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de Belgische standpunten in de discussie rond het verdrag inzake bio-ethiek en de bijhorende drie protocollen van de Raad van Europa »;

c) Van de heer Vaes tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « zijn uitspraken omtrent 'le gouvernement des juges' naar aanleiding van de schorsing van het besluit van de Waalse Regering betreffende de opening van de vogeljacht ».

's Namiddags om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.

2. Mondelinge vragen.

Vanaf 16 uur: stemmingen.

3. Interpellaties:

a) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de toekomst van de ziekenhuis-geneeskunde in ons land»;

b) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over «de geplande sociale verkiezingen bij de artsen»;

c) Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over «het afremmen van het aantal zorgenverstrekkers».

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux?
(Assentiment.)

Dan is hiertoe besloten.

Il en est ainsi décidé.

PROJET DE LOI INSÉRANT UN ARTICLE 380QUINQUIES
DANS LE CODE PÉNAL ET ABROGEANT L'ARTI-
CLE 380QUATER, ALINÉA 2, DU MÊME CODE

Votes réservés

Vote sur l'ensemble

ONTWERP VAN WET TOT INVOEGING IN HET
STRAFWETBOEK VAN EEN ARTIKEL 380QUINQUIES
EN TOT OPHEFFING VAN ARTIKEL 380QUATER,
TWEDE LID, VAN HETZELFDE WETBOEK

Aangehouden stemmingen

Stemming over het geheel

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons procé-
der maintenant au vote sur l'amendement et l'article réservés du
projet de loi insérant un article 380quinquies dans le Code pénal et
abrogeant l'article 380quater, alinéa 2, du même code.

Wij moeten thans stemmen over het aangehouden amendement
en over het aangehouden artikel van het ontwerp van wet tot
invoeging in het Strafwetboek van een artikel 380quinquies en tot
opheffing van artikel 380quater, tweede lid, van hetzelfde
wetboek.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amén-
dement déposé par Mme Herzet à l'article premier.

We stemmen eerst over het amendement van mevrouw Herzet
bij artikel één.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

153 membres sont présents.

153 leden zijn aanwezig.

91 votent non.

91 stemmen neen.

38 votent oui.

38 stemmen ja.

24 s'abstiennent.

24 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Bartholomeeussen, Beerden, Belot, Boesmans, Borre-
mans, Mme Cahay-André, MM. Cannaerts, Cardoen, Coenraets,
Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Debrus, De-

ghilage, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De
Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, De Wulf,
Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier,
Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Grosjean, Guillaume,
Happart, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lalle-
mand, Larcier, Leclercq, Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy,
Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot,
Matthijs, Mme Maximus, MM. Maystadt, Minne, Moens,
Pataer, Péciaux, Pinoie, Poulain, Poulet, Quintelier, Scharff,
Seeuws, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen,
Taminiaux, Timmermans, Mmes Tyberghien-Vandenbussche,
Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenberghé,
Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Vanlerber-
ghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van
Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Vermassen,
Verschuere, Weyts et Wintgens.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Barzin, Bosman, Bouchat, Buchmann, Buelens, Capoen,
Mme Cornet d'Elzius, MM. De Backer, De Croo, De Grauwe, De
Grave, Désir, Desmedt, D'hondt, Eeman, Mme Gijsbrechts-
Horkmans, MM. Goossens, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa,
Lahaye, Laverge, Mme Leduc, M. Loones, Mme Mayence-
Goossens, MM. Pede, Raes, Van Aparen, Van Belle, Mme Van
den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Walleghe,
van Weddingen, Verlinden, Vermeiren, Verreycken, Wierinckx et
Mouton.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Appeltans, Baise, Mme Bauwen, MM. Benker, Bougard,
Mme Buyle, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De
Boeck, Dierickx, Dufour, Jonckheer, Liesenborghs, Lozie, Maer-
tens, Mme Maes, MM. Meesters, Schiltz, Snappe, Tavernier,
Truyen, Vaes et Van Hooland.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article premier.

Ik breng artikel één in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthou-
den, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître
les motifs de leur abstention.

De heer Schiltz (VU). — Mijnheer de Voorzitter, ik ben afge-
sproken met mevrouw Detiège. Dit geldt ook voor de volgende
stemmingen.

M. le Président. — Les autres articles du projet de loi ayant déjà
été adoptés, nous allons procéder immédiatement au vote sur
l'ensemble.

De andere artikelen werden reeds vroeger aangenomen. Wij
stemmen onmiddellijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden
overgezonden.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

MM. Appeltans, Baise, Bartholomeeussen, Barzin, Mme Bauwen, MM. Beerden, Belot, Benker, Boesmans, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Cannaearts, Capoen, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, Debrus, De Croo, Deghilage, De Grauwe, De Grave, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, De Wulf, D'hondt, Diegenant, Dierickx, Dighneef, Di Rupo, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Hatry, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Meesters, Minne, Moens, Pataer, Péciaux, Pede, Pinoie, Poullain, Quintelier, Raes, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Truyen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Mme Verhoeven, MM. Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Mouton.

PROPOSITION DE RÉSOLUTION RELATIVE À LA LUTTE CONTRE LE RACISME, LA XÉNOPHOBIE, L'ANTISÉMITISME ET L'INTOLÉRANCE

Vote

VOORSTEL VAN RESOLUTIE INZAKE DE STRIJD TEGEN RACISME, XENOFOBIE, ANTISEMITISME EN ONVERDRAAGZAAMHEID

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de résolution relative à la lutte contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'intolérance.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het voorstel van resolutie inzake de strijd tegen racisme, xenofobie, antisemitisme en onverdraagzaamheid.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de la proposition de résolution.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het voorstel van resolutie in zijn geheel.

150 membres sont présents.

150 leden zijn aanwezig.

145 votent oui.

145 stemmen ja.

5 votent non.

5 stemmen neen.

En conséquence, la résolution est adoptée.

Derhalve is de resolutie aangenomen.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Appeltans, Baise, Bartholomeeussen, Barzin, Mme Bauwen, MM. Belot, Benker, Boesmans, Borremans, Bouchat, Bougard, Buchmann, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Cannaearts, Capoen, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, Debrus, De Croo, Deghilage, De Grauwe, De Grave, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, De Wulf, D'hondt, Diegenant, Dierickx, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Hatry, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Meesters, Minne, Moens, Pataer, Péciaux, Pede, Pinoie, Poullain, Poullier, Quintelier, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Truyen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, M. Vandenbergh, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Mme Verhoeven, MM. Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Mouton.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Bosman, Buelens, Raes, Van Wallegghem et Verreycken.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 74/2 DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS ET Y INSÉRANT UN ARTICLE 74/4BIS NOUVEAU

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET ARTIKEL 74/2 VAN EN TOT INVVOEGING VAN EEN NIEUW ARTIKEL 74/4BIS IN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant l'article 74/2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et y insérant un article 74/4bis nouveau.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van het artikel 74/2 van en tot invoeging van een nieuw artikel 74/4bis in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

130 votent oui.

130 stemmen ja.

24 s'abstiennent.

24 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Appeltans, Bartholomeeussen, Barzin, Beerden, Belot, Boesmans, Borremans, Bouchat, Buchmann, Mme Cahay-André, MM. Cannaearts, Capoen, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Daerden, De Backer, Debrus, De Croo, Deghilage, De Grauwe, De Grave, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, De Wulf, D'hondt, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Hatry, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lahaye, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, M. Loones, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Minne, Moens, Pataer, Péciaux, Pede, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Scharff, Schiltz, Seeuws, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Truyen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, van Weddingen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Mouton.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

M. Baise, Mme Bauwen, MM. Benker, Bosman, Bougard, Buelens, Mme Buyle, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, Dierickx, Dufour, Jonckheer, Liesenborghs, Lozie, Maertens, Meesters, Raes, Snappe, Tavernier, Vaes, Van Wallegghem et Verreycken.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 24 JUILLET 1921 RELATIVE À LA DÉPOSSESSION INVOLONTAIRE DES TITRES AU PORTEUR

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 24 JULI 1921 OP DE ONGEWILDE BUITENBEZIT- STELLING VAN DE TITELS AAN TOONDER

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la loi du 24 juillet 1921 relative à la dépossession involontaire des titres au porteur.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 24 juli 1921 op de ongewilde buitenbezitstelling van de titels aan toonder.

Le vote commence.

De stemming begint.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1994-1995
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1994-1995

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote:

Aan de stemming hebben deelgenomen:

MM. Appeltans, Baise, Bartholomeeussen, Barzin, Mme Bauwen, MM. Beerden, Belot, Benker, Boesmans, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Cannaearts, Capoen, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Crucke, Cuyvers, Daerden, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, Debrus, De Croo, Deghilage, De Grauwe, De Grave, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, De Wulf, D'hondt, Diegenant, Dierickx, Dighneef, Di Rupo, Dufour, Eeman, Erdman, Evrard, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Grosjean, Guillaume, Happart, Hatry, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Laverge, Leclercq, Mme Leduc, MM. Lefevre, Lenfant, Lenssens, Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, M. Loones, Lozie, Maertens, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mmes Maximus, Mayence-Goossens, MM. Maystadt, Meesters, Minne, Moens, Pataer, Péciaux, Pede, Pinoie, Poulain, Pouillet, Quintelier, Raes, Scharff, Schiltz, Seeuws, Snappe, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Timmermans, Tobback, Truyen, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vaes, Van Aperen, Van Belle, Mme Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, M. Vandermeulen, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wallegghem, Van Wambeke, van Weddingen, Mme Verhoeven, MM. Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wierinckx, Wintgens et Mouton.

PROJET DE LOI RELATIVE AU RÉGIME D'ACCISE DES BOISSONS NON ALCOOLISÉES

Vote

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET ACCIJNSSTELSEL VAN ALCOHOLVRIJE DRANKEN

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relative au régime d'accise des boissons non alcoolisées.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken.

La parole est à M. Hatry pour une explication de vote.

M. Hatry (PRL). — Monsieur le Président, l'explication de vote que je vais fournir vaut à la fois pour le projet de loi relative au régime d'accise des boissons rafraîchissantes, et pour le projet de loi relative au régime de l'accise du café.

Vous ne serez pas étonnés que nous ne votions pas ces deux projets de loi. Même si leur portée est purement administrative, ils sont en effet le reflet d'une rage taxatoire que nous condamnons.

Nous nous opposons tout particulièrement au vote du projet de loi relative au régime d'accise du café. En effet, depuis des années, le monde politique de notre pays et celui de l'Europe tout entière proposent des mesures afin d'aider les pays en voie de développement, annoncent qu'ils feront et donneront encore plus.

Le problème du café est tout à fait simple. Cette denrée n'est en effet produite que par les pays en voie de développement. Il n'existe aucune concurrence avec des produits provenant des pays tempérés.

Par conséquent, si la Belgique souhaite tenir ses promesses, elle doit supprimer ces accises. Dans les années 70, la Communauté européenne avait d'ailleurs déposé un projet de directive visant à supprimer notamment l'accise sur le café, mais aussi sur les boissons non alcoolisées, sur le sucre, sur le sel, etc.

Or, à l'image de sépulcres blanchis de l'Évangile, les engagements ne sont absolument pas respectés. Le maintien des accises sur le café et leur relèvement sont allégrement votés, cette décision faisant fi de la possibilité, pour ces pays, de relever leurs prix à la consommation.

Nous voterons donc contre le projet de loi relative au régime d'accise du café et nous nous abstiendrons lors du vote du projet de loi relative au régime d'accise des boissons non alcoolisées. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo voor een stemverklaring.

De heer De Croo (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, dit standpunt vertolkt door een goede liberaal, is ook het onze.

M. le Président. — Nous passons au vote.

Wij gaan over tot de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

155 membres sont présents.

155 leden zijn aanwezig.

93 votent oui.

93 stemmen ja.

62 s'abstiennent.

62 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Bartholomeeussen, Beerden, Belot, Boesmans, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cannaerts, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Debrus, Deghilage, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, De Wulf, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Happart, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lefevre, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mme Maximus, MM. Maystadt, Minne, Moens, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Poullier, Quintelier, Scharff, Seeuws, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaverbeke, Vanlerberghe, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Vermassen, Verschuere, Weyts, Wintgens et Mouton.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Appeltans, Baise, Barzin, Mme Bauwen, MM. Benker, Bosman, Bougard, Buchmann, Buelens, Mme Buyle, M. Capoen, Mme Cornet d'Elzius, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, De Croo, De Grauwe, De Grave, Désir, Desmedt, D'hondt, Dierickx, Dufour, Eeman, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Maertens, Mmes Maes, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Monfils, Pede, Raes, Schiltz, Snappe, Tavernier, Truyen, Vaes, Van Aperen, Van Belle, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Hooland, Van Walleghe, van Weddingen, Verlinden, Vermeiren, Verreycken et Wierinckx.

PROJET DE LOI RELATIVE AU RÉGIME D'ACCISE DU CAFÉ

Vote

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET ACCIJNSSTELSEL VAN KOFFIE

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relative au régime d'accise du café.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet betreffende het accijnsstelsel van koffie.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

154 membres sont présents.

154 leden zijn aanwezig.

93 votent oui.

93 stemmen ja.

47 votent non.

47 stemmen neen.

14 s'abstiennent.

14 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Bartholomeeussen, Beerden, Belot, Boesmans, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cannaerts, Cardoen, Coenraets, Cooreman, Mme Creyf, MM. Crucke, Daerden, Debrus, Deghilage, Mmes Delannoy, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, Deprez, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, De Wulf, Diegenant, Dighneef, Di Rupo, Erdman, Evrard, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Gevenois, Grosjean, Guillaume, Happart, Hofman, Hotyat, L. Kelchtermans, Kenzeler, Lallemand, Larcier, Leclercq, Lefevre, Lenssens, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Mahoux, Mairesse, Martens, Mathot, Matthijs, Mme Maximus, MM. Maystadt, Minne, Moens, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Poulain, Poullier, Quintelier, Scharff, Seeuws, Stroobant, Suykerbuyk, Mme Swinnen, MM. Swinnen, Taminiaux, Timmermans, Tobback, Mmes Tyberghien-Vandenbussche, Van Cleuvenbergen, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Van Erps, Vanhaver-

beke, Vanmoerkerke, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Vermassen, Verschueren, Weyts, Wintgens et Mouton.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Appeltans, Baise, Barzin, Bougard, Buchmann, Capoen, Mme Cornet d'Elzjus, M. Daras, Mme Dardenne, MM. De Backer, De Boeck, De Croo, De Grauwe, De Grave, Désir, Desmedt, D'hondt, Dierickx, Eeman, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goossens, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer, Lahaye, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Mmes Maes, Mayence-Goossens, MM. Meesters, Monfils, Pede, Snappe, Truyen, Van Aperen, Van Belle, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Vandermeulen, Van Hooland, van Weddingen, Verlinden, Vermeiren et Wierinckx.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

Mme Bauwen, MM. Benker, Bosman, Buelens, Mme Buyle, MM. Cuyvers, Dufour, Maertens, Raes, Schiltz, Tavernier, Vaes, Van Walleggem et Verreycken.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERMEIREN TOT DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER «HET INSTELLEN VAN EEN BTW-HEFFING BIJ DE VERHURING VAN GARAGES»

INTERPELLATION DE M. VERMEIREN AU MINISTRE DES FINANCES SUR «L'INSTAURATION D'UNE TVA SUR LA LOCATION DE GARAGES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Vermeiren tot de minister van Financiën over «het instellen van een BTW-heffing bij de verhuring van garages».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Vermeiren (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, sedert 1 oktober van vorig jaar wordt door de BTW-administratie aan de eigenaars van garageboxen en verplichting opgelegd BTW aan te rekenen. In de vroeger geldende wetgeving dienden alleen de exploitanten van garageboxen de huurders BTW aan te rekenen. Nu worden ook de eigenaars van enkele garageboxen, die voorheen niet als exploitanten werden beschouwd, BTW-plichtig.

Door deze beslissing worden zeer veel eigenaars van garageboxen plots geconfronteerd met de wetgeving inzake de BTW. Dit stelt een hele reeks kleine en minder kleine eigenaars voor bijna onoverkomelijke problemen, terwijl de BTW-administratie opgezadeld wordt met een massa bijkomend werk zonder dat men enig idee heeft van de netto-opbrengst voor de Schatkist.

Niet helemaal onterecht wordt in een editoriaal van het Algemeen Eigenaarsyndikaat aangestipt dat een administratie, die inzake organisatie een zekere reputatie had opgebouwd, deze nu dreigt te verliezen.

De nieuwe regeling bepaalt inderdaad dat bij een huuropbrengst van minder dan 225 000 frank, kleine eigenaars kunnen opteren voor de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen. Zij vallen dan onder het vereenvoudigd systeem en moeten bijgevolg geen BTW aanrekenen, maar zij zullen toch onderworpen worden aan een hoop administratieve rompslomp. Zij zullen een BTW-nummer moeten aanvragen, aangifte moeten doen van het begin van hun werkzaamheden, er een vereenvoudigde boekhouding op nahouden en jaarlijks een listing van hun huurder of huurders, in zoverre deze BTW-plichtig zijn, moeten opsturen.

Het lijkt erop alsof op het departement van Financiën de toepassing van de wetgeving alleen vanuit een theoretisch standpunt wordt bekeken. Geen wonder dat er voortdurend wijzigingen dienen te worden aangebracht aan de wetgeving en dat zelfs ambtenaren uit de fiscale administratie er hun beklag over maken dat zij het tempo van die wijzigingen niet meer aankunnen. Het is zeker niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid van de

Belgen wanneer bij de toepassing van de wetgeving ambtenaren naargelang van het district, hun eigen interpretatie geven van de wetgeving.

Wat gebeurt er wanneer een eigenaar van vijf appartementen en vijf eraan verbonden garages vaststelt dat een van zijn huurders zijn garage doorverhuurt aan een geboortewie is er dan BTW-plichtig, de huurder die zijn garage zelf niet gebruikt en doorverhuurt, of de eigenaar? Het wordt een echte kluit voor advocaten en vrederechters.

Hoe moet de BTW worden doorgerekend? Hoe zal de BTW-administratie de controle uitoefenen? Hoe zal deze administratie kunnen controleren of de garage alleen of samen met de woning wordt verhuurd?

Wat was de bedoeling van deze maatregel? Moeten er meer inkomsten naar de Schatkist vloeien?

Blijkbaar beroept Financiën zich op de zesde richtlijn van de Europese Unie die bepaalt dat als dienst wordt beschouwd, «elke handeling die geen levering van een goed is». Artikel 18 van het BTW-Wetboek herhaalt het principe dat als een dienst wordt beschouwd, «elke handeling die geen levering van een goed is in de zin van het wetboek». Het bepaalt voorts dat als een dienst onder meer wordt beschouwd, «de uitvoering van een contract dat tot voorwerp heeft ... 8° — de terbeschikkingstelling van stalling voor rijtuigen».

Artikel 44, paragraaf 3, 2°, van het BTW-Wetboek bepaalt als algemene regel dat van de belasting zijn vrijgesteld de verpachting, de verhuring en de overdracht van huur vanuit hun aard onroerende goederen.

Artikel 13 van de zesde BTW-richtlijn geeft een opsomming van de vrijstellingen en vormt aldus de basis van artikel 44 van ons BTW-Wetboek. Artikel 13, B, van deze richtlijn bepaalt dat onderminderd andere communautaire bepalingen, de lidstaten vrijstelling kunnen verlenen onder de voorwaarden die zij vaststellen om een juiste en eenvoudige toepassing van de betreffende vrijstellingen te verzekeren en alle fraude, ontwijking en misbruik te voorkomen.

Onder B, b), 3, ressorteert de verhuur van parkeerterrein voor voertuigen. Op basis van deze bepaling zou inderdaad kunnen worden besloten dat de verhuur van leegstaande woningen moet worden vrijgesteld van BTW. Nochtans bepaalt artikel 13, C, van dezelfde richtlijn dat de lidstaten aan de belastingplichtigen het recht kunnen verlenen om voor belastingheffing te kiezen in geval van A, a), verhuur en verpachting van onroerende goederen. De lidstaten kunnen de omvang van dit keuzerecht beperken.

Artikel 13, C, van de zesde richtlijn geeft de lidstaten de mogelijkheid de belastingplichtigen te laten opteren voor BTW-heffing in geval van verhuring van een onroerend goed. De lidstaten zijn echter niet bij machte om een BTW-heffing op te leggen aan deze belastingplichtigen ingevolge de bepalingen van artikel 13, B, van de zesde BTW-richtlijn.

Gelieve mij te verontschuldigen voor deze wat technische uitleg. Wij begrijpen niet waarom de Regering nog geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid geboden door artikel 13, C, om een optie in te voeren inzake BTW-heffing en integendeel beslist heeft deze ambtshalve op te leggen aan alle eigenaars zonder onderscheid.

Misschien was de enige betrachting van de minister nieuwe inkomstenbronnen aan te boren. Misschien heeft hij twijfels over de betekenis van de Europese BTW-richtlijnen en heeft hij daarom maar besloten de optiemogelijkheid uit te schakelen.

Van een vereenvoudiging is al lang geen sprake meer. Om de Europese richtlijnen te begrijpen moet men reeds zeer beslagen zijn in het doornemen van dit soort teksten. De Belgische wetgeving spant echter de kroon.

Wat vooral stoort is dat de beslissing tot toepassing van de BTW op de garageboxen enkel is verschenen in het periodiek informatieblad van de BTW-administratie. Alle burgers zijn verondersteld de wetten te kennen en dus iedere dag het *Belgisch Staatsblad* door te nemen. Moeten zij zich nu ook nog abonneren op alle tijdschriften gepubliceerd door het ministerie van Financiën met de bedoeling zijn personeel in staat te stellen de wetgeving toe te passen? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cannaerts.

De heer Cannaerts (CVP). — Mijnheer de Voorzitter, in aansluiting bij de uiteenzetting van de heer Vermeiren wil ik hier enkele van de talrijke vragen toelichten die de onderwerping van de verhuring van autostaanplaatsen, garageboxen en garages aan het BTW-regime oproept.

Ik ben van mening dat hier een precedent gecreëerd wordt waardoor een particulier, die een onroerend goed als een privaat patrimonium beheert, een activiteit die dus totaal in de privé-sfeer thuishoort, door de BTW-administratie als een BTW-plichtige, in feite dus als een handelaar, wordt beschouwd. De Europese richtlijn van 1977 bestempelt immers als « economische activiteit » de « exploitatie van een lichamelijke zaak », *un bien corporel*, om er duurzame opbrengsten uit te verkrijgen. Dit doet onmiddellijk meerdere vragen rijzen. Is er ook een inschrijving in het handelsregister nodig? Valt de belastingplichtige in zijn contractuele verhoudingen onder de toepassing van het handelsrecht? Kan hij bijvoorbeeld in faling gaan zoals elke gewone handelaar? Dit is een erg gevaarlijke benadering waardoor het economisch verkeer in ons land wegen kan inslaan die wij helemaal niet hebben gewild.

Een tweede opmerking betreft de administratieve rompslomp. Het nieuwe systeem, zoals het nu in voege is getreden, vraagt een totaal nieuwe administratieve aanpak, vaak door personen die nog geen enkele ervaring hebben met de BTW-problematiek. Vele onderworpenen zullen worden vrijgesteld van aangifteplicht omdat zij de jaaromzet van 225 000 Belgische frank niet overschrijden. Toch blijven zij « belastingplichtige » en zal er voor elk van hen een BTW-registratie in orde moeten worden gebracht. De naar mijn mening goed functionerende controlekantoren van de BTW zullen een pak meer administratief werk krijgen, waardoor het belangrijke werk, de controle zelf, op de achtergrond dreigt te geraken.

Ook de toepassing van de wet zal voor heel wat controleproblemen zorgen. Hoe kan men bepalen of een garage al dan niet samen met een flat wordt verhuurd? Wat gebeurt er met garages die louter als bergplaats dienen voor een plezierboot of voor huisraad? Uit de circulaire blijkt immers dat alleen de verhuur van garages dienstig voor « de terbeschikkingstelling van stallings voor rijtuigen » wordt gevisieerd. Ook de fiscale en boekhoudkundige opvolging en rapportering voor degenen die wel aan de aangifteplicht onderworpen zijn, wordt erg moeilijk. Als BTW-onderworpenen moeten zij tenminste een vereenvoudigde boekhouding voeren.

Voor de BTW-administratie zullen er heel wat problemen naar boven komen. Ik denk bijvoorbeeld aan het uitsplitsen van de administratie voor garages die bij appartementen horen enerzijds en garages die afzonderlijk worden verhuurd anderzijds. In appartementsgebouwen komen de twee situaties zeer vaak voor. Voor de eerste categorie zullen de bewoners-huurders geen verhoging van de verhuurprijs krijgen, voor de tweede komt er plots 20,5 pct. BTW bij. De BTW betaald op de oprichtings- of onderhoudskosten, moet eveneens per garage uitgesplitst worden, vermits de aftrekbaarheid van die kosten per categorie verschilt.

Ik durf er gewoon niet aan denken wat er gebeurt wanneer één of meerdere garages binnen een periode van tien jaar een ander statuut krijgen, bijvoorbeeld wanneer een garage op een bepaald ogenblik niet meer apart, maar wel samen met een appartement wordt verhuurd. Op dat ogenblik moet de tienjarige herziening van de BTW worden doorgevoerd, waardoor een deel van de BTW op de nieuwbouw die oorspronkelijk niet werd afgetrokken, zal moeten worden teruggestort.

Tenslotte wijs ik op een specifieke problematiek voor de vele immobiliënondernemingen die momenteel geen enkele activiteit verrichten die onderworpen is aan de BTW, bijvoorbeeld wanneer zij zich uitsluitend met huur- en kooptransacties van onroerende goederen bezighouden. Indien zij daarnaast nog een beperkte verhuuractiviteit van garages ontplooiën, kunnen zij niet genieten van de vrijstelling van aangifte, omdat hun totale omzet groter is dan 225 000 Belgische frank, ook als de verhuring van de garages een heel stuk minder zou opbrengen. Terzelfder tijd worden zij dan misschien « gemengd belastingplichtige », met alle gevolgen vanden inzake het vaststellen van het verhoudingsgetal of het werkelijke gebruik.

Bij dit alles rijst de vraag of de meeropbrengsten die deze maatregel voor de Schatkist zal opbrengen, niet volledig zal worden opgeslorpt door de kostprijs van de verhoogde administratieve taken van de BTW-diensten en door de minder-opbrengsten voortvloeiend uit verzwakkende controleverrichtingen.

De recente maatregel heeft in vele gevallen ook gezorgd voor een stijging van de huurprijzen van garages, en wel met 20,5 pct. In sommige gevallen zal de verhuurder deze uitgave voor zijn rekening nemen, waardoor het rendement op zijn belegging een flinke deuk krijgt. In de meeste gevallen echter zal de huurprijs gewoon met 20,5 pct. stijgen en ik vraag mij af of een dergelijke prijsstijging kan worden getolereerd door het ministerie van Economische Zaken.

Tenslotte merk ik nog op dat wij de zesde Europese richtlijn van 17 mei 1977 wel volgen in een materie die voor de overheidsfinanciën een positief gevolg kan hebben, maar anderzijds wacht de onroerend-goedsector al een hele tijd op het onderwerpen van de verhuring van handelszaken aan de BTW, wat toch ook door deze zesde Europese richtlijn wordt opgelegd.

Het is trouwens de vraag of de belastingplichtige in het algemeen kader van de onroerend-goedsector gediend is met deze erg partiële oplossing. Er blijven immers nog heel wat nevenactiviteiten die meer duidelijkheid vereisen, zoals bijvoorbeeld de BTW op de verhuring van gemeubelde kamers — of studentenkamers — en de BTW op het ter beschikking stellen van kampeerplaatsen.

Een algemene benadering van het probleem van de BTW op verrichtingen met betrekking tot onroerend goed zou op het ogenblik beter uitkomen dan deze erg partiële maatregel.

Misschien is een weg of een stap terug nog mogelijk. De administratieve rompslomp weegt mijns inziens niet op tegen de beperkte budgettaire opbrengsten van de maatregel. Ik zou de minister bijgevolg dankbaar zijn indien hij in deze materie nog corrigerend zou optreden.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Maystadt.

De heer Maystadt, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, de omstandigheid dat de terbeschikkingstelling van stallingen voor rijtuigen, bepaald in artikel 18, paragraaf 1, tweede lid, 8°, van het BTW-Wetboek, sinds 1 januari 1993 niet meer in het kader van een exploitatie van een parking of garage moet geschieden, vloeit voort uit de aanpassing, op 1 januari 1993, van het BTW-Wetboek aan de zesde richtlijn. Deze wijziging is dus volledig in overeenstemming met de Europese rechtsleer ter zake. In die omstandigheden ligt het dan ook voor de hand dat de Europese rechtspraak als leidraad wordt genomen, bij de bepaling van het toepassingsgebied van de beoogde dienstverrichting.

Overigens, op grond van artikel 4, tweede lid, van de bovengenoemde richtlijn, omvat het begrip economische activiteit alle werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter. Als economische activiteit wordt onder meer beschouwd, de exploitatie van een lichamelijke of onlichamelijke zaak om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.

Derhalve heeft eenieder die volgens de voorwaarden van de artikelen 2 en 4 van het BTW-Wetboek, stallingen voor rijtuigen ter beschikking stelt — ook wanneer het gesloten garages of boxen betreft — de hoedanigheid van BTW-belastingplichtige. Die handelingen zijn onderworpen aan de BTW tegen het tarief van 20,5 pct. Het aantal stallingen dat verhuurd wordt, speelt geen enkele rol.

Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat artikel 56, paragraaf 2, van het BTW-Wetboek voor de kleine ondernemingen voorziet in een vrijstellingsregeling van belasting, voor de leveringen van goederen en diensten die ze verrichten.

Wordt aangemerkt als kleine onderneming voor de toepassing van artikel 56, paragraaf 2, van het BTW-Wetboek elke belastingplichtige, natuurlijke persoon of rechtspersoon waarvan de jaaromzet niet meer bedraagt dan 225 000 frank.

Volledigheidshalve voeg ik hier wel aan toe dat de BTW niet opeisbaar is ten aanzien van de terbeschikkingstelling of de verhuur van stallingen voor rijtuigen wanneer zij nauw verbon-

den is met een op grond van artikel 44, paragraaf 3, punt 2, van hetzelfde wetboek, van de belasting vrijgestelde huurovereenkomst betreffende een voor een ander gebruik bestemd onroerend goed. Deze twee handelingen worden immers beschouwd als één enkele economische handeling. Dit is ontegensprekelijk het geval wanneer de stalling voor rijtuigen en het voor andere doeleinden verhuurd onroerend goed deel uitmaken van éénzelfde onroerend geheel, in de mate waarin de twee goederen door dezelfde eigenaar — zelfs bij afzonderlijk gesloten overeenkomsten — aan dezelfde huurder worden verhuurd.

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Vermeiren (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, ik zou graag de minister danken voor zijn antwoord, maar ik heb enkel een opsomming gehoord van de problematiek.

De heer Cannaerts en ikzelf hebben duidelijk aangetoond waar de problemen liggen.

De minister verwijst naar de Europese richtlijn. Ik betwist niet dat de interpretatie van de Europese richtlijn en de gevolgen die eraan worden gegeven niet binnen de wettelijke bepalingen zouden vallen. Het was echter onze bedoeling duidelijk te maken welke implicatie deze regeling heeft op bijvoorbeeld de verhoging van de huurprijzen. Bovendien vrees ik dat dit een enorme administratieve rompslomp zal meebrengen en dat de controle van de BTW aanleiding zal geven tot tal van problemen.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Ik ben ervan overtuigd dat deze maatregel zelfs geen *break even* operatie is en dat de administratie van Financiën enorme moeilijkheden te verwachten staat. Ik heb het dan nog niet eens over de burgers die hiermee zullen worden geconfronteerd.

Niettemin dank ik de minister ervoor dat hij het probleem onder ogen heeft willen zien. Ik ben er zeker van dat hij bereidwillig, in samenspraak met de administratie en naar aanleiding van de nakende moeilijkheden deze zaak van nabij zal volgen en eventuele aanpassingen zal overwegen. De benaderingswijze van de minister kennende, ben ik ervan overtuigd dat hij niet zal aarzelen corrigerende maatregelen te nemen indien blijkt dat deze interpellatie, die in opbouwende zin moet worden geïnterpreteerd, gerechtvaardigd is.

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, ministre.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Monsieur le Président, je resterai bien entendu attentif à cette question. Si les difficultés sont aussi importantes que M. Vermeiren vient de l'indiquer, il est évident que nous serons peut-être amenés à tenter d'adapter la mesure.

Toutefois, mon administration, que j'ai interrogée à plusieurs reprises sur ce point, affirme que la plupart des propriétaires relèvent des deux exceptions que j'ai mentionnées. Très souvent, le garage est loué en même temps qu'un logement ou un bureau...

M. Vermeiren (VLD). — Pas toujours.

M. Maystadt, ministre des Finances. — Effectivement mais, très souvent, je le répète, le garage est loué en même temps qu'un logement, un bureau ou un autre immeuble, auquel cas on échappe à la TVA.

Par ailleurs, un certain nombre de petits propriétaires possèdent quelques garages qu'ils donnent en location. Il s'agit en quelque sorte de petites entreprises, dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 225 000 francs et qui échappent également à la TVA.

Selon mon administration, les autres cas seraient relativement peu nombreux, mais je suivrai ce dossier de près et resterai attentif à l'apparition éventuelle de difficultés insurmontables.

J'ajoute que nous devons prendre cette mesure pour nous conformer à la directive européenne et à l'interprétation très précise qu'a donnée la Cour européenne de justice. Un arrêt de 1989 a précisé l'interprétation qu'il convenait de donner à la sixième directive, datant de 1977. Mon administration ne s'est

donc pas précipitée pour appliquer cette mesure. Elle a fixé son entrée en vigueur au 1er janvier 1993 dans les textes légaux et demandé l'application effective à partir d'octobre 1994 seulement.

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Vermeiren (VLD). — Mijnheer de Voorzitter, het is niet mijn bedoeling het laatste woord te hebben, waarop het Parlement recht heeft, maar ik wil toch de aandacht van de minister erop vestigen dat het hier eens te meer gaat om een vorm van heksenjacht tegen de vastgoedsector die de ruggegraat van onze economie vormt. Telkens weer neemt meer beslissingen die deze ruggegraat kraken en onze economie schaden.

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Van Belle en Laverge, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van senator Vermeiren tot de minister van Financiën over het instellen van een BTW-heffing bij de verhuur van garageboxen en het antwoord van de minister,

Vraagt dat de regering onverwijld gebruik zou maken van de door artikel 13, C, van de BTW-richtlijn geboden optie door te voeren en aan de belastingplichtigen de mogelijkheid te bieden te opteren voor een BTW-heffing ingeval van verhuring van een onroerend goed. »

De tweede, ingediend door de heren Guillaume en De Wulf, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vermeiren en het antwoord van de minister van Financiën,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vermeiren et la réponse du ministre des Finances,

Passe à l'ordre du jour. »

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER MAERTENS TOT DE MINISTER VAN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN EN LANDBOUW OVER «HET INTRACOMMUNAUTAIRE TRANSPORT VAN LEVEND SLACHTVEE»

INTERPELLATION DE M. MAERTENS AU MINISTRE DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES ET DE L'AGRICULTURE SUR «LE TRANSPORT INTRACOMMUNAUTAIRE D'ANIMAUX VIVANTS DE BOUCHERIE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Maertens tot de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «het intracommunautaire transport van het levend slachtvee».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Maertens (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, zowel de veterinaire controle als de controle inzake dierenwelzijn voor het intracommunautaire vervoer van levend slachtvee valt onder de bevoegdheid van de minister. Eergisteren nog heeft commissie-

ris Fischler er in verband met de Griekse problemen inzake dierenwelzijn nog op gewezen dat de nationale autoriteiten op de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor de toepassing van het Europese recht, ook al is het de taak van de Commissie de controle op het terrein uit te voeren. De verantwoordelijkheden zijn dus duidelijk afgebakend. Dit vervoer doet zowel in landbouw als in visserij vaak immense problemen rijzen. Ik wijs hierbij speciaal op het probleem van de invoer van verse vis uit derde landen, via bilaterale akkoorden met landen uit de Europese Unie, waardoor op geregelde tijdstippen de markt bijzonder wordt verstoord. Dit bracht niet alleen de Bretoenen naar Brussel, maar deed ook een kloof ontstaan tussen onze eigen vissers en onze eigen visverwerkende nijverheid. Zo wordt onze visserij eigenlijk de grond ingeboord. Oorzaak van dit alles is de fetisj van de «intracommunautaire vrijhandel.»

Ik verwijs eveneens naar het bijna onuitroeibare probleem van de varkenskoorts, een bijbelse plaag die langs één bepaald kanaal, uit één bepaalde streek in Zuid-Beieren door één bepaalde groothandelaar werd ingevoerd en boeren en overheid reeds miljarden heeft gekost. Om precies te zijn kostte het 3,693 miljard frank en het leven van 743 871 varkens. Door de al te grote inplantingsdichtheid van de bedrijven is de koorts bijna onbeheersbaar. Het vervoer in de Unie moet dus zeer dringend worden herzien en niet alleen maar hier en daar wat opgelapt. Ik heb nog niet eens verwezen naar de milieukost van het vervoer of de tegenstelling ervan met regionale zelfvoorziening inzake landbouw of visserij. Het ziet ernaar uit dat het vervoer stilaan op zichzelf gaat staan en belangrijker wordt dan het produkt zelf dat wordt vervoerd. Dat is toch de zaken gewoon op hun kop zetten! De Europese constructie moet leefbaar blijven en men moet niet «verder springen dan de stok lang is», zoals men wel eens in het Westvlaams zegt.

De controle op en de omkadering van het intracommunautair vervoer van levend slachtvee over lange afstand loopt reeds verscheidene jaren in het honderd. Zowel de importeurs als de transporteurs maken immers gretig en op zeer winstgevend wijze misbruik van de gebrekkige Europese omkadering en controle. In zijn recente werk *Main basse sur l'Europe. Enquête sur les dérives de Bruxelles* wijst de Franse volksvertegenwoordiger François d'Aubert erop, dat 15 pct. van het Europees budget, zo'n 350 miljard, wordt misbruikt. Die misbruiken komen vooral voor in de agrosector.

De importeurs en transporteurs lappen ook ongestraft de bestaande wetgeving of de gemeentelijke afspraken aan hun laars. Dit hebben wij de laatste weken kunnen vaststellen bij het schapentransport tussen Brightonsea en Nieuwpoort en bij de protestacties hiertegen van de dierenwelzijnorganisaties deze week, die toch enige invloed hebben gehad op het plaatselijke bestuur. Ik heb mij de moeite getroost vier van die aanlandingen te Nieuwpoort te observeren en te onderzoeken. Mijn bevindingen zijn helaas niet altijd positief.

De veterinaire inspectie van het departement van Landbouw voert haar opdracht, op het eerste gezicht althans, perfect uit. Haar bevoegdheden zijn echter te beperkt. Door het dralen van de minister van Landbouw heeft de inspectie, bijvoorbeeld, geen wettelijke basis om ook de beladingsdichtheid of de duur van het transport op ernstige wijze te controleren en te verbaliseren. Het koninklijk besluit van 23 december 1993 moet daarom dringend van uitvoeringsbesluiten worden voorzien. Ook moeten de verschillende Europese richtlijnen voornamelijk richtlijn 91/628 en de aanbeveling (90)5 van de Europese Raad van ministers van 21 februari 1990, in Belgisch recht worden omgezet. Dit kan zeer snel worden gedaan in overleg met de Europese ministers van Landbouw. Ook daar beweegt er immers heel wat in de goede richting. Er staat u dus niet zoveel meer in de weg.

Er moet ook bijzondere aandacht worden besteed aan de medewerking van België aan het Europees meldingssysteem. Fischler was hiervoor zeer duidelijk, dat heb ik reeds vermeld. De transporteur die in Nieuwpoort het vervoer verzorgt, werd een paar jaar geleden reeds door de dierenrechtenorganisaties aangeklaagd. Deze sterk gespecialiseerde firma verzorgt nu opnieuw het Nieuwpoortse transport. Zij wordt door de dierenrechtenorganisaties niet vertrouwd. Er is immers geen enkele efficiënte controle mogelijk op de verschillende fasen van het transport, op

de beladingsdichtheid en op de vervoerduur zelf. De afspraak met het stadsbestuur, dat enkel schapen en geen rundvee worden vervoerd per schip en dat de transporten niet mogen plaatshebben in het weekend, wordt door de importeur niet gevolgd. De plaatselijke burgemeester beschikt echter niet over een voldoende wettelijke basis om de aanlanding van het rundvee te verbieden. De loodsdienst zegde mij dat ook zij vaak machteloos staan. Een schip met vee kan, bijvoorbeeld, toch niet bij stormweer worden teruggestuurd. Het is dus niet zo eenvoudig om deze zaak op te lossen. Het beleid ter zake is behoorlijk zwak en de omkadering nog zwakker. Het gaat hier nochtans om een ethische aangelegenheid, weliswaar met een aparte dynamiek.

Een belangrijke Belgische wetgeving, de wet-Major, die de havenarbeiders beschermt, werd en wordt te Nieuwpoort niet gerespecteerd. Het vee wordt niet, zoals wettelijk bepaald, gelost door een erkende havenarbeidersfirma, maar gebeurt al weken door de importeur en de transporteur zelf. Dit valt uiteraard niet onder de bevoegdheid van de minister van Landbouw, maar het maakt toch deel uit van de misbruiken. Het ware nuttig kon u uw collega van Arbeid hiervan op de hoogte brengen.

Het protest van de dierenrechtenorganisaties is niet zozeer specifiek gericht tegen het transport te Nieuwpoort, maar past in het kader van de Europese bewustwording over de op komst zijnde wijzigingen in de Europese regelgeving over het transport van levend slachtvee over lange afstanden, meer bepaald over het vervoer van kistkalveren, waarover collega Cuyvers dadelijk meer details zal geven.

Uw Engelse collega, William Waldegrave, heeft daarover reeds een duidelijk standpunt ingenomen en wenst het transport van kistkalveren te verbieden en het transport van ander levend slachtvee tot maximum acht uur te beperken. Dit is een duidelijk standpunt waar zich reeds een groot aantal lidstaten informeel bij hebben aangesloten.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijn collega Waldegrave zou toch een beetje voorzichtig moeten zijn. Hij kweekt immers zelf kalveren. Hij laat ze buiten Engeland, volgens de methodes die u wel kent, vermesten en hij laat ze terugkomen naar Engeland om te worden geslacht.

De heer Maertens (Agalev). — U hebt gelijk, mijnheer de minister, maar het gaat in dit geval om een persoonlijke aangelegenheid van minister Waldegrave. Het is toch duidelijk dat er een odium rust op het transport van kistkalveren.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Ik ben het eens met wat u zegt omtrent de kistkalveren, maar ik kan niet tegen de Engelse hypocrisie.

De heer Maertens (Agalev). — Ik kan u daarvan nog meer voorbeelden geven, mijnheer de minister, maar daar gaat het in deze interpellatie eigenlijk niet om. Het gaat over de Europese regelgevingen en niet over de Engelse hypocrisie.

Naar verluidt zouden de Benelux-ministers nochtans reeds een minimaal standpunt hebben ingenomen en akkoord gaan met een transportduur van 20 uur. Dat is evenwel veel minder efficiënt en de problematiek wordt gewoon omzeild. Verminderen van 24 uur naar 20 uur is niet voldoende. Dit kunnen wij — ik verwijs hier naar de standpunten van alle dierenrechtenorganisaties — niet aanvaarden. Het rapport van de Europese Commissie is overduidelijk en het is u zeker bekend: «Het langdurig transport van slachtvee in overbeladen vrachtwagens leidt heel vaak tot een hoge mortaliteit en schaadt in hoge mate het dierenwelzijn.» Hierover is iedereen het eens en dit schept geen politiek probleem.

Maar ook vanuit economisch, ecologisch en vooral dierenwettelijk standpunt, zijn deze transporten en de produktiewijze onaantvaardbaar geworden. Het is trouwens een duidelijk voorbeeld van een snel evoluerende samenleving.

Ten eerste, een eenvoudige economische parameter is bijvoorbeeld de prijsvergelijking van lamskarkassen in ecu per 100 kilogram. Vorige week bedroeg die in Engeland 260, in België

307, in Spanje 269 en in Frankrijk 300 ecu. De jaarschommelingen bedroegen in deze landen respectievelijk 11 pct., 15 pct., 11 pct. en 9 pct. Deze prijzen zijn elkaar waard en ook van die aard dat een verschuiving van de hoge transportkosten met geringe winstmarges naar tewerkstelling in slachterijen in het exportland meer dan verantwoord is, en een hogere tewerkstellingsgraad realiseert in het exportland zelf. Als België het standpunt van Waldegrave niet volgt, mist het een kans op meer dierenwelzijn. Bovendien is het ook economisch onverantwoord. Karkassen vervoeren is algemeen economisch duidelijk rendabeler dan levend slachtvee vervoeren. Het sectorieel denken is hier bepaald niet gewenst.

Ten tweede, vanuit ecologisch standpunt is de meerwaarde nog duidelijker: een beperking van het transport betekent minder aanslagen op de open ruimte van de landbouwgronden ten voordele van de wegen en beperkt het Transeuropese Netwerk tot het strikte minimum. Een vermindering van het CO₂-gehalte doet het broeikasteffect en misschien de kans op overdadige neerslag met overstromingen eveneens dalen. Van dit laatste hebben we trouwens al meer dan genoeg gehad. En dan hebben we nog niets gezegd over de grotere verkeersveiligheid op de Europese wegen, wanneer overdadige en nutteloze transporten worden vermeden.

Ten derde, ook vanuit zuiver veterinaire of sanitair standpunt is de meerwaarde vanzelfsprekend. Het overbrengen van ziektes, of het nu de dolt-koeien-ziekte uit Engeland, de varkenskoorts uit Duitsland, of specifiek voor schapen de zwagerziekte is, is duidelijk niet tegen te houden met de huidige beperkte veterinaire controles op de doorvoer. Dit weten de minister en zijn veterinaire diensten beter dan wie ook. Het beperken van dit vervoer is derhalve een pure noodzaak voor de bescherming van de gezondheid van de hele Europese veestapel en van de Belgische vee­stapel op de eerste plaats.

Ten vierde, hoe er ook wordt gewerkt aan de uniformisering van de Europese subsidieregeling, deze is nog altijd de meest onoverzichtelijke van het hele Europese systeem. Er bestaan immers nog subsidies die geen export- maar foksubsidies zijn en die toch een invloed hebben op de gehele rendabiliteitsconstructie en op het transport. Ik denk hier aan onze eigen Belgische schapenpremies.

Ten vijfde, door de produktie van een bepaalde veesoort in een bepaalde streek te concentreren — denk aan de varkens bij ons en aan de schapen in Engeland — wordt de marktprijs per land verschillend en is men verplicht slachtrijp vee ofwel levend te vervoeren, ofwel de karkassen te transporteren over grote afstanden. De regionale zelfvoorziening, een basislandbouwprincipe, komt daardoor in het gedrang.

Ook andere nationale omkaderingen in de verschillende lidstaten werken zeer verschillend in op de kostprijsberekening. In het kader van de GATT is daarover zeker nog niet het laatste woord gezegd. Deze kostprijsberekening is zeer technisch, maar veroorzaakt dan ook vaak enorme misbruiken, de minister welbekend. Dit maakt deel uit van het Europees fraudecircuit, hoewel men het liever de «afwijkingen» noemt.

Het is derhalve van het grootste belang dat België zijn afspraken in Benelux-verband herzielt en aanleunt bij de voorstellen van Waldegrave en de Europese Commissie. Het zou mij immers geenszins verwonderen dat wat te Nieuwpoort gebeurt, voor de importeurs en de transporteurs gewoon een test-case is voor de zwakte of de sterkte van de Europese regelgeving. Dat blijkt alvast ter plaatse. De plaatselijke importeur doet trouwens al veel langer zaken met de Engelsen en de Ieren en kent de economische situatie van het vee­transport bijzonder goed. De minister moet weten dat de huidige gecontesteerde transporten vooral invloed zullen hebben op de hoorzitting van 20 februari eerstkomend in het Europees Parlement en dat de houding van België daarin een beslissende rol zal spelen. De Belgische dierenrechtenorganisaties en de landbouwers zijn van oordeel dat de minister, zonder duidelijke standpunten in deze discussie, niet bescheiden aan de kant kan staan. Ook al is bescheidenheid vaak een deugd, besluiteloosheid is hier een politieke zonde.

Mijnheer de Voorzitter, graag kreeg ik van de minister een duidelijk antwoord op de volgende vragen.

Ten eerste, welke veterinaire controles voert de inspectie uit in het kader van de implementatie van de Europese richtlijnen in onze nationale wetgeving en worden daarbij ook de beladingsdichtheid en de transportduur gecontroleerd?

Ten tweede, wanneer worden de uitvoeringsbesluiten bij artikel 10 van het koninklijk besluit van 23 december 1993 ter zake gepubliceerd?

Ten derde, welke Europese beleidsopties heeft de minister genomen inzake het vervoer, de beladingsdichtheid, de rust- en transporttijden? Is dit in overleg met andere Europese Uniepartners gebeurd?

Ten vierde, gebeurt het schapentransport eventueel met concurrentievervalsende Engelse ondersteuningsmaatregelen; zo ja, met welke? Heeft de minister daartegen reeds protest ingediend?

Ten vijfde, heeft de minister inzage in de cijfers van het Europees meldingssysteem; zo ja, welke zijn dan de cijfers in verband met de transporten naar Nieuwpoort?

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben een motie ingediend om onze voorstellen, die hopelijk ook deze van de minister zijn, aan de Senaat te kunnen voorleggen en te doen ondersteunen. Wij hopen daarbij ditmaal niet gehinderd te worden door een eenvoudige motie. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, in *Europe* nummer 6405 van 25 januari van dit jaar lezen wij op bladzijde 10 dat België zich schaart in de rij van landen die pleiten voor een vervroeging van de herziening van de Europese richtlijnen in verband met de kalveren. Oorspronkelijk was die herziening gepland voor 1997 en nu zou ze volgens het Franse voorzitterschap al dit jaar gebeuren. Door de veralgemening van een strengere aanpak op Europees niveau vallen bezwaren tegen een strengere regeling op nationaal niveau, namelijk de vermindering van de concurrentiepositie van ons land, gelukkig maar voor de verbetering van het dierenwelzijn volledig weg.

Momenteel gaan vanuit milieus bekommerd om het dierenwelzijn meer en meer stemmen op die pleiten voor een verdere beperking van de straal binnen welke levend slachtvee mag worden vervoerd tot acht uur; elk transport dat die duur overschrijdt zou moeten een transport van karkassen worden in plaats van levend vee.

Mijnheer de minister, sta mij toe u volgende vragen te stellen.

Is ons land inderdaad een voorstander van een vervroeging van die herziening?

Kiest ons land voor een verdere beperking van de tijd gedurende welke levend slachtvee mag worden vervoerd? Zo ja, voor hoeveel uren pleit ons land?

Opteert ons land dan ook voor een spoedige Europese ban op het kweken van kalveren in kisten?

Baamt u de mening van uw Britse collega die op de recentste Raad van ministers van Landbouw het volgende verklaarde: «Ik heb het gevoel dat de zaken beginnen te bewegen en dit is een signaal aan de industrie dat de dagen van het kweken in batterijen geteld zijn»?

Welke initiatieven heeft ons land al genomen op Europees vlak om een dergelijke ban spoedig te realiseren? (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, de interpellatie van de heer Maertens en de uiteenzetting van de heer Cuyvers geven mij de gelegenheid een paar zaken recht te zetten, want ik moet vaststellen dat zij het slachtoffer zijn van desinformatie. Het verwondert mij ten eerste dat mijn Britse collega, minister Waldegrave, hier als de heilige der heiligen wordt voorgesteld, terwijl België in de Europese Raad van ministers in deze materie een voortrekkersrol heeft die blijkbaar goed verborgen blijft. Ik zie mij dus verplicht één en ander recht te zetten.

De jongste weken ging er in ons land veel aandacht naar de bescherming van dieren tijdens het transport. Mijn belangstelling voor dit probleem dateert niet van gisteren, maar van vele jaren geleden al. Omdat een aantal belangrijke ferrymaatschappijen weigerden nog langer dieren te transporteren langs de gewone lijnen moesten er onlangs schapen en enkele volwassen runderen van Engeland naar Nieuwpoort op een andere manier worden getransporteerd. In feite was er niet veel nieuws aan de hand, want dit soort transport gebeurt al jaren, maar dan langs de gewone lijnen.

Het lijkt mij bij deze gelegenheid interessant het probleem van het dierentransport nog eens te situeren in de tijd.

Vanaf het begin van het Belgisch voorzitterschap in juli 1993 heb ik de Europese Commissie gevraagd om de Raad van ministers dringend een richtlijn voor te leggen over de bescherming van dieren tijdens hun transport, vooral dan van slachtvee. Ik wijs erop dat dit punt één van de prioriteiten was van mijn maiden-speech als voorzitter van de Europese Raad van ministers van Landbouw. Als gevolg daarvan heeft de Commissie op 26 augustus 1993, dus ongeveer twee maanden later, een voorstel bekendgemaakt met allerlei gegevens omtrent het transport, maar zonder een bepaling over de transportduur. Volgens de deskundigen van de Europese Commissie is de transportduur immers geen doorslaggevende factor voor het dierenwelzijn, in tegenstelling tot andere aspecten als laadichtheid en de tijdstippen waarop gevoederd en te drinken gegeven wordt. Vooral deze laatste aspecten werden in het voorstel van de Commissie beklemtoond.

Het Belgisch en het Grieks voorzitterschap hebben wel een compromis kunnen bereiken over het geheel van deze laatste bepalingen, maar niet over de transportduur. Er bestaat immers een groot meningsverschil tussen de landen van Noord-Europa en die van Zuid-Europa die voor een langere transportduur zijn. Deze laatste landen vrezen immers dat een te grote beperking van de transportduur heel hun economische agro-voedingssector in gevaar zou brengen en dat de slachthuizen en de verwerkingsbedrijven van de producerende landen uit het Noorden rechtstreeks zouden worden bevoordeeld. Op een bepaald ogenblik heb ik zelfs voorgesteld om alle restitutie voor het transport van levend vee af te schaffen, wat mij door de zuiderse landen in de Raad erg kwalijk is genomen.

Ik betreurt dat wat officieus bereikt was niet officieel in de teksten kon worden opgenomen. Dit zou het dierenwelzijn al gevoelig ten goede zijn gekomen. Toen ik zag dat er geen compromis over de transportduur mogelijk was, heb ik ervoor gepleit om de richtlijn aan te nemen zoals ze uit het Belgisch en het Grieks voorzitterschap was gekomen. Dat zou alleszins al een stap vooruit zijn geweest voor het dierenwelzijn.

Het dossier werd op iedere Raad van ministers opnieuw besproken zonder dat een volledig akkoord, inclusief de maximumtransportduur, kon worden bereikt.

Om de voortdurende blokkering van dit dossier in de Raad op te lossen, hebben mijn collega's van de Benelux en ikzelf in november 1994 bij het Duitse voorzitterschap een compromisvoorstel bezorgd. Wij hebben dat dit jaar opnieuw gedaan bij het Franse voorzitterschap teneinde de standpunten van de lidstaten alsnog te verzoenen. Het betreft hier dus geen uitgangspunt van de Benelux-landen, maar slechts een poging om de blokkering te doorbreken door een concreet voorstel dat volgens ons door vele landen kon worden aanvaard en dat door het Duitse voorzitterschap gunstig werd onthaald. Om dit punt nogmaals te bespreken in voorbereiding van de raadszitting van december 1994, heb ik overigens een speciale vergadering met het Duitse voorzitterschap gehad. In ons voorstel willen wij de transportduur beperken tot 8 à 15 uur naargelang de geplande rusttijden of tot 22 uur wanneer de transportvoertuigen beschikken over bepaalde uitrustingen zoals een airconditioning of een automatisch drank- en voedingssysteem. Tegelijkertijd heb ik de Commissie en de Raad voorgesteld de mogelijkheid te onderzoeken om langs de belangrijke assen rustplaatsen op te richten die beschikken over alle faciliteiten die nodig zijn voor het onderhoud van dieren, maar dan zonder sanitaire risico's verbonden aan het samenbrengen van dieren van verschillende afkomst.

Zonder enige twijfel kan alleen een Europees beleid dit probleem efficiënt oplossen. Het ontbreken van een beslissing op het niveau van de Raad van ministers zou een totale en zeer gevaarlijke ontregeling van het transport op Europees niveau veroorzaken en het dierenwelzijn tijdens dit transport alleen maar verslechteren. Ingevolge de blokkering van de situatie dreigde op een bepaald ogenblik elk land zijn eigen reglementering uit te werken. Daarmee zouden wij in een volledige chaos terecht zijn gekomen zonder enig vooruitzicht, op korte of middellange termijn, op een globale Europese regeling. Het is dus duidelijk dat België in deze materie voortdurend, en lang voor de heer Waldegrave, initiatieven heeft genomen om een concrete oplossing op Europees niveau te bereiken.

Behalve de oprichting van rustplaatsen die de controle moeten vergemakkelijken, heb ik tevens voorgesteld dat voor ieder intra-communautair dierentransport, van welke duur ook, een reisschema vereist is, opgesteld door de transportverantwoordelijke en vóór het vertrek nagekeken door een controlerend dierenarts. Bij aankomst dient dit document gecontroleerd te worden door de bevoegde overheid van het land van bestemming en eventueel ook onderweg door vliegende controleposten. Deze reisschema's bestaan reeds, maar zijn nu alleen verplicht voor transporten van langer dan 24 uur.

Wij hebben als enigen een globaal plan naar voren gebracht met daarin controlemogelijkheden en rustplaatsen die door de Commissie worden ingericht en van de nodige uitrusting voorzien.

Ik betreurt dat de normen voor de controle op de laadichtheid, vastgelegd in het ontwerp van richtlijn, nog niet werden aangenomen. Momenteel wordt de beoordeling van een aanvaardbare dichtheid overgelaten aan de inspecteur-dierenarts die belast is met de controle van de lading en het opstellen van de begeleidingscertificaten. In een eerstvolgende raadszitting zullen wij opnieuw een poging ondernemen om die normen te laten goedkeuren. Het verheugt ons dat het Franse voorzitterschap net zoals vroeger het Duitse, bereid is om een doorbraak in de Raad te helpen realiseren. Daarvoor is echter een gekwalificeerde meerderheid nodig wat betekent dat een veto of een onthouding van de zuiderse landen een blokkerende minderheid is.

Van zodra deze richtlijn is aangenomen, zal ze door een ministerieel besluit omgezet worden in het nationaal recht, in uitvoering van artikel 10 van het koninklijk besluit van 23 december 1993.

Uit de informatie waarover ik beschik, blijkt dat Engeland geen enkele steun heeft toegekend aan het transport van levende dieren en dat er ongeveer 11 000 schapen afkomstig uit Engeland naar Nieuwpoort werden getransporteerd. Ingevolge het beginsel van de vrije doorgang van goederen is het onmogelijk, behalve om sanitaire redenen, op Europees niveau de import van dieren te verbieden. Zelfs wanneer er sanitaire redenen zouden bestaan, is het nog moeilijk. Ik heb dat ondervonden wanneer ik de grenzen sloot voor de invoer van biggen uit Duitsland waar de varkenspest was uitgebroken.

Het kweken van kistkalveren werd besproken op de Europese Raad van ministers van 23 januari 1995, ingevolge vragen van verschillende landen en ook van mijzelf over de toepassing van de richtlijn 91/629. In het kader van deze bespreking kwam naar voor dat aan de Commissie was gevraagd een wetenschappelijke studie te laten uitvoeren die vóór einde 1997 moest worden ingediend. Die afspraak kwam er naar aanleiding van de goedkeuring van de vorige richtlijn.

De richtlijn met betrekking tot de bescherming van de kweekkalveren werd in 1991 door de Commissie niet voorafgaandelijk voor advies voorgelegd aan het wetenschappelijk diergeneeskundig comité dat specifiek moet oordelen over de elementen van dierenbescherming en dierenwelzijn. Samen met andere collega's heb ik ervoor gepleit dat de indiening van dit verslag zou worden vervroegd en dat het nog in de loop van 1995 aan de Raad zou worden meegedeeld. Commissaris Fischler heeft zich daarmee onmiddellijk akkoord verklaard. Ik heb het bezoek gekregen van verschillende collega's die mij vroegen er bij de Europese commissaris bestendig op aan te dringen zijn engagement na te komen. Gisteren ontving ik nog een afgevaardigde van mijn Engelse collega die mij vroeg — omdat wij ons hier in Brussel

dicht bij de Commissie bevinden — bij de commissaris te gaan pleiten voor de bespoediging van de werkzaamheden. Ik meen ook dat dit advies zo vlug mogelijk moet worden ingewonnen zodat men in voorkomend geval, op basis van een wetenschappelijk verslag, de nodige maatregelen kan nemen ter verbetering van het welzijn van de kistkalveren. Eventuele nieuwe Europese richtlijnen in dat verband zullen door mij onmiddellijk in het Belgisch recht worden omgezet, tenzij zij *self executing* zouden zijn. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Maertens (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor zijn voortdurende inspanningen op het Europese niveau. Het is niet mijn bedoeling de heer Waldegrave heilig te verklaren en de minister op de brandstapel te brengen. Ik heb de heer Waldegrave gewoon geciteerd omdat het deze minister was die de stoot heeft gegeven — hoe hypocriet u dit ook kunt vinden, mijnheer de minister — om deze zaak sneller te laten verlopen.

Het is ten tweede duidelijk dat de zuiderse landen zich kanten tegen het drastisch verkorten van de transportduur. Het gaat hier inderdaad om een delicaat «noord-zuidprobleem».

Op enkele punten kreeg ik toch nog graag enige verduidelijking. In de eerste plaats heb ik een tegenstelling geconstateerd in uw antwoord over de transportsubsidies. In het begin verklaarde u dat er transportsubsidies bestonden en dat u een poging had gedaan om ze te harmoniseren. Op het einde van uw antwoord vermeldt u echter dat Engeland geen subsidies toekent.

Verder wijs ik erop dat de controle op de rustplaatsen reeds wordt voorgeschreven door de Europese Conventie. Dit is dus geen nieuwe maatregel.

Voorts verklaart u dat de beladingsdichtheid wordt overgelaten aan een inspecteur-dierenarts, die echter enkel bevoegd is om op veterinair vlak op te treden, dus enkel wat de gezondheidstoestand van de dieren betreft. Ik heb persoonlijk kunnen vaststellen dat het Belgisch recht de dierenarts geen enkele wettelijke basis verschaft om op te treden in deze aangelegenheid.

Van de rustplaatsen langs de weg wordt door heel wat transporteurs ingevolge «tijdsnood» geen gebruik gemaakt. Wordt het respecteren van de rustplaatsen effectief via het begeleidingsblad gecontroleerd of berust de controle enkel op steekproeven?

Mijnheer de minister, op dit vlak moet er nog heel wat worden gerealiseerd. Niettemin dank ik u voor uw inzet, nu en de volgende weken.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Bourgeois.

De heer Bourgeois, minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw. — Mijnheer de Voorzitter, in Europa bestaat uiteraard geen subsidieregeling in verband met het transport van levende dieren van land tot land. Er worden wel restituties toegekend voor het transport van levende dieren wanneer zij worden uitgevoerd naar derde landen, vooral over Spanje, Griekenland en Italië naar Noord-Afrika. Ik heb in de Raad van ministers voorgesteld om deze restituties af te schaffen zodat er geen levende dieren meer kunnen worden uitgevoerd naar landen buiten Europa. Als levende dieren worden vervoerd, kunnen er immers problemen rijzen ten gevolge van de lange transportduur. Bovendien kunnen wij geen enkele controle uitvoeren op de methodes van laden en lossen buiten de Europese Unie.

Wat het inrichten van rustplaatsen betreft, heb ik voorgesteld dat de Europese Commissie deze rustplaatsen op haar eigen verantwoordelijkheid zou aanleggen en uitrusten. Op die manier wordt de vrijheid van de individuele landen beperkt en is men niet meer afhankelijk van de lidstaten. De rustplaatsen zijn officieel verplicht in alle landen van de Europese Unie en moeten in de eerste plaats door het land zelf en in de tweede plaats door de Commissie worden gecontroleerd.

Er moet een reisplan worden opgesteld voor elke transport, dus niet enkel voor de transporten van meer dan 24 uur. De transporteur moet de reisduur zelf invullen en kiezen uit een menu van duurtijden. Op die manier kan gemakkelijker worden gecontroleerd of een transporteur de toegelaten reisduur overschrijdt. Deze maatregel biedt een meer sluitende controle en garandeert een grotere onafhankelijkheid van de maatregelen die in de verschillende landen worden genomen.

Elk van deze voorstellen roept in de landen zelf natuurlijk weerstand op. Het spreekt vanzelf dat er meer controlemogelijkheden moeten worden geschapen, maar ik ben ervan overtuigd dat met een samenwerking tussen alle landen en een strikte regeling, heel wat misbruiken kunnen worden voorkomen. Men zal dan ook heel wat minder controles moeten uitvoeren, omdat de sancties op zichzelf al zullen afschrikken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Maertens (Agalev). — Mijnheer de Voorzitter, wij zijn in elk geval blij met de zeer duidelijk uitleg van de minister. De dierenrechtenorganisaties zullen blijven ijveren voor de achtrentransporten en ik denk dan ook dat we daarover in de commissie nog verder moeten discussiëren. Ik dank de minister in elk geval voor zijn uitleg.

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Martens, Cuyvers, Benker, de Seny en Desmedt, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie en de aansluiting en het antwoord van de heer minister,

Betreurt dat de huidige Europese richtlijnen en de Belgische wetgeving het nog altijd mogelijk maken dat levend slachtvee gedurende 24 uur kan worden vervoerd zonder enige rustpauze.

Steunt de vraag van dierenbeschermingsorganisaties om dit vervoer alleen nog toe te laten binnen een straal van 8 uur — iets wat absoluut geen enkele hinder betekent voor de Belgische veelelt;

Vraagt derhalve dat de Belgische delegatie dit standpunt zou helpen realiseren op Europees niveau.»

De tweede, ingediend door de heren Vanhaverbeke en De Wulf, luidt:

«De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Maertens en het antwoord van de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Maertens et la réponse du ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture,

Passe à l'ordre du jour.»

Wij stemmen later over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

Nous procéderons ultérieurement au vote sur la motion pure et simple, qui bénéficie de la priorité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

VOORSTELLEN VAN WET

*Inoverwegingneming**Mededeling van de Voorzitter*

PROPOSITIONS DE LOI

*Prise en considération**Communication de M. le Président*

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen van wet waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen van wet in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen van wet, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

ONTWERPEN VAN WET — PROJETS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De Regering heeft ingediend:

a) Een ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag nr. 171 betreffende nachtarbeid, aangenomen te Genève, op 26 juni 1990 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar 77e zitting;

Le Gouvernement a déposé:

a) Un projet de loi portant approbation de la Convention n° 171 concernant le travail de nuit adoptée à Genève, le 26 juin 1990 par la Conférence internationale du travail lors de sa 77e session;

Dit ontwerp van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Het werd verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

Il a été renvoyé à la commission des Relations extérieures.

b) Een ontwerp van wet houdende fiscale en financiële bepalingen.

b) Un projet de loi portant des dispositions fiscales et financières.

Dit ontwerp van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

Il est renvoyé à la commission des Finances.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

1° Door de heer Goossens, tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1° Par M. Goossens, modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2° Door de heren Moens en Seeuws, tot wijziging van artikel 4 van het keizerlijk decreet van 30 december 1809 betreffende de kerkbesturen;

2° Par MM. Moens et Seeuws, modifiant l'article 4 du décret impérial du 30 décembre 1809 concernant les fabriques des églises;

3° Door de heer Valkeniers, tot splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde;

3° Par M. Valkeniers, portant scission de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde;

4° Door de heer Monfils, houdende wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten met het oog op een betere bescherming tegen pedofiele handelingen;

4° Par M. Monfils, modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail en vue d'assurer une meilleure prévention des faits de pédophilie;

5° Door de heer Lenfant, houdende regeling van de verkoop van verdovende middelen voor eigen gebruik.

5° Par M. Lenfant, relative à la réglementation de la vente des stupéfiants en vue de l'usage personnel.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Over de inoverwegingneming zal later worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van de heer Monfils tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het standpunt dat de federale Regering zal innemen ten opzichte van het verdrag inzake bio-ethiek, dat onlangs door de Raad van Europa is aangenomen»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De M. Monfils au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'attitude qu'adoptera le Gouvernement fédéral à l'égard de la convention de bioéthique qui vient d'être votée par le conseil de l'Europe»;

2. Van de heer Cuyvers tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de Belgische standpunten in de discussie rond het verdrag inzake bio-ethiek en de bijhorende drie protocollen van de Raad van Europa»;

2. De M. Cuyvers au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur «le point de vue de la Belgique dans les débats sur la convention en matière de bioéthique et sur les trois protocoles y annexés du Conseil de l'Europe»;

3. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken en tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de toekomst van de ziekenhuis-geneeskunde in ons land»;

3. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales et au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur «l'avenir de la médecine hospitalière dans notre pays»;

4. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over «de geplande sociale verkiezingen bij de artsen»;

4. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur «le projet d'élections sociales chez les médecins»;

5. Van de heer Valkeniers tot de minister van Sociale Zaken over « het afremmen van het aantal zorgenverstrekkers »;

5. De M. Valkeniers au ministre des Affaires sociales sur « l'instauration d'un *numerus clausus* pour les dispensateurs de soins »;

6. Van de heer Vaes tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « zijn uitlatingen omtrent 'le gouvernement des juges' naar aanleiding van de schorsing van het besluit van de Waalse Regering betreffende de opening van de vogeljacht ».

6. De M. Vaes au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « sa prise de position relative au gouvernement des juges à l'occasion de la suspension de l'arrêté du Gouvernement wallon réglant l'ouverture de la tenderie ».

Deze interpellaties zullen volgende donderdag plaatshebben.
Ces interpellations auront lieu jeudi prochain.

Dames en heren, onze agenda voor vandaag is afgewerkt.
Notre ordre du jour est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw vrijdag 10 februari 1995 om 10 uur.

Le Sénat se réunira le vendredi 10 février 1995 à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 17 h 35 m.)

(La séance est levée à 17 h 35 m.)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de in overweging genomen voorstellen van wet:

Liste des propositions de loi prises en considération:

Tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, met aangepaste bedrijfsstraffen (van de heer Cuyvers c.s.);

Instaurant la responsabilité pénale des personnes morales et prévoyant des sanctions adaptées applicables à celles-ci en cas d'infraction (de M. Cuyvers et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Tot wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de medeëigendom (van de heer Goovaerts);

Modifiant et complétant les dispositions du Code civil relative à la copropriété (de M. Goovaerts);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Betreffende het verzoek om levensbeëindiging (van de heer Monfils);

Relative à la demande d'interruption de vie (de M. Monfils);

— Verwezen naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor het Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Renvoi aux commissions réunies de la Justice et de la Santé publique et de l'Environnement.

Betreffende het referendum in de ondernemingen en de overheidssector (van de heer Vermeiren c.s.);

Sur le référendum dans l'entreprise et dans le secteur public (de M. Vermeiren et consorts);

— Verwezen naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.

Tot wijziging van artikel 3 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of produktie-stimulerende werking (van de heer Cuyvers en mevrouw Dardenne).

Modifiant l'article 3 de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, à effet anti-hormonal, à effet beta-adrénergique ou à effet stimulateur de production chez les animaux (de M. Cuyvers et Mme Dardenne).

— Verwezen naar de verenigde commissies voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu en voor de Landbouw en de Mid-denstand.

Renvoi aux commissions réunies de la Santé publique et de l'Environnement et de l'Agriculture et des Classes moyennes.

